ג' בחשון, תשמ"ז 5.12.1986

. 1986 X1732 20702 - 41972

return to the

יוני ליבי נשבר הקרח. הרבי אותו הכפר.

יונו היבוני. אפיבער קשער

קובריאות קובע כי העישון מזיק לבריאות

שרתון חזקה תערובת וירג׳יניה מעולה

Sheraton

אזהרה –

שמתאים עבורך תכנית הרזיה מלאה בחתאם לנתוניך ומשאלותיך.

צוות היועצות במרזי מורית – איתך – מעודד 🗗 ומסייע לך בכל יום בימי ההרזיה – וגם לאחר מכן.

100,000 גברים ונשים שהצליחו והוכחות מצולמות יום־יומיות, הם החוכחה להצלחת שלך.

תחורף חגיע. קר. התאכון נובר וחמשקל עלה נו. או מחז בתעים "כדורי פלאים" לתיים רוים"... ובכן, רופאים ומומחים סוווירים: כדורים אינם מרזים. גלולות אינן משיטות שומנים. מכונות ווזרופות מטוכנות לבישותך. אין לנסות פתרונות שלא הוכירוו

ם. תחות ובריאות זה לא בשחק. השמדבר כבריאות שלך מגיע לך רק פתרון

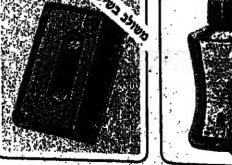
भण्या वर्ष

וגם סילוק משומנים

סמני רוני, חרצליה, נוה עובד 16, נוףיי חפחית 40 ק"ג ב־50 יום.

תצוות תרפואי, מתאים עבורך כנוסף לתכנית החרזית האישית גם תכנית התעמ" לות אישית, תכנית אישית לסילוק דיבחי השומן, תכנית לשמירת המשקל לתמיד, ובנוסף – תכשירים בלעדוים לריכוזי חשומן, משקח טבעי מעניק שובע וקסטה

חינם

24 שעות ביממה

N ,02-630423 ,02-663125 ,02-663126

לשלוח את חתלוש חמצורף ולהזמין ללא כל

התחייבות: תומר הסבר לשיטה + שאלון

תרשמה מדעי + חוכחות מצולמות + הסבר

גם בלילות ובשבתות תוכל לחתקשר, למטור

שמך וכתובתן למזכירה האלקטרונית, ומיד

למשקה ולתכשירים לאיזורי חשומן.

יישלח אליך כל החומר.

מרזי מורית בעים רוז' אלפסי 10, ח.ר. 4456 ירושלים, 1043 נא שילחו לכיחי אה הומר ההסכר

תוכנית מחרזיה בביתך

תוך 48 שעות!

שירות מיוחד לחרשמה מיידית

למענך, שירות מיוחד של "מרזי מורית".

ניתן למסור פרטים אישיים, לצווח

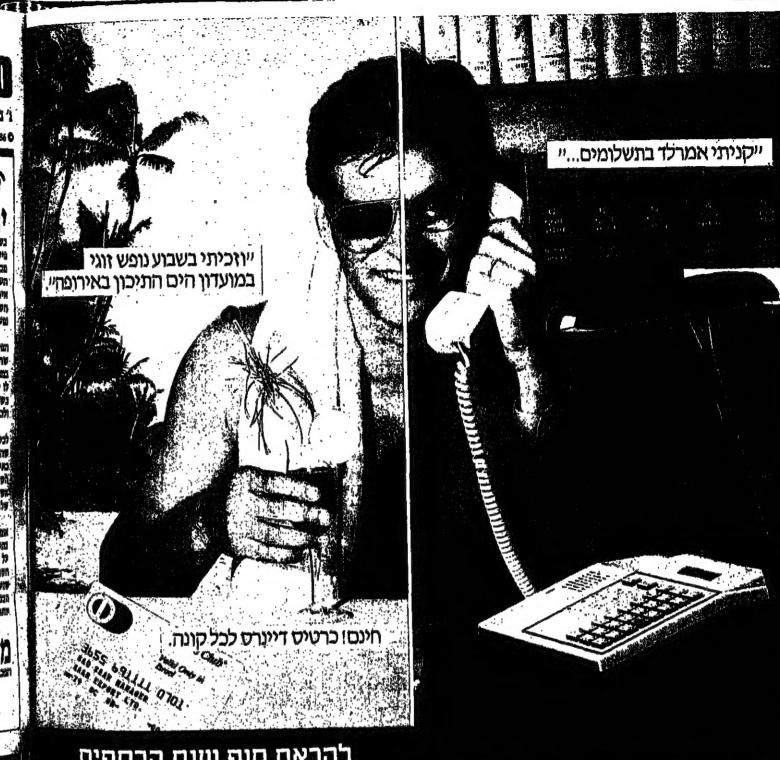
חיועצות, לצורך מילוי שאלון מתרשמה

אמצעות חטלפון, בכל יום, בין השעות:

חוך 48 שעות, תניע לביתך תכנית

חחרויה האישית שלך, ומיד תוכל

לקראת סוף שנת הכספים מרצע "אמרלד" עד 24 העלומים

אוור ירונטניים

- ג'רגל טוף שנת הכספים בנדיראן חפירון הוואשורות ווכריזה על נובצע תשלוחית ופרטים גרכישוו מערכת תקשונים ויב קווים "אחרלו". כאשר אתה ודכנוו מעויכוז תקשורוז רב קווית "אמו לד". אווה ווכש איונה את המוניטיה היכולת הטכנולוגית

• גול אינמן שיננאל מל 1514 מ. • . • 1700 ניקב ול היות אל 7700 מ. • 1700 ניקב ול 1700 מל 751454 מ.

אוז תדיראן לסיפור הצלוזה ביולאוויי חינם; וישתתף בהגדלה של שבוו פנה עוד היום לאחד מנציגי המכירות

המפורטים להלן, והוא יתאים לך את מסלול התשלו ווים העדיף לך בעת מסלול התשלו ווים העדיף לך בעת

בקרוב מאחורי כל מנהל מצליח תמצא "אמרלד".

אוור ח'פה והצפיון

THE BENDE

The Company of the Co

חטיבת התקשורת

ל בחשון, תשמ"ז 12.1986 ב

חובישית לדוישית לדוישית לדוישית לדוישית לדוישית לדוישית לדוישית לדוישית לדוישית את חברי הכנסת רפאל (רפול) איתן מהתחזיה ועבד־אל־ווהאב דראושה מהעבודה, שפרץ נפעתו לכוחרות בנסיעתו החשאית לקבריסין בדרך למושב מועצת אש"ף ברבת־עמון. את מתמוקינו אם ניתן בכלל לקרב את שני הקוטבים האלה מבלי לחולל קצר, אם לא לקבל מנתיחשמל, ביטל בגילוי פרט גיאוגרפי־חברתי שזכר מן הימים בהם היה כתב באיזור העסקים והגליל. רפול ודראושה הם בעצם שכנים. מושב תל־עדשים כמעט גובל בכפר הערבי אנפל, אכיו של רפול היה מיודד עם משפחת דראושה ובעצם הציל את הכפר במלחמת משוחרור, גם רפול, כך הסתבר לאחר־מכן, היה בן בית בכפר בנעוריו, התהום בין הבנים

עריכה: דניאלה בוקשטין עיצוב ועריכה גרפית: יורם נאמן

> נרפיקה: נטע גרינשפן מודעות: אורי דגן

שנוה נכל שהעמיקה הקריירה הצבאיח של מי שהגיע בסופו של דבר ללשכח הרמטב"ל. בן־חורין רצה לסגור מעגל היסטורי, ולראות מעבר לסיפור העיתונאי אם ניתן לגשר על תשו, ההמשך היה מהיר ומרתק. רפול הסכים מיד. גם לא היה איכפת לו היכן ייפגשו. מי שתתלבט מעט היה דראושה. הוא חשש שהדימוי של רפול בחור "זולל ערבים" יפגע שמטון שלו ברחוב הערבי. אבל כמי שחותר בכל דרך להידברות יהודית־ערבית היה קשה לולפוב, ובסופו של דבר עמד על־כך שהוא יהיה המארח. הפגישה התקיימה לפני שבוע,

ולנוסות הוויסקי שהשכנים הקרובים רחוקים הערו לקירבם במהלכה. אבל זה היה שיא חמיפגש שהחל במצב רוח נבוך וצונן, כשהרוח נושכח קרירה כמעט מלאורן הדו־שיח הפוליטי. רק בסוף הירשו לעצמם כמה צחוקים פרטיים. בן־חורין שם לב הפניים נמעט ולא התווכחו בגוף ראשון, אלא השחמשו בו כמתווך להשמעת דעותיהם, שולו נחשובה לשאלות מראיין. במהלך הדברים הקרח נשבר ואפילו נתגלו כמה נקודות ץ ולהיווכח אם ניתן לחסיג אותם מעמדותיהם הנוקשות האנטי־ישראליות. הוא אומר

נוגע מסויים כשמתגלת ביניהם תמימות דעים ודראושה מברך שהנה הם מתקדמים יבה, . מוולו "אני ודראושה כן, אבל לא עוד שלושה וחצי מיליון יהודים ושני מיליון ערבים". מונה הזאת טמונה הצלחת חיוזמה לחפניש בין השניים. בהידברות שקטה בת שעתיים. חוי שחר. רפול ודראושה אחרי המיפגש באיכסל אינם אותם יריבים שחיו לפניו. דומני לחלמה העויינות, וגם וה חישג לא מבוטל. מיליון מפגשים כאלה יעמעמו יריבויות ויולידו מחת דומות, ואז אולי יתברר שהמכשולים האמיתיים להתקרבות בין העמים אינם תקפים

לוהה של נורית ברצקי "שטח פרטי" נפל חשבוע קרבן למחלה השפעה של הכותבת. - לוגאותו ענין, הכותרת שניתנה למדור בשבוע שצבר בו התארח הסופר אמנון שמוש. וצבה מפוץ מדבריו. טעות שלנו. צריבים היינו לומר: דק אידיוט מתנזר מיופי ותרבות המערב.

אף־עליםי

6 לנבחרים בע"מ מאת גבי קסלר

10 שנינו כמעט מאוחו הכפר מאת יצחק בן־חורין

14 אותו אדם, אבל יותר קטן מאת שרית פוקס

17 כור אטומי, מה בוער? מאת אלכס דורון

24 אורגומה בראש מגנטי מאת עירית שמגר

28 יאיר גרבוז לא היה שם מאת טל בשן

34 גורבצ'וב, קוויאר וקולטורה מאת מנחם תלמי

36 אלפסי. חתום על צה"ל מאת אורית הראל

38 מקום טוב באמצע המדרכה מאת יהודית חנוך

לאכול בחוץ 40 מאת מאו"ל

42 חיים ואוהבים מאת תמר אבידר

> 43 פנטחאוז מאת יגאל לב

44 מעריב לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

ועבד׳אליווהאב . דראושה. כתבה בעמודים 10-13. צילום: שמואל רחמני

"מצטער חבר'ה, אתם שמנום מדו בשבילו".

5 Hiaeain

האם יכול ח"כ להתעשר מעצם חברותו בכנסת? מי שסובב במסדרונות המשכן ובמזנונים יכול לראות את התשובה במו עיניו. כל מיני "מאכרים" מסתובבים שם ומחפשים שידוך של חבר־כנסת לעיסקה, יוזמה או השקעה. החוק האוסר על ח"כ להיות מרצה באוניברסיטה או נהג אוטובוס, מתיר לו להיות עורך-דין, סוחר-נשק, בעל־מפעל או יועץ כלכלי בשכר. כחמישית מחברי הבית הם בעלי עסקים ומקצועות חופשיים. אלה ואחרים מתנדנדים על הגבול הדק שבין כללי האתיקה לשמועות ורכילויות המאיימות להכפיש את כלל ציבור המחוקקים.

ז"כ פנחם גולהשטיין: היה

חבר של אברהם גינדי, ישב

רשויות אחרות, אלא כהופעות בכתיימשפט כלבד".

מקרים ח"כ דוד ליבאי את הסכריו. אבל מי שמעלה

את ההצעה שלא לחתיר לחברי־כנסת לייצג לקוחות

עורך דין אינו יכול לומר ללקוח שכא אליו: אני

מסכים לייצג אותך, אבל דע לך שאם תצטרך משהו

בשיחות שלא לציטוט.

מצב חנוכתי משאיר למעשה את המושבניק מבית עורא, עומר בראש ועות המים שלור

קביעת כללי האתיקה בידי כל אחד בערת הכספים ומכשיל נסיונות של הממשלה לייקו

מחברי־הכנסת על־פי ראות עיניו. את מחירי המים לחקלאותו וכך תוכל לגלות כי

מכאן גם ברוך כי מה שנראה בעיני הקיבוצגיקית, עדנה סולודר, נלתמה כארי כדי לאשר

אחר שיא האתיקה, יכול להיראות הנפקה של בגק המזרחי שנועדה לממן מפעלים של

בעיני חשני כהפרה גסה של כללים התעשיה הקיבוצית.

מטבע הגדרתה, הכנסת היא מקום כו התאספו

בעלי אינטרסים לקרם את ענייניו של הציכור ששלח

אותם לכנסת. כך תוכל למצוא את אפרים שלום,

בפני רשויות המימשל, אינו מבין על מה הוא מרבר.

בדירקטוריון של חברת

גינדי, ולחץ על ועדת

הכספים להגיש סיוע

לגינדי שלא יתמוטט.

מאת גבי קטלר

שהצטרף פרופסור שבח ויים לכנסת העשירית ב־1981, הוא אולץ לעזוב את עכודתו באוניברסיטת חיפה שם הירצה בחוג למדע המדינה. החוק אוסר על חבר הכנסת להיות שכיר כמקום עבודה אתר.

אל ספסלי המערך ככנסת היוו הצטרף, כעכור שלוש שנים, דוד ליכאי, אף הוא פרופטור, למשפטים, כאוניכרסיטת תל אכיב. גם ליכאי נאלץ לעזוכ את מישרתו נאוניברסיטה, אך לא את משרד עורכי־הדין שלו, בו הוא פעיל גם היום, במקביל לחברותו בכנסת.

החוק שאוסר על חבר כנסת להיות מורה כבית־ספר, נהג אוטוכוס או רופא בקופת־תולים, מתיר לו להיות עורך דין, סוחר נשק, כעל מפעל, או יועץ בשכר. כשנקבע החוק המוזר הזה סברו המחוקקים כי הח"כ השכיר עלול להיות מושפע בהחלטותיו על ידי מעבידו, כעוד שכעל־המקצוע החופשי או בעל־העסק המטחרי, חופשיים מהשפעות זרות ולכן אין מניעה שימשיכו לעסוק בפעילותו הקודמת.

כיום מסכימים הכל כי היתה זו דרך חשיבה נאיווית. דווקא אצל העובר השכיר, האינטרסים הם גלויים וירועים, וכרוך כלל גם שוליים. מה כבר יכול ח"כ שכח ויים, איש האוניכרסיטה, לעשות למענה ככנסת שאין הוא יכול לעשות היום? לעומת זאת, מי יודע מהם האינטרסים הסמויים של חבר־הכנסת שהוא גם עורדידין או יועץ כלכלי פעילו איש הדי לא יודע בכלל מי הם לקוחותיו, ובעכור מה כדיוק שילמו לו.

נסיונות של חברייכנסת בעבר לתקן את הסעיף בחוק האוסר על עבורה שבירה ומתיר ניהול עסק עצמאי, נכשלו תמיד מול חומת האינטרסים של בעלי המקצועות החופשיים בכנסת. כ־1983 הציעה ח"כ גאולה כהן לתקן את תקנון הכנסת באופן שיאסור על חברייכנטת כאיטור מוחלט כל עיסוק מלכר עבודתם בכנטת. ההצעה הוכשלה הודות לפעילותם הנמרצת של משה שחל ואהוד אולמרט, עורכי־דין, ובמקומה התקבלו כללים פושרים בהרכה, שהוגדרו או ע"י מן המרינה או מן הרשות המקומית, תצטרך לקחת גאולה כהן כ"אנטייאתיקח".

עורך רין אחר, כי לי אסור לטפל ככד". ב־1985 גיסה את כווצ בעניין זה גם וויכ מרדכי וירשובספי, אף הוא עורך דיון, אכל כוה שלפה פסק־זמן מחפרקטיקה המשפטית לטובת עיסוקיו הפוליטיים. כסך־הכל הוא כיקש לאסור על חברי כנסת בעלי עסקים פרטיים, לייצג לקוחות בפני רשויות "המימשל, כמו במקרה הקודם, גם כאן התעוררה סוללת עורכייהדין הפעילים בכנסת (שקיכלה הפעם שחקן אלה. בהיערר כללים ברורים מוצאת עצמה וערת חיווס ברמותו של דוד ליכאיו, והכשילה את ההצעה אני לא עוסק בכלל בייצוג לקוחות כלפי האתיקה של הכנסת חסרת עבורה כמעט לחלוטין, כה או המוליםי של חקבוצה אותה מייצג חבר הכנסת.

"אגר", להיאבק בוערת הכספים של הכנסת למען מתן פטור לקואופרטיב מן ההיטל על הרכב? עובדה. הוא עשה זאת. האם מותר לח"כ גדעון גרות, יו"ר דירקטוריון "מפעל הפיס" להיאבק בוערת הכספים נגד סעיף בחוק התקציב המגכיל את פעילות מפעל ההגרלות? עובדה. הוא עשה זאת, ובהצלחה. הסעיף המגביל בוטל. האם מותר לח"כ פסח גרופר, חבר אגורת הכורמים ואחר מראשיה בעבר, לנהל את ישיכת וערת הכספים שעל סדר־יומה אפשרות לפידיון מוקרם של מלוות בסך 865 אלף שקל לאנורת הכורמים? עובדה. הוא עשה זאת וראג שהאישור יינתו. לא תמיר פוגעת ההימנעות מן הדיון של כעל

עניין באינטרסים שלו. הנה למשל המקרה שארע לח"כ יורם ארירור, שלאחר התפטרותו מן הממשלה שימש ביועץ פרטי בשכר לבנק המורחי. לאחר פירסום המלצות וערת בייסקי הצטרף גם ארירור לחבורת אוייבי הבנקים" בוועדת הכספים, וכאשר אלו▶

?היועץ המשפטי אסר, אז מה?

קר שערך כתב "קול ישואל" בכנסת, חיום זישוביץ', מגלת כי רק וג תברי בנסת מיום, על משבורתם מני הכנסת ואין לחם תכנסות אני

תטבות נילוות אחרות. מגין 120 חמיי הכית, 12 הם שרים וסגני שרים, אשר מתוקף המלצות ייעורת אשרי אסורים עליום עיסוקים נוספים מלכד תפקידע הציכורי. 3 היינות אשרי אסורים עליום עיסוקים נוספים מלכד תפקידע הציכורי. 3 היינות תם הרברי קיבוצים שמעבירים את שכרם לקיבוץ, 14 ה"כים מקצלים גם פנסיה מצורול או ממוסדות אחרים בחם עבדן קודם שהצערם! למנותה וריבים לשלומים את שבום במון הדצאות זכן מכחיכת מאמרים בחשיכת אישן הרכום אם רבל צמור עם אויבלי נחב או שירותי משפר אמות היותונות מוזרת תיצוא לניסת החיצעי המשמעי לממשלת הישעבר, אחדות בת מדוני בית במעבר בו במילוף האשויה, עד אור אור מוצי במעבר את המוזיע קמומני חוד על היות מון בית ברק בית מונים את מערי מנסת התישופים שברה עופקת הבתבון הואה אור מונים אור מונים מנסת המשפעים שברה עופקת הבתבון הואה אור מונים אור מונים מנסת הפוני הואם על אורה אורה עופקת הבתבון הואה אים את שברם במתן הרצאות וכן מכתיכת מאמרים

מות לשלח, א שהאינטרט האמיתי שעומר מאחרי לפולות תלודה הוא סמוי מן העין. פועות הכספים קיים נותג בלתייבתוב לפיו חבר קו שוא בעל עניין בנושא מסויים העולה לריון

לשות לכל מאם ואינו משתתף בהצבעה. לא תמיד שה שה שה האינו משתתף בהצבעה. לא תמיד שה שה שה ולא תמיר ברור הגבול כין המותר אשר האם מתר לחיב שלמה עמר, יו"ר מוכירות

מ לניסימי. חבעייה מתחילה להתעודר כאשר עלים את המעמד לשיפור המעמד האישי או מלכלי של תבר־הכנטת עצמו. כאן אנו נכנסים אחו וימחמים" שבו איש אינו יכול לקבוע מתי שלה פנעשית היא לגיסימית, ומתי היא עוברת את על המתר. כרוב המקרים הפעילות הואת מתרחשת

Z Bipedio

לא מאמינים בדמעות ובוכים

משרד ממשלחי. עשיתי זאת כאשר הנושא

- אז האמונה יכולה להיות גם כקוח

מיכה חריש מוסיף: "קבעתי לעצמי כלל כי

בתור כלכלן, שהוא גם חבר כנסת, אני מנוע

עליו. אבל לא רק כגלל מגבלה זו אני מפטיד

כסף. עצם החשש מניגוד אינטרטים, מרחיק

ממני לקוחות טובים. ואני יודע על מת אני

אובעת. אתח מבין מח פירוש הדברנ"

דן תיכון: "אני, כשבאתי לכנכת, היה לי

- ארבעה לקוחות רציניים כשאתה בכנסת,

תיכון: "תפקיק עם הרכילות. לא מתאים

אהוד אולמרט: "סגנון ההחשדה מהדדית

חסר כשרון, ומח שאני עושה מחוץ לכנסת בא

לי כתוצאה מעובדת חיותי חבריכוקת, אן

אבחנה בין מעמדי הפרטי לבין מעמדי כאיש

לקותות:

בעסקים.

עכר את הגבול?

אולמרט: "בהחלט".

- וכתוצאה מהאכחנה חזו אתה מפסיך

יגאל כהן־אורגד במצב לא נוח בתשוואה

יש ביוגרפיה כזאת צריך יותר לתיוחר:

אז גם אתון בין המפסידים:

כחן־אורגד: "תמיד צריך לחיזהר, במיוחד

כרון:אורגד: "אנטה זאת כרי פעילותי

יוטף צוריאל

תכלכלית בטרם חייתי חבר כנסת חיתה רבה

לאין שיעור מזו של חיום. ומעובדה זו תסיק את

בכנטת. בגאום הבכורת שלו בכנסת הכטיח כי יפעל

"למעו התורה, הישיכות והתעשייה". כווערת הכספים

זה כא לידי ביטוי בעיקר בדיבורים ובקביעת

העריפויות בסדר היום של הווערה. רק כשבוע שעבר

התריע שפירא על הירידה ברווחיות היצוא, על נטל

מס בלתי־נסבל ועל מחיר הון גבוה מרי. ביש לעשות

הכל למען הסקטור היצרני", אמר לפרוטוקול. האם

שפירא חיא העוכרה שרווקא ענף השטיחים נהנה

מהגנת המכט הגבוהה ביותר מפני יבוא מתחרה,

בהשוואה לכל שאר מוצרי הצריכה המיוצרים בארץ.

האמת חיא שחומות המכס המיטיבות הללו הוענקו

אלה הם המקרים הקלים. ירועים בציבור

המקרים הקשים יותר לפיענוח הם אותם

הכספים, ואפילו עוד לפני שהגיע לכנסת.

אחת הטענות הנשמעות בחקשר זה כלפי ח"כ

אולי שקולים כנגד מאתיים כשאתה מחוץ

לעשוית כסף:

ליו: "תלוי אצל מי".

בנסת לא מאמינה בדמעות. אבל יש ה"כים מלהיכשל. אני יכול להבטיח כי רק במספר מקרים הסכמתי לקבל על עצמי ייצוג בפני מליאה הם מפסידים כסף.

את חסיפור אפשר היה לסיים בקביעתו של 🌙 נראה לי כוה שאני מאמין בו". יו"ר הנהלת מקואליציה ופי אדרי: "גם אני מססיד כסף. אבל אף אחד לא מכריח אותי להיות חבר כנסת". ויגאל כתן־אורגד, מי שהיה פעם שר האוצר וכיום ח"ב מן חשורה, אומר: הבעיית אינה מתמצית בכסף שאני מרויח אן מפסיד.' היום קיים תהליך של התחשבנות מלקבל עבודה מרשות ממשלתית, או לייצג פנימות, והוא משתלג באוירת ה'עליהום' שדולה בפני רשות ממשלתית.' מכאן תבין הקיימת בחברה כלפי אלה שאינם חיים שיכולתי אולי להרוויח הרבת כסף, וויתרתי ממשכורת".

מיכת חריש לא רוצה להיות "מלשין הכיחת" ועל עצמו הוא אומר שאינו מחבייש לתסתכל בראי כל בוקר, וגם לא סובל מנדודי שינה. "שיוכיחו אצלי מקרה אחד של ניגוד אינטרטים בין עובדת היותי כלכלן, לבין חברותי משרד כלכלי נדול, אתד מהגדולים בארץ. בכנסת. אדרבת, שינברו בעטקיהם של חברי ייצגתי כמאתיים לקוחות. כעת נשארתי עם כנסת. שיפתחו הצתרות הון ולא רק יגישו

האליבי השמור לדן תיכון, שותף כמשרד לייעוץ כלכלי, יהיה בשימוש עוד חרבה זמן: לכנסתו "לפי התיאורית של הרכלנים הייתי צריך כבעל עסקים לחשתדל לחיות בסדר עם נציגי משךד האוצר ומשרדים אחרים. אבל אני נותג אחרת, וזה מתבטא בבקורת חריפה כלפיחמ. לא מקובל עלי. אם מישהו רוצה לטעון שאני תזכור רק את התקרית שתיחח לי עם מנחל

אהוד אולמרט נאחז בוועדת נבנצאל, שיקום ויאמר. אני עשיתי וממשיך לעשות ש..הגיעה למסקות שאם יש עניין בחימצאות חברי כנטת שחם לא רק עסקנים מפלגתיים ציבור". קלאסיים, או צריך לחמקיד את חטימול בבעייח בידי ועדה מוועדות הכנסת".

דב שילנסקי, עורך דין, מספר: "למעשת חיסלתי את עסקי הפרטיים. חית לי משרד מצלוח של עורך דין. העסקתי שכירים. היתה לעמיתיו שחוזכרו כאן. חוא חיה איש אגף לו קליינטורה טובה. הרווחתי הרבה יותר ממה . ההקציבים בימי שפיר. הלך ופתח משרר כלכלי שאני מרווח בכנסת, עכשיו המשרך בידי בוי. משנשג חור לכנסת והיה חבר ועדת הכספים. ודרכו פתוחה לפמו",

והדרך של בוך, לא מצטלבת עם דרכך כחבר כנסחו

שילנטקי: ייתט וחלילח".

אוריאל ליו, גם חוא עורך דיון וגם כלכלן, . מרכלנים וממפיצי שמועות": אומר כנ"ל: "בחשכלתי ובמוניטיו שרכשתי יבולתי להדויח פי כמת ממה שאני מרויח כעת. ומירוש חדבר שאני ממטיד כסף. אבל אני לא בוכח על כך, ואל חרוום עלויי. אבל שיימת האפשרות להסדיר עניינים המסקוות".

תמורת דוות דווגן. ליון: ..ברוחלט קוימת, אבל אני נוחר מאוד

(המשך מהעמוד הקודם)

התמהמהו כביצוע ההמלצות האישיות של ועדת בייסקי, נטל ארירור, כיתר עם חברים אחרים כוועדה, חלק פעיל ככיצוע "פעולות תגמול" נגר חבנקים. בעיצומו של המאבק הזה דנה ועדת הכספים באישור אמיטיות לפנס המזרחי ולכנס דיסקונט. ארירור הוריע כי בהיותו יועץ לשעבר של כנק המזרחי, זוא רואה עצמו בעל עניין כנושא ולכן יימנע מההצכעה. הימנעותו של ארידור מלהשתתף בדיון הורידה את אחר המתנגדים לאישור האמיסיה, וכך, אולי מכלי שהתכוון לכך, סייע ארידור לבנק המזרחי להעביר בוועדה את האמיסיה. לכנק דיסקונט לא היה המול הזה, וכאותו דיון היה ארידור פעיל נגד האישור ותרם בהצבעתו להכשלת ההנפקה כאותו מוער.

לשפירא זמן רב לפני שתפס את כס יו"ר ועדת עייתית לא פחות היא פעילותו של יו"ר ועדת הכססים, ח"כ אכרהם האינטרסים של גרעון גרות כ"מפעל הפיס", של שפירא, בעליו של פונצרו שמיחי שלמה עמר ב"אגר", של פסח גרופר ב"כרמל מזרחי" "כרמל" המגלגל עשרות מיליוני ושל אברהם שפירא כתעשייה. גם אם הם לא שומרים דולר בשנה, הוא גם אחת הדמויות תמיד בקפרנות למנוע היווצרות ניגודי אינטנסים המושמצות בכנסת בכל הנוגע צורמים, הרי שברוב המקרים לא מדובר על ניצול לניצול מעמרו הציכורי לצורך עסקיו הפרטיים, האמת המעמר הפרלמנטרי לשיפור המצב הכלכלי־אישי של היא שבסקירת פעילותו של שפירא בווערת הכספים חבריהכנסת. קשה להצביע על נסיונות ממשיים להתערב למען התעשייה או לבלום החלטות העלולות לפגוע בעסקין חברייכנסת בעלי חמקצועות החופשיים שבהם אינך שםירא רואה עצמו כנציג התעשיינים והיצואנים יודע, ואיש גם לא יספר לך, מי כם לקוחותיו הפרטיים

....

Hiagain 8

ח"כ בני שליטא: "העיסוק בפרלמנטריזם נהפך לעסק המכניס ביותר במדינה. חברי־כנסת עושים עסקים

קטמון בירושלים ישפץ לא אחר מאשר הקבלן מתתיד

מדוע פונים אנשים פרטיים, חברות ונוסים ציבוריים, אל חברייהכנסת שהם עורכיירין או יועציםו (המשך בעמוד 13)

SUPER

מנוון קובע את היחס

איתצה מקרו שיכנס בו בקלות כל מה שהבאתי הקונר, כן חחרות ואומרות לנו עקרות בית שקנאות לקנות מקרר. מנקודה זו החל התכנון ולהשקוד החדש אמקור סופר XL. תאי המזון לודנים ונדולים באמת ובהם יש מקום לתיה, בקבוקי שתיה, מוצרי החלב, עונות, קיים שאר ירקות. כך נקבע היחס בין תאי המזון אהקפאה במקרר אמקור סופר XL.

SUPER X

אקלים קובע את היחס קותה כשלנו יש צורך בהרבה מקום לבקבוקי מה לקקוימים ולפירות הקיץ. באמקור סופר XL. ושה החוב והמבנה של המנשים הפנימיים מצחת לן להקצות מקום לכל -- ויש מקום

מושה קובעת את היחס ^{מיביוחון} באמקור סופר XL הם תאים וטלפים אמרלהניש בהם ישירות מן המקרר לשולחן. משהחיצווי של הכלים, המגירות והקופסאות ותובלי לרכוש כלים נוספים בנפרד. לְּלְּתָּחָת קְל להחזיר למקום (כי כל מקום חמש להפו וועים להגישו

אשר דנו חברי הליכוד בווערת מכספים, יחד עם היו"ר שפירא, במתן סיוע לקבלנים הפרטיים במקביל לסיוע שניתן ל"סולל בונה", התפרץ אל התרר ח"כ פנחם

> אלא גם חבר כדירקטוריון של "אברהם גינדי בע"ם". כאשר האינטרמים אינם גלויים לעיני כל, מתעורר הספק שמוליר את השמועות. לפני הודש הגיע אל חדרו של יו"ר ועדת הכספים, אכרהם שפירא, שרגא בירן, עורך דינו של הקבלן הירושלמי מתחים ליפשיק. עו"ר בירן היה מלווה בחשב הבללי כאוצר, אריה שר, ובח"כ אהוד אולמרט. למחרת סיפר שפירא לחבריו בווערה כי השלושה כיקשו ממנו לזרן את הטיפול בבקשת סיוע חריג שאישר האוצר לקבקן ליפשיץ. כשתמהו העיתונאים אצל ח"כ אולמרט איזה עניין היה לו להשתרל למען ליפשיץ אצל יו"ר וערו הכספים, הסכיר אולמרס כי לא פעל למען ליתשיף וכי רק הסדיר את כניסתו לכנסת של שרגא בירו. וליווה אותו לחררו של שפירא. אולמרט הרגיש כי אין לו כל קשר לעסקיו של לימשיץ ומשרדו אינו מטמל בו. משפורסמו חדברים הללו בעיתון, סרח אחד הקוראים להתקשר אל הכתב וטיפר לו כי ח"ב אולמרט אולי אינו מייצג את לימשיץ כעורדירין, אבל את הבית הישן והיפה שקנה אולמרט לאורונה בשכונת

בגדול, משרדיהם משגשגים עקב היותם חברי כנסת".

של הח"כ שהוא גם יועק־כלכלי,' עורך־דין, רואה־חשבון או שמאי. ח"כ חיים רמון הוא חבר וטרת הכספים של הכנסת ושותף במשרד עורכיירין. שאלנו אותו אם הוא קולט בריוני הוועדה את האינטרסים הפרטיים של הח"כים בעלי העסקיםו תשובתו: גה לא קורה בצורה בוטה, כי או זה עלול להיחשף. אבל לפעמים אני חש שיש מישהו שנוקט עמרות כדי להיות בסדר' עם סקטורים מסויימים, נניה עם הננקים או עם חברות הביטוח, כנראה מתוך הנתה סבירה שאם הוא יהיה בסרר עימם, ממילא הם יהיו בסרר איתר... אחת הדרכים המקוכלות לחיעזר בהשפעתו

ובמעמרו של חבר־כגסת מבלי להעמים עליו יותר מדי עבודה, היא לצרף אותו לדירקטוריון של הברה ציבורית. איש אינו יודע כריוק איזה תנאים מקבל הח"כ בתוקף היותר חבר מועצת המנהלים, ובודך־כלל גם הציבור לא יורע בכלל את דבר השתייכותו של אותו ח"כ לרירקטוריון של חברה עיסקית. רק לאחר התמוטטות "אתא" נורע בציבור שחברי־הבנסת מיכה דייסר ומיכה חריש היו ברירקטוריון של "אתא".

גולרשטיין, שאינו חבר בוועדה וררש מחבריו לסיעה למהר ולאשר סיוע לקבקו אברהם גיגדי, שנמצא על סף התמושטות עיסקית. לא חבל ירעו שח"כ גולרשטיין היה לא רק חבר של נינרי.

ייפשיי.

המקרר הענקי עם היחס הנכון באיחסון המזון

המשפחה קובעת את היחס

לפתות את המקרר ולקחת את מערן החלב

צריך וק להושיט יד.

SÜPER XL

שאלה של יחס

מקרר אמקור סופר XL נבנה כך שנם ילדים יוכלו

שלהם, את האפרסק העטיסי, או פרוסה מעוגת

הגבינה. בתא מזון דחוס וקטן – קשה גם לקטנים

להסתדר. בתא מזון מרווח כמו באמקור סופר XL

ולא רק יחס נכון כין תאי המוון. את אמקור אַת

מכירה כבר שנים רבות. המוניטיו והשרות של

הצרכן ומתוך בדיקה אינסופית של כל פרט.

שמקררי אמקור הם המבוקשים ביותר בארץ.

הומיני מקרר אמקור SUPER XL ככר עתה, כדי

בכל חמיות אמפא

רשת שקם, מת"מ

והמשביר לצרכו.

אצל סוחרים מורשים.

וומר טמיר כהן ניעקבטון

Library

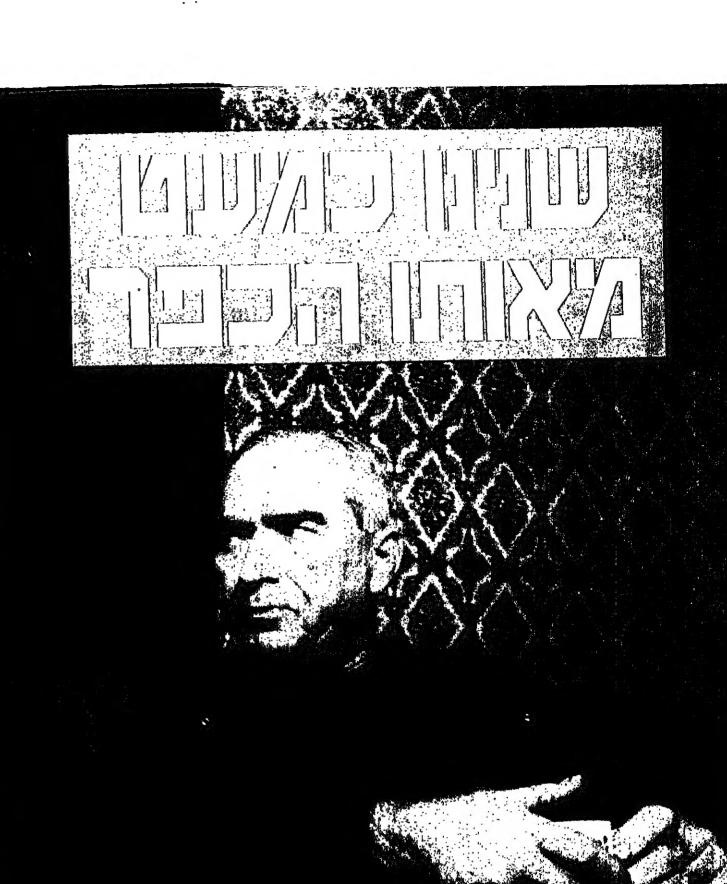
להבטית לעצמך אותו בהקדם.

שרות

אסכא

שרות ללא תחרות

כשקונים אמקור - יש על מי לסמוך. לכן לא פלא

ניהם כמעט מאותו הכפר. נולרו, גרלו וחיים את כל חייהם בער מקריזרעאל. רק שני קילומטרים של שרות כותנה וכרמי זית בין כפריהם, עם תהום נפשית רחכה ועמוקה יותר. רפול ורראושה.

רפול ודראושה. רמטכ"ל לשעכר ומורה ערבי. נולדו, גדלו וחיים

צילומים: שמואל רחמני

מאת יצחק בן־חורין

רפאל איתן, הרמטכ"ל לשעבר וח"כ בהווה, כן
58, חקלאי ממושב תל־ערשים, איש "התחיה"
וארץ־ישראל השלמה. ח"כ עבן־אל־ווהאב רראושה, כן
נארץ־ישראל השלמה. ח"כ עבן־אל־ווהאב רראושה, כן
58, איש חינוך מהכפר איכסל, חבר מפלגת העכודה,
כער חזרה לגכולות 1967, שני שכנים שמעולם לא
התראו ולא נועדו לשיתה רצינית בביתו של אחד מחם
או כשרה. בפעם היחידה כשרצה דראושה לומר לרפול
מה דעתו עליו, הוא כתב זאת במאמר שפירסם ב"רבר"
במרס 1983. הכותרת היתה "לא לשכן מתל-עדשים",
פגישתם הראשונה פנים אל פנים היתה בכנסת, וגם
שם – לא תאמינו – בשירותים.
דראושה: בנכסתי ומולי הית רפול. ראיתי אותו

דראושה: .נכנסתי ומולי היה רשול. ראיתי אות: דרך הראי של השירותים. כבר לא יכולתי להתומק מלומר שלום". רסול: .אף פעם לא הציתי לכרות ממנו". (המשך בעמור הבא)

n viacalo

יעם בכ "^{אפשר} לעבוד". "אפשר לעבוד".

ขเลยสเต 10

עם ראש הממשלה ועם השרים . ז, והתשובת היתה שלילית. היה גם ויזמינו אותי למפגש עם ערפאת לראות ד את חכווות שלו. התשוכה שקיבלתי חיתה 'לא' החלטי. לא השתכנעתי מתתסבר,

"ערביי ישראל הם אזרחים נאמנים למדיות ישראל וגם חלק מחעולם הערבי. בתור שכאלת אנחנו יכולים לחיות גשר לשלום. יש לנו שורשים עמוקים בשני המחנות ועלינו למלא את התפקיד. לצערי מדינת ישראל הוא מצידו נכשל במשאיומתן עם אש"ף והמלשתיונים, אף צד לא התייחס אלינו ומחפש אלטרנטיבה לאש׳ף, במצב זה אין שום ברציוות, למרות שאנחנו 700 אלף נמשות. גם ערך למגעים כאלה".

דראושה: גרפול היה שם, אז דיברנו. הוא אמר

סיפור היחסים כין אליהו איתו, אכא של רפול, .. איש "השומר" שהיה בין השמונה שהקימו את תל־ערשים ב־1913, לבין אחמר מוסה, דודו של ח"כ דראושה, עוד יסופר להלן. משפחת דראושה היא הגדולה כאיכסל, עם שורשים עמוקים בגליל, שהגיעה מחיג'אז לפני 250-300 שנה. הדור היה מוכתר הכפר וראש המועצה המקומית הראשון.

פגישתם השניה של הח"כים היתה במעלית של הכנסת, גם היא במקרה. זה היה בנובמבר 1984, לאחר שוכו של דראושה מקפריסין ושם המתין לשווא לאשרת כניסה לירדן, כדי להגיע לכינום המועצה הפלשתינית כרבת־עמון). דראושה: רפול יוצא מהמעלית ואומר לי: 'למה ברחת לקפריסין: אם מחפשים אותך, אתה יכול להתחבא אצלי בתל־ערשים'. הייתי מתוח כאותו יום והיה לי קשה

צעתי להפגיש את שני השכנים. רפול לכנון עלול לערער את יוקרתו ברתום הערבי.

חה, אחר כך קפה". לפני כוא התה ישכו זה ליד וה, לגו פרה ובאנו הנה בלילה לחפש אותה. בחצות הומינו אכל דיברו כגוף שלישי, כתיווך המראיין.

עבר־אל־ווהאכ התחיל בסיפור על תל־ערשים שהתגייסתי לפלמ"ח עבדנו הרבה ימים באיכסל. ציטטות שנתנו לו דימוי שלילי. היו לו התבטאויות של ילדותו. הוא נהג להגיע אליה עם הוריו וכרבות בחריש כבד עם טרקטור וגם בקציר. לנו היה הקומביין קשות נגד ערבים כמו "ג'וקים מסוממים" ואם אתה השנים לבדו, להתארה אצל ירידים. לפעמים לקנות הראשון עם הנעה עצמיה. אני עסקתי בהרכבה שלו, רוצה לדעת מה ערבי חושב – תפתח לו את הראשי

सावस्वांव 12

ה שאני מספר לכם זה גילוי ראשון", המפלגה שלי מחייחסת לנושא הערבי מים אומר ח"כ עבד־אל־ווחאב דראושה, בסיסמאות ריקות מתוכן, ולא איפשרה לערבי "לפני כחצי שנח תייתי בארה"ב, ובאמצעות ידיד יהודי־אמריקני בעל קשנים, ופגשתי עם נציני אש"ף שם. זה חיה לפני שנחקק החוק למויעת מפגשים. נתבקשתי למעביר מסר מיאטר ערפאת לראש הממשלה דאו שמעון פרס. המסר היה שאש"ף מוכן לנהל משא-ומתו ישיר עם מדינת ישראל, ללא מעורבות ירדן, האו"ם והמעצמות הנדולות החחר שערפאת מוכן לשלוח נציג שלו לכל מקום בעולם לפגוש נציג של פרס. הנציג חזה יכול להיות נציג של הממשלה או של מפלגת חעבודה. שהשניים יראו אם יש טעם להמשך המשאיומתן. חכוונה חיתה לשיחת גישוש ראשונה, ואמשר היה לעשות את זה באופן טודי מוחלט, או גם לפרסום. ההצעת היתת רצינית. חוורכתו אותה לראש מממשלה. אחויכן

(המשך מהעמוד הקודם)

לי: 'אתה יודע, לולא אבא שלי אתה היית פלים'. אמרתי לו: 'אני יודע. אבא שלך זכרונו לכרכה היה יריך של הערבים. אתה לא".

לשמוע את זה, ועוד מרפול".

השיב מיד ובחיוב. גם דראושה הסכים, אך ביקש להיות המארח. רפול לא התנבר. מיקום הפגישה לא נחשב בעיניו. בשיחה מקדימה אמר דראושה: "זה לא דבר פשוט". הוא לא הטתיר את חששו שמיפגש גלוי עם רמטכ"ל מלחמת

הפגישה נקבעה ליום חמישי שעבר כחשע בבוקר. הדרך לביתו של דראושה עוברת בסימטאות הצרות של איכסל. מי הכיוב קולחים כרחוב. שער ברול בכניסה, מדרגות חיצוניות מוליכות לקומה השניה היישר לסלון. רפול הגיע לשם מבית-הבד שלו כתל־ערשים, לבוש מכנסי ג'ינס וחולצת עבודה כחולה ולרגליו מגפי עור. צפורני ידיו היו ספוגות שמן זית שבעצירתו עסק משעות הבוקר המוקרמות. דראושה, לובש מכנסי טרילין, חולצת פסים ואפורה אלגנטית. המתין לרפול בפתח והיה מתוח. כשבא האורה היה אצלנו כן־בית. אבא שלי לימר אותו לקרוא השתררה מבוכה קצרה. דראושה שאל: תה או קפה"ז ולכתוב בערכית. הייתי בא לכפר עם אבא ולבד. רפול ענה: עמה שאתה רוצה". ודראושה פסק: עקודם כילדים רכננו על סוסים בשבתות לאיכטל. פעם ברחה אותם".

ובעונת הקציר עברנו כאיכסל. לעבור פה זה היה אירוע. אצלנו, כשאתה עובר בשרה, אתה מביא אוכל מהבית. כשהלכנו לעבור באיכסל ירענו ששם יש תניגה ולא צריך להכיא אוכל".

ישראלי למלא תפקיד בנושא השלום. המימטר הפוליטי הישראלי איננו נותן אמון בערבים הישראלים גם במפלגה שלי".

מ"כ רפאל איתן שמע את הגילוי וחגיב עליו מיד: "אני שומע את תסיפור בפעם הראשונה ולא מכיר את הפרטים. חדעות של דראושת שונות לטובה מדעת רוב הציבור חערבי. אבל אני חייתי נוחן לו לנסוע אפילו בשביל שהוא יווכח שדעותיו אינן קבילות על אש"ף. אני חייתי אומר לו: 'קח כרטים, כסף שהנה מחלקים את תליערשים ביניהם. אבל זה נכו ותעודה, תחזור ותגיד לנו מה ההתרשמות שלר. בתחלט חייתי נוחן לו. יש לך רעיון: סע לבדוק אותו. יתודים נפגשו עם ערבים במדינות ערב.

אורי סביר, יועץ התקשורת של מ"מ ראש חממשלה ושר החוץ שמעון פרס, אישר בחצייפה שהיתה מנייה של ח"כ דראושה לפרס בתיותו ראש־ממשלה. "דראושה אדם השכנים בעכורות. אנשים הביעו את מלוא ההזרהות הגון. הוא לא משקר. פרו לא זוכרים, אבל כנואת שהיתה שיחה ביניהם", אמר. לעצם החצעה הגיב סביר: "ישנה התנגדות עקרונית לכל מגע עם אשיף, חנובעת בין תיתר מן ההערכת שאש"ף לא יכול לחיות פארענר למשאיומתן. תברירת בנושא מתמקדת בין חוסין לערפאת. הפארטנר צריך להיות חוסין.

סבירים". כשבגר והיה מורה בכפר, הגיע למושב

פעמיים לקן של תנועת הנוער העובר, להרצות לפני

ילדי המושב על היחסים כין יהודים לכין ערכים. הקן,

רפול הפליג בסיפור על ילדותו. -מאז שאני זוכר

רפול והמוכתר: "אבו־מוסה היה אצלנו בן־בית. אבא שלי

לימד אותו לקרוא ולכתוב בערבית. בעונת החריש

והקציר עבדנו באיכסל. זה היה אירוע. אצלנו צריך

ששם יש חגיגה ולא צריך להביא אוכל מהביח".

עצמי הייתי באיכטל", אמר, אבו־מוסה הרור שלך.

לקחת אוכל לשדה. כשהלכנו לעבוד באיכסל ידענו

אותנו לאכול ארוחה, אבל את הפרה לא מצאנו. לפני לדבר מהלב: עתראה, השם של רפול נקשר במספל

אגב, נמצא כמרתף מול הבית של רפול.

השאיר את איכסל כמסומו. דאג שהתושבים לא יברון ולא יגורשו. זה היה על תוט השערה". דראושה: "את הסיפור הזה שמעתי מהדורים

דראושה: _המושג 'שכנות טובה' יושם ביחסים

כין הכפרים שלנו. אני לא זוכר ששמעתי פעם כיטוי

עויין כלפי תל-עדשים. אפילו כמלחמת 67'. כשכל

הגברים של תל-ערשים הלכו לשרת בצבא, יצאנו

רפול: בצד יחסים הרוקים היו גם מריכות. רועים

משלחת של מחנכים ואושי ציבור מאיכסל להפנש עם

עולים עם עררים על השרות. היו מיררפים על מסים

היתקלויות ומכות. גם הסיפור של 67' מחולק לפוי

חלקים. כשלא ידעו מי מנצח במלחמה, הערבים חשנו

שאחריכך כאה משלחת מאיכסל ועזרה באיסוף

ראושה: גאני לא מסכים עם רפול. אולי

ו'פול: ב־48' התגייסתי לפלמ"ח. אבא שלי

היתה התבטאות של איזה ילד. לא

שמעתי דברים כאלה. שמעתי על אנשים

שתרמו דם, תרמו כסף ועזרו לקיבוצים

זקני תל־ערשים, להציע עזרה בעכודה התקלאית".

שלי. תושבי איכסל כרחו להרים. הלכה משלחת לאכא של רפול זכרונו לברכה והוא אמר להם, 'תחזרו, אני אחראי שלא יפגעו ככם לרעה'. ובאמת הוא כא בעצמו לאיכסל. מתארים אותו עם מכנסיים קצרים ואקרו ארוך. הוא אמר: 'תחזרו הביתה, אנתנו שכנים' ואנשי כיצים וחלב. "סחורה טוכה", הוא אומר, "מחירים איכטל חזרו".

האשה ליילה מגישה תה בכוסות חרסינה פרחוניות. אני שואל איר קרה שער כה לא נפנשו לשיחה באתר הבתים שלהם. הם משיכים כתירוצים קלושים.

רסול: -יש באיכסל אלף אנשים שלא פנשתי".

דראושה: "הוא היה כצבא ואני במערכת החינוך.

רסול: .יש אנשים שהנסיכות לא מפנישות

אדערי הפוגה קצרה דראושה לוקח אוויר ומתחיל

ושנינו חברי כנסת חרשים".

ינול: .דראושה מייצג גישה אחרת מזו המקובלת בעולם תובי ובקרב ערב" ארץ־ישראל, גישה שיכולה להיות וקובלת עלי פרט לקונפדרציה עם ירדן". זראושה: "אם רפול מקבל את העמדה שלי אז אנחנו מקדמים יפה מאד".

דראושה: .אם רפול מקבל את העמרה שלי, או

רסול: גאני ודראושה אולי כן, אכל לא עור שלושה וחצי מיליון יהורים ושני מיליון ערכים. או שדראושה לא ילך מחר לכנסת ויגיר עלי, 'הגה יש לנו והוא ניסה להגשים אותו. אני לא מאמין שהוא היה

לי, לונא מוחלט של ערבים. אגי לא יושב עכשיו שנש האיכסל וכפרים של ערכים מאיכסל וכפרים צרם, שאני נותן בהם אמון והם נותנים כי אמון תבשילים. עבר־אל־ווהאב פורש לשם לכמה דקות, לברוק אם הכל בסדר. הצלם מנסה לשכנע את רפול הכית. רפול מעדיף להישאר במקומו.

להגדרה עצמית, למרינה שלהם. אם זה יקרה, אני מוהגל דמות של אדם שונא ערכים, שאין לו - מיליון ערכים המסגרת הפוליטית היא מדינת ישראל. אשאר כאן בכיתי באיכסל, כמרינה שלי – ישראל. אני אם הערבים רוצים להשתלב במרינה, בבקשה. אכל הם חלק אינטגרלי ממנה. אכל אני רוצה פתרון כדי שיהיה לא יכולים גם לרצות להיות פה וגם להלחם כנו, כשהמטרה של המלחמה ידועה. לא צריך להיות נכיא בשביל להבין אומה. הם צריכים להכיר בזכות היהודים על ארץ־ישראל ולהפסיק להילחם כנו. דראושה מייצג גישה אחרת מזו המקובלת בעולם הערכי ובקרב ערביי ארץ־ישראל. הוא מייצג עמרה שיכולה להיות מקובלת

עלי, פרט לקונפררציה עם ירדן". אש"ף כרי להביא אליהם את דברו של הערבי

הישראלי, שדעתו אינה נשמעת כלל. אנחנו מתקרמים יפה מאוד". לעמאן. הוא ערבי והוא מרגיש כמי ששייר לעולם הערבי, שיש לו רעיון טוב ואת הרעיון הוה הוא יכול להביא לשם. מבחינתו הוא צודק. יש לו הלך מחשבה

> שלישי. מהמטבח של ליילה עולים ריחות טובים של לעכור לכורסה אחרת מתחת לתחריט של מסגד אל־אקצה. רפול מסרב. צלמנו אומר ששם גם הר

> אחרי שיחה בת שעה הם עדיין מרכרים בגוף

כנס אחמר מוסה, כפייה לראשו. רפול זינק לעברו בשמחה הוא תיכנן ביקור נימוסין קצר. ועול כיקש ממנו להישאר. הוא שאל אם אינו מפריע. רפול אמר, בשום אופן לא. הדור ישכ נפי מלל חרווי תפילה והאוין בשקט לשיחה. עכשיו מדמים על יאמר ערפאת. שניהם ניסו להגיע אליו. ושל ורך ניירות במלחמת לבנון. דראושה לפני אחיים דרך המועצה הסלשתיגית ברבת־עמון.

השלו .לא היתה לנו מטרה ללכוד אותו בביירות. ונג פעמים יכולנו להרוג אותו. כמקרה מסויים שלחי אישית לתת פקורה להרוג את ערפאת, אבל מונדנים הרבה אנשים חפים מפשע. אז אמרתי 'לא'. ליטאו לא מתודה איום, אלא ארגון הטרור שלו. אם מאילך - יכוא אחר".

מנלנות, שהוא קשוח. רמות שלילית".

תשלו אני שונא את מי ששונא אותי. לא ראיתי

שון להצטדק. כנושא הג'וקים סלפו וסרסו את מה

שמתי. למטה מכבורי לנסות להוכיח שזה שיקר

ותא סילף. זה רבר אחר. רבר שני: 37 שנים וגם לפני

מוריתי חייל שנלחם נגד ערכים, מה יש להכחיש

מן וופצעתי שלוש פעמים. סליחה, ארבע פעמים,

של פעם אחת לא באשמתם. זה לא יצר תהום כיני

לקהעבים. יש לי המון חברים ערבים. שרתו תחתי

מתיואורים. הם כאים אלי הביתה ואני כא אליהם.

מקדת מבט אישית אני לא מנסה לקכל תרמית

ושה ממה שיש לי, של חייל שנלחם כמעט ארבעים

אי אפשר להגיד שאני אוהב ערכים, או, מצד

מתהל לייפות דברים. זה לא מרחיק אותי מיחסים

משפים פעולה בחקלאות ובתחומים אחרים".

האשום בתכוונתי להגיע אליו לעמאן ולקרוא ו לכשל את הסעיפים באמנה הפלשתינית שלא פנידים בזכות הקיום של מדינת ישראל ובזכותו של העם היתרי למולרת, אלא רק בזכותו של העם ופלשתיני. רציתי לדכר עם ערפאת. עוברה שרק פשאומתן ודיאלוג אפשר לפתור בעיות. המלחמות לא שתרו את המכמוך. שני העמים שילמו מחיר כבד. שינים יושנים ליד השולחן. צריך פתרון שיבטיח את קומה של מדינת ישראל וגם את זכות הפלשתינים לנניה עצמית. זה יכול להתממש בקונפדרציה של

אושה עמש - הישראלים, הירונים והפלשתינים". רפולו דראושה אומר בעצם את מה שהציונות שוה על 48 - שיהודים וערבים יכולים לחיות מדיישראל. כשהיתה תוכנית החלוקה – הישוב היהור יצא מכליו משמחה, אכל הערכים פתחו מלמה את ידרן הייתי שם בצד. 74 אחוו מדתושבים לוני על שנפרציה. שיתוף פעולהו בכקשה. כמו

דראושה חוזר לסלון ומכיא איתו קצת מתומו של

רפול: בהבעיה שלך היא עם החברים שלך,

הערבים באיכסל, בעראבה, באום־אל־פאחם. ועם אלה

שרצית להפגש איתם בעמאן. אני מטכים עם ההכרה

שלך במרינת ישראל ושאפשר למצוא דרך לשכת יתר

לסדר את העניינים בינינו. זה בתנאי שירדן לא

בעניין, בתנאי שארץ־ישראל מוכרת כשייכת לעם

היהורי, וכתנאי שלא נלחמים ולא מפעילים טרור.

אלה תנאים קשים, אבל לנו אין אלטרנטיבה שתאפשר

קיום. אם הערבים היו מקכלים את תכנית החלוקה. אז

מה שרראושה אומר היום, היה נכון אז. אבל אסור

להחזיר את גלגל ההיסטוריה. המצב הקיים הוא קו

תוכנית החלוקה. זו היתה החלטה היסטורית. יש

עובדות בשטח, יש שתי תנועות לאומיות, ושני עמים

שמעלים טיעונים צורקים. אתה, רפול, מצפה

שהערבים יכירו ביהודים כלי שהיהודים יהיו מוכנים

להכיר בוכויות של העם הפלשתיניז אפשר להמשיך

לחכות לשוא. ההכרה צריכה להיות הרדית. יש שני

עמים בין הירדן לים, ולשניהם זכויות צודקות על

אותה כיברת ארץ. אני מרכר על הכרה הדרית – זה

המפתח לפתרון הבעיה. מרינת ישראל מימשה את

וכויותיה בגבולות 67'. יש מקום למימוש זכויות

הפלשתינים בשטחים הכבושים, למימוש המאוויים

שנורע על נסיעתו הפתאומית של ח"כ

רפול: "אם הייתי דראושה – גם אני הייתי נוסע

משיג משהו. רעותיהם של ראשי אש"ף רחוקות

לא היתה שום בעיה ולא הייתי מנסה להגיע אליהם".

דראושה: "הן שונות, זה נכון. אם לא היו שונות,

מדעותיו של דראושה".

דראושה לקפריסין, היה הכית שרוי במתח

גדול. האשה רצתה לראות אותו חוזר.

עבר־אל־ווהאכ רצה להיפגש עם ראשי

לי יותר קל להשתלב במרינה ולהודהות איתה".

דראושה: .הבסים החוקי והמוסרי של ישראל זו

המטבה. פתאום הם עוכרים לדבר בגוף ראשון.

רפול: "היו צריכים לתח לדראושה לנסוע לרבת־עמון. להיות שליח שלנו, שישמע מה רוצים באש"ף ואם יש סיכוי עיקבלו את 242 ו-338. אבל דעותיהם רחוקות מדעותיו". ילה הם פלשתינים. אם היו חיים שם יתורים, היה מה דראושה: הן שונות, זה נכון. אם לא היו שונות, לא היתה לדם על שומרים. הלנד ובלניה, כארץ־ישראל המנדטורית חיים שני שום בעיה ולא הייתי מנסה להגיע אליהם".

13 **81223**10

אצבעוני לא היה כזה

gra Haw III Haw

בחברה המאציואיסטית שלנו הנמוך הוא חריג המקלקל את השורה. תמיד הם היו מוזרים להשכיר, ליצני חצר, בדרנים, להשושנים. יחד עם זאת היה לצה של הטבע, הגמרים. אותו ארם, אכל בהם מון קסם מושך: האין הגמדות תחפושת המכסה על גדלות מאגית? יותר קטו: דיסהרמוניה שטנית, אכל גם נמוכי־קומה ישראלים מספרים על החיים במדינה שעדיין מתמחה בנעיצת הרמוניה של ילד נצחי. אולי אפילו לא ארם. בוכות משחק. באוסטרליה מתחרים מבטים ובזיהוי הנמוך עם הנחות. אליזבט ופרלה אוביין, קרבנות ניסוייו עכשיו בהריפתם לרוחק כתחליף לכרור ברול. אם הפירמירה החכרתית לא נותנת המזעזעים של דייר מנגלה באושוויין, כותבות בספר חדש כי עייי חקר לך הזדמנות להתפתח ולחוש כבן־אנוש, אתה מנסה לקנות לך תחושה רומה על־ידי כך שתהפוך עצמך לטיל" – כתב נמוך־קומה אחר בבטאון אנגלי של משפחתן הוא קיווה לגלות את הקוד הסודי של הצמיחה האנושית.

מרופורציונלי.

אי־היכולת להביט במראה, להתכנס בחברותא ול

מאת שרית פוקם צילומים: דפנה קצור

לנגן ואלם במקום מארשז אליזבט ופרלה, אוכיץ, מוצגי ניטוי אצל ד"ר מנגלה כאושוזיץ, כותבות בספרן חקר גמרי משפחתן מטרנסילבניה קיווה מנגלה לגלות

לטפס על כורסה רגילה, היא נראית לי כמו קופץ לגוכה בתחרות אתלטיקה: אומרת את גובה הרהיט, מתכננת את סיכוייה, שואפת אוויר, מעמידה פנים שכל זה לא מטריר אותה והופ! לא הגיעה. ושוכ: הממשלתיים אין הנמוכים מגיעים. הביורוקרטיה

מיתוסים שמיתוסים. כאשר מתכונגת רותי ינאי

ועם זאת, קוסם נמוך הקומה לאדם הרגיל: מהלכת מעליהם אימים כפליים. עליה לאוטובוס תעתוע המכיל איזה סוד. האין הגמרות תחפושת - גובלת כהסתכנות, והשגת הגבינה הצהובה במקרר של המכסה על גדלות מאגיתו אצבעוני לא היה כוהו הסופרמרקט כבקשת חסר: סליחה, אולי אתה מוכן וגיבורו הננס של גינטר גראס ב"תוף הפח", לא מנפק לעזור לי להגיע. גם הטלפון הציבורי הוא התממשות

בררגים, להטוסנים. כימי הכיניים מינו אותם להיות שומרי האוצרות המלכותיים כדי שניתן יהיה לזהותם בקלות וללכוד אותם אם ינסו לברוח. לא התקדמנו נמוכי־קומה, כשם שהנורמלים לא יכונו כאן בשם . העומר לצאת לאור (בהוצאת "נווה"), כי באמצעות ובזיהוי הנמוך עם הנחות. בארצות אחרות הם מרווחים, את הקוד הסורי של הצמיתה האנושית, שאולי הוא לא צולבים אותם בכל רגע. פרופסור סיריל ליגום,

ראש המכון הגנטי בכית החולים איכילוב, מספר לי על הורים לילרים מוגכלים שירדו מן הארץ מסיבות אלה. בחו"ל, הוא אומר, אפשר לטייל אחם במוזיאון ואף אחר לא יסתכל עליהם כמקום על התמונות. כארצות הברית מלמרים בבתי־הספר להכין את השונה והמוגבל. ילדים בני 11 מבקרים במוסרות למפגרים אומדן, תכנון, שאיפה, נונישאלאנטיות ו-הופ! הצליחה. וחרשים ונפגשים עם נמוכים. מחנכים אותם לכבר כל חיים שלמים נצפים מלמטה. אל דלפקי המשרדים אחר כחלק מהיצע החיים.

נמוכים, על המנהג הזה של הפיכת הגמרים לכרורי

אלפי שנים הם היו מוזרים להשכיר, ליצני חצר,

שמשות בקולו, ומאלץ את תופי התזמורת הנאצית הזרון: אי אפשר ליצור קשר.

Bibealo 14

אתו אדם, אבל יותר קטן

שותה העוסקת בעיקר בפרסום ומתן מידע, ופחות ממנשים בין הנמוכים לכין עצמם. עכשיו מנסה פחות הורים להקים את ענ"ק (עמותת נמוכי קומה) פי לחום על וכויותיהם. ככוונתם להגיע עד לכנמת. שם נה רק ההורים. הילדים אינם נוטים להתחבר

> : נניתה של טליה נחשפת שמחת אהבתה אל שלק נעלה גבה־הקומה. -בגיל צעיר מאור", אומרת אלה יש מין התכחשות לענין, את כאילו חושבת: מצי אנדל. עוד כמה סנטימטרים וגם אני אגיע. מורם צומרים: אף פעם לא תגרלי, אכל הורים אינם 🖈 שופם תמיד. לפעמים הם אומרים: אם תלמרי, תקבלי מושב, ולא כך קורה בסוף. כשאני יושבת אתך, אתי חוה את עצמי אלא אותר. אני שוכחת שאני מה ומתנהנת כמו כולם. את יורעת איך את נראית?

מששת בעלה ניתקה את יחסיה עם כנה ואינה מחה את נכרתם רינה, ילרה רגילה. "הם היו מושים שאולק יביא כתורה בלי רגל או בלי יר", שמח שליה בעצב. "פעם רציתי להצטרף לאולק משפחתית. אחותו נזעקה: 'אוי ואכוי, שלא איך את הורי ימותו. תסתכלי על עצמך איך את ישות". וטליה מוחאת כפיים בצחקוק עליז. הזיווג בין לה לאלק הוא פרי משיכה אמיתית המצפצפת על המה אלי זו אהבה שאינה תלויה ברבר, והמביט מן

אל ננר משוחרר. או אני לא מאצ'ו. או אני לא שחד נאשה. אכל אינני מתכייש. ברחוב אנחנו וולפם יד ביד. זו היא שמתביישת בעצמה כגללי. לשם אוצו הולכים כרחוב ופתאום אני מגלה אותה מונת מאחור. היא נותנת לי הזרמנות להתנער

יש לי מול", אומרת טליה, "זה מין פלא כזה, ווא נמשכנו זה לזה, כאילו אלוהים כרא אותנו להיות ת, מני יודעת שזה לא מפני שאני יפה ומושכת אוצ, זה מעבר לזרו".

עמון, אומר אולק ופניו מאירות, את לא ישה". . אבל גם אתה לא מי יודע מה", צוחלת טליה.

אן נכנמת לביתה של טליה נערה יפהפיה בת 12, שרגליה הפסיקו לצמות. היא כאה לביקור עם חוריה. ענת (שם בדוי) מתגוררת במושב ליך ירושלים ויש לה אחים בעלי קומה גורמלית כמו חהורים. שעם המתינה ענת שעות לאוטוכוס ולא עוו לה תנהנים חשבו שהיא ילדונת קטנה. בבית מנה הקודם הילדים התעללו כה. הרכיצו, רחפו, חרשו ענת, כמו נמוכים רבים שפגשתי, ניחנה ניכלה אותנטית לבטא את סיבלה: .. קשה לי לקבל אמר מתנהנים אלי. הייתי רוצה להיות כמו אוצים.

צישראת מהמחשבות על העתיר. מה יהיה אתיז" המדים לא תמכו בענת", אומרת אמה. .הם רצו להציר אתה כיתה כי היו לה בעיות ריכוז. בווראי להפה היה בעניינים אחרים. היא מוראגת, אינה קפיכה אמתי להם: אם תשאירו אותה כיתה והיא משר שוכ על אותו חומר, היא תננהו אתם רק שניחק את מוגבלותה". פעם שאלה ענת את אמה: מי ינה להתחתן אתיז האם השיבה לה: לאף אחר אין במה שרצו אותו. אבל בחראי שלך יהיה יותר קשה. יחס החורים חוא שיקכע את גודל הפגומים מיום. שלא יסבלו מפיגור עקב יחס הסביבה. צוות תשה איף, מספרות לי כי במשפחות התופכות את בושה וכאסת, בורמות לנסיגתו מכל המערכות. אים נפון הפקריון בפוחון יקבל חיוון חוזר חיובי. אנחנו שימה כאן כרי לפעול למען זה שהמגבלה לא לושרן אל תחומי היים אחרים, והפוטנציאל האישיותי ביתן של פרלח ואליובט, שארינון ווער האישיותי ביתן של פרלח ואליובט, שארינון ווער האישיותי ביתן של פרלח העברה באצאין של דב נמוך סומה ווער העברה שבעה העברה שנישא פעמיים לנסים בורמליות וילר אותה נראה שנישא פעמיים לנסים בורמליות וילר אותה נראה שנישא פעמיים לנסים בורמליות וילר אותה נראה

שלא ילדו את שהיצור המושלם אליו פיללו. אחריכך כמו בית־בובות. אסתטיקה מתוקה עד כדי אכזריות: מתפתחת תוקפנות כלפי הילד, אכל לפעמים גם פרחי פלסטיק מרהיבים, כריות סאטין בוהקות, וילון הגנת־יתר הורסת, שהיא מין תוקפנות מוסווית.

הציפיות מנמוך־הקומה יכתיבו את התפתחותו שמלות ירוקות תואמות מעשה ידיהן עם מלמלות הרוחנית. במחקר שנערך ביחידה (בו נבדקו שחי משפחות) נמצא כי ילד שלא ציפו ממנו וגונגו עליו כאילו היה חסר אונים, הגיע להיות סבל במכולת. במקום שבו ציפו ממנו להנשים את הפוטנציאל שלו, נתנו לו עירור ותמיכה, הגיע הילר לאוניברסיטה. עצוב שהציפיות מהנמוכים מנומרות כליכך. לפני שנתיים נערך סקר אצל מעסיקים במפעלים גדולים. הם נשאלו אם יקבלו נמוך לעכורה, ורובם השיבו: מה אני צריך את זה? כאילו שהקטן הוא שווה פחות. לפעמים זה הפוך, אומרות מטפלות ביחידה לגדילה: אנשים אלה מסורים יותר, משקיעים יותר, הם נעודרים פחות מהעבודה, כדי להוכיח את עצמם. בעבורתן משתרלות המטפלות להגיע גם אל הרימוי הפנימי של הנמור, התלוי בתפיסת האדם את עצמו. דימוי פנימי יכול להתמורד עם הנתונים החיצוניים. כי מי שתופס את הצורה הפיוית כמרכיב מכריע בהתמודרות בחיים, כרור שיהיה הגפגע הנצחי.

השנה, שגם את דמו מצץ כעלוקה, היה מביא לפעמים באחר מביקורי כביתו של נמוך־קומה בן 12, פגשתי בהורים שאינם מקבלים את הבן, כמו אי קבלת הדין. גאורות כביכול של הורים שכיסתה בסופו של דבר על סלידה. האם סיפרה לי כיצר מתייחטים אליו בבית בצורה טבעית ונורמלית ולא מוותרים לו על ניצלו אותה כדי להציל ירירות בעלות גובה נורמלי

> גבלותו כפני התלמידים. הי־ לר ישב כעום על הספה. שאלתי כיצד הוא רואה את חיי המשפחה והאהבה שלו בעתיד, אמו התערבה ואמרה: לעידן (שם ברוי) לא יוולדו. ילדים, כי לא צריך להביא עוד כמנהו לעולם. אני לא רוצה שיהיו עור כמוהו כי זה קשה לחיות בגובה כזה בער לם. נכון עידוז". "נכון", הנהן הילר בראשו כמי שכפאו השר. והאב שליווה אותי לר לת אמר: אזה גורא שאין חוק המחייב בדיקת אולטרסאונד

כלום, וכיצר הלכה לבית-ספר

של חעובד לבדיקה גודלו. הרי מתכקש היה שהכוע הזה של הגמרים ילך וייעלם,

רני (שם כרוי) תעובר בפקולטה לחקלאות ברחובות, הוא בדיחה אכורית כמיוחר של הטבע. מטר וארבעים, לא ממש נמוך, אכל לא גבוח. חסר בגופו האנזים הקושר את התורמון לעצם. עד גיל 19 עוד התייצב בחדרו של פרופסור לרון מלא תקיוה, לבדוק אם קרה איזה נס. אבל או בישרו לו שעצמותיו נסגרו. היתה לו פנטאזיה, שסימלה עבורו מימוש של עוצמה מדומה: ללכת לצבא. הוא הרגיש כי הצבא זה אלוהים, כך הוא אומרו וכשהצבא אמר "לאו" מפני שהתקן המינימלי זה מטר אבעים וחמש, הרגיש דני כמו שאלוהים דוה אותו. גוו היתה מכת מוות: כל החברה שלי כנוער העובר היתה בנויה על חלומות צבאיים. רובם הלכו לקומנרו ואני לא העותי לספר להם שלא התקבלתי. הלכתי לתל-חשומר וניסיתי לעדער. טענתי שאני מסוגל לעשות הכל. גם גמרים יורים, לא. טלטלו אותי מאיש לאיש שלושה חודשים. הרגשתי שוה לא המדינה שלי. בניל עשוים הסכימו סוף סוף משינולוגיות והעוברות אסוציאליות ביחירה לקבל אותי בהתנדבות. אבל התנאים פגעו ביו רס לפיעה בנדילה ב"בילינסוך" (ביניהן אסתר נופר חוכות בלי וכריות. אם מחבל הורג אותי, אני לא נחשב חלל צה"ל. לחשוב שצה"ל לא אחראי עלי, זה הוורמאכט "לאוארט", שם האכילו אותן בשר, משפילי. בחברה המאצ'ואיסטית שלנו, הנמוך הוא חריג המקלקל את השורה. מארוריה על חזון הגוע המושלם והנסילי שרצינו להסים כאן ברם וביוע.

תלש את שערותיהן בפינצטה, הזריק לסיבתן חומר שהעלה קצף על שפתיהן ואילץ אותן לעשות צרכיהן כפומבי. הוא שהכאיב להן עד טירוף, הוא מצץ את דמן כהקוות אין־סופיות, אכל באופן מוזר, ואולי הסוד טמון במידותיהן הננסיות, נטה להן חסר, עד שלפעמים הן הוגות לו איזו חיבה איומה כמו לאכ גדול ורחמו. הוא העמיד לרשותן מגורים מיוחרים, עם אסלה המוקפת מחיצה צבעונית; הוא הביא להן פודרה, אודם ולק לציפרניים: לתינוקה של האחות לאה, שמשון בן

תיאטרלי ארום. אליזכט ופרלה יושכות על שרפרפים.

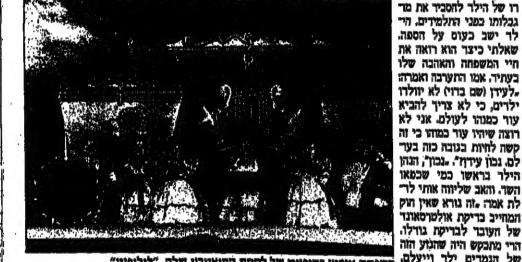
לבנות, תליוני זהב ועגילים דמויי אשכולות. תמונות

שמן מתקתקות מנציחות בריאליזם מדהים את

אושוויץ שאב מנגלה את מה העצמות

מעמוד השררה שלהן, עקר את שיניהן,

צעצועים ואומר כחיוך: -תראה מה הביא לך הרוד". הן ידעו את חולשתו של מנגלה אליהן, שנבעה מלהיטותו להפיק מהן את סוד הגניום האנושי, ואפילו

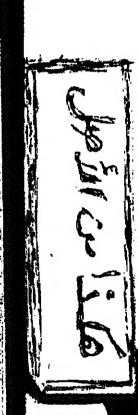

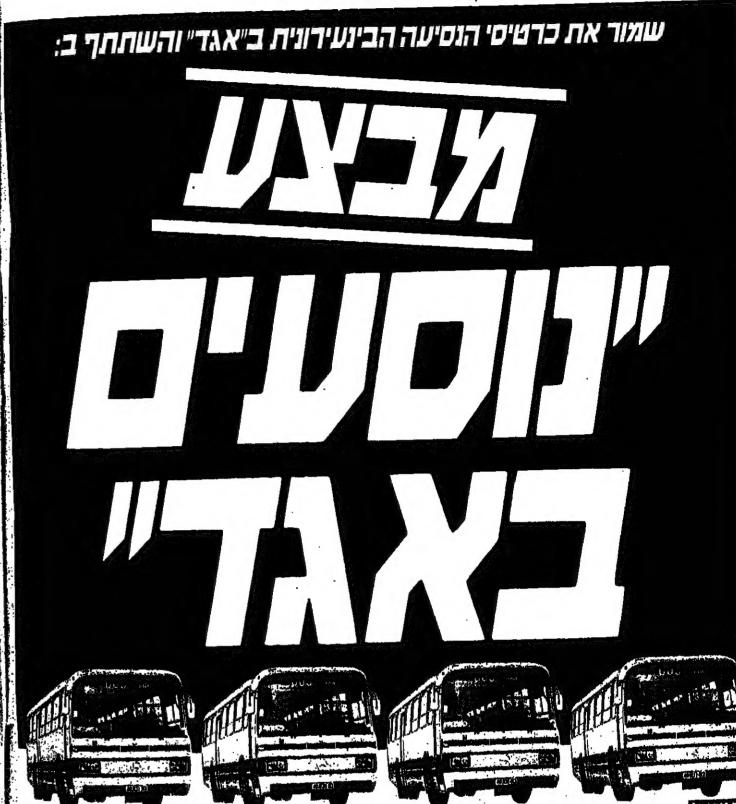
במתנה. הן הציגו אותן בתור כנות משפחה, שכלעדיהן לא יוכלו לתפקר. פעם עמרו להפריד אותן מ"הגדולות", כלשונן, ואליזכס הלכה להתחגן בפניו: אני פונה אליך כמו ילר הפונה אל אביו כשהוא זְקוק. לו. גם אם חטא כלפיו. אני מסווה שתוכל להביו. להרגיש ולסלות כמו אכ". בלי ה"גרולות", אמרה לו אליוכט, מי יכיא לגו מים? מי יעלה אחנו למיטות? ולהשלמת ההתרפסות השוותה אותו אליוכט לאלוהים וכך הצילה לכסוף את ה"גרולות".

בסופו של דבר חייבות הגמדיות למנגלה את חייהן. הן כבר עמרו בתוך תא הגזים החשוך, כאשר לפתע גילה מנגלה מבחוץ שעומרים לעשות מקלחת ציאניד למקור תחילתו בעתיד. -אפשפרוו אפשפרוו (להפסיק, להפטים), הוא זעק. או נשמעו בפיקות בדלת ועוללות גאוותו נהלצו משם. שפכו עליהן מים קרים כקרף ועספו אותן בשמיכות. את מחיר הצלתו הוא

יום אחר חלכיש אותן במחלצות והרכיך אותן. בקוסמטיקה, כרי לקחת אותן אל בית החולים לקציני 'תפוחי־ארמה ולחם. הן נעצו כפות ומולגות שכבר נשכתו בתוך המוון, וחיכו ברמעות של עלכון לבאות. או הגיע הימלר במכונית מחודרת, והגמריות הוכנסו לאולם ענק מיר לאחר שהוצאה ממנו גוויה עטופת שתורים, הגמריות חשבו שהן חולכות למות, אבל (41 המשך בעמור (41)

17 Biazalo

נוסעים בייאגויי ואוספים 10 מרטיטי נטיעת בערך של 1 שייח לפחות כל כרטים:

- * כרטיס חלוך ושוב שווה שני כרטיסים. 🖈 כרטיסידו שערך הנסיעה הבחדה בה נשיים לפרות שווח 10 כרטיסים. * חיילים אוספים 10 כרטיםי חייל
- בערך 82 אגי כלכרטיט. משלימים את חסיטמא "נוטעים ב____" את חכרטיסים שולחים במעטפת

סגורת בציון שם מלא, כתובת מלאת ומטפר טלפון (חיילים - ד.צ.) אלו ת.ד. 18232 תל-אביב 18116. ב-20.12.66 בצית אנד בתל-אביב. ברושתתפות דובר ייאנדיי, נציג ועדת תפיקוח של ייאנדיי, ונציג משרד חפרסום טל ושותי.

אתה יכול לחיות בין הזוכים!

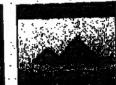
כרטיטי טיטה

לאירוניה

זוגיים לאילת כקהיר

טיולי נובש

תיום - נוסעים ביאוד"! מעולם עוד לא חיה בארץ מבצע כוח של תחבורה ציבורית!

לראשונה בישראל נוסעים באוטובוס וזוכים באלפי פרסים נחדרים ו טיסות לאירופה, עשרות טיולי-נופש זוגיים לאילת

150 כרטיסי נקיעה לקהיר 1500 כריות מתנפתות למנוחה ושינה בזמן חנסיעה ואלפי חולצות יינוסעים באגדיי.

חמון פרסים וחמון סיכויים לזכותו אז כמובן - נוסעים בייאגדיי, וזוכים בפרסים.

כרטיסי נסיעה כריות מתנפחות

3000

חולצוו

מישסיה הרצליה כתל־אביכ.

1948. היה זה חמישה ימים לאחר רצה בטלפון. פרום' ברגמו התענון אם יסבי תוהה הידרני עבראללה, כאשר בירושלים האחר כך מאוויים את שיחתו עם ראש הממשלת שהה היופי ידי, אציל התפרק, ניצנים נפלה בקרב לארץ. דק בשסיים את שיחתו עם ראש הממשלת עלתב הורברת הופצץ בהתקפה מטוסים מצריים.

עלתב או במדיע לי ד'ר נחד אינסט) ברגמן, שני אנשים מסתורוט ההרפקן על חדלתו היה לר
שנו אוזי, שאל אחר עה אומה היה ישן ענהי
שנו אלון פרופ' אלון תלפו) וצליה לארגן
אחר, שאל אחר עה או אומה היה ישן ענהי
ברעה, או בואי איתנה ונרלי של אנשי מדע טובים בשרה ברעה, או בואי איתנה ונרלאלן אמרו הביאנו
משו העינים של אנשי מדע טובים בשרה ברעה, או בואי איתנה ונרלאלו היל של אנשי מדע טובים בשרה ברעה.

ני1948, בעיצומה של מלחמת השיחרור, חשב דוד בן־גוריון להקים בישראל כור גרעיני, וועיק מפאריס להתייעצות את נונה הכור הצרפתי הראשון, שהיה מוכן להשתקע בארץ. ונית התמסמסה, וכך הפסידה שראל את משה סורדין, מרען אטום מבריק וככיר שגדל בתל־אביב, בוגר גימנסיה הרצליה", שהתגלגל לצרפת. חשיפה של איש מיסתורין.

מאת אלכס דורוו

תה מותר לגלות: עוד ב־1948, בעי־ צומה של מלחמת השיחרור ובעיקר לקראת סיומה, תחל דור בן-נוריון הונה כתוכניות לחקמת כור אטומי ואשון כישראל. לצורך זה אף הובא לארץ, לפגישה מיוחרת עמו, מומחה פשים בונה ה מ ניור האטומי הצרפתי", הגריר

לא רק שתפס עמרת מפתח בין מרעני מאום של צרפת, אלא שהיה גם .צבר" וחציך

מוריט־משת סורדין (משמאל) עם ז'וליו קירי (מימין) ור. דוטרי שר החימוש הצרפתי ליד הכור האטומי הראשון של צרפת ב־1948: "דיברן איתו בטלפון, שמרו עליו בסור".

ביניהם (משה מורים) סורדין, ארץ־ישראלי, התופס בתל־אביב. 'למה באתז' שאלתי את משה באותה

עמרת מפתח בקבוצת אנרגיה אטומית... סורדין, פגישה חפוזה לביקור קצר כלכר', השיב ולא הוסיף". אומרים, מוכן לשוב לארץ...". ב־20 ברצמבר 1948 כתב בג. ביומנו:פרופ' פרופ' סורדין בפאריס. בהביאו אותי אליו בחשאי. אהרון קציר נפגש בפארים עם כונה התנור האטומי - התפתחה שיחה נעימה מאור. ער מהרה התברר כי הצרפתי... משה (מורים) סודרין, מומחה לאלקטרוניקה הכיר את אכי מרדכי, מייסד חכרת המלח וביחוד לראדארים.... וב-16 במארס 1949:בא הארצישראלית בעתלית. ב.ג. התעניין מאוד באטום. אצלי משה סורדין, חוקר פיסיקה נוקלארית (גרעינית) חקר אותי בנושא הוה לפרטי פרטים. הירבה להרגיש

כג. לא הוטיף ביומנו פרטים מזחים אחרים על סורדין, ובכך תרם לא מעט ליצירת מעטה החשאיות סביבו. רק עתה, 37 שנה לאתר אותה פגישה עם בג., נחשפת וימותו המופלאה של "איש המסתוריו".

יש בינינו נתק ממושך. לא ראיתיו למעלה מעשר שנים. למעשה, גם אני אינני יודעת עליו הרבה. נכון הוא שיש סביבו לא מעט מסתורין", מספרת אחותו של סודרין, אלים (כדימוס) דינה וורט, בעכר קצינת ח"ן ראשית הרביעית של צה"ל, אולם כעורת הפרטים המעטים־יחסית שנידבה – נפגשתי לכסוף עם פרום' משה סורדין ב"לוכי" הזעיר של מלון פאריסאי קטנסן. אכן בצבר", כרברי ב.נ. גם עתה, בפארים, בגיל שמחת משה (מורים) סוררין, שבעיני כ.ג. היה לו 37, שופע היוביות והומור, לא נפרד סוררין מאחר מסמלי הצבריות המובהקים ביותרו כובע טמבל בצבע

רינה וורטו באשר הוומן או אחי לארק, לא דוכר לדששוה מזכיר אותו ב.ג. ביומן המלחמה שלו "על פגישה עם ב.ג. שמרו עליה לסוף. דיברו עמו הון בינארוס, כאשר המופתי והווער הערבי העליון שאל היכן יוכל להתנורה עם משפחתו. - אשונו וכתו. האיש של היכן יוכל להתנורה בינים הערבי העליון שאל היכן יוכל להתנורה עם משפחתו. מורס חבוא האיש על הקמת ממשלה פלשתינאית למרות הקטנה ואם תימצא לו עבודה הילשית לפרים תבוא -הענה ומלך הידרני עבראללה, כאשר פירושלים ואחר כך נראה. אסרו לה לא ידעת דבר על פוא -שהומר וורנדיג הופצץ בהתקפת מטוטים מצריים. הפגישו אותנו, נים צבאי הגיע לביתי סכוך לחצות. עוברי וורנדיג הופצץ בהתקפת מטוטים מצריים. הפגישו אותנו, נים צבאי הגיע לביתי סכוך לחצות.

התקיום קיפל המתיוני שלנו את התנכ"ים מידו. ביאלים אתהימעם נתג לפוא אלינו בתמסקה הנדיעה כדי לשינות הת בחדר המורים" - את פודינו" אומרת ימוחה אבילב "לא האתי מאו בגילו המעם למעם רק שבעות שצפו הודינות האוונות

אני זוכר היטב את הפגישה עם בג", סיפר לי

וא חית שובר לכבות". זוכרת אותו

שו בסופרת חילדים ימימה

הרצלית בחל אביב. ..בתור יפה מאוד. היום חיו

אומרים עליו וודאי: איזה התיך משגע'. היה

חלמיד מצטיין בריאלית. כל הנערות! הין

'מחזור ש"ו חיח מחזור גדול במושגי אותם

מום: מאת תלמידים: המחזור שהקים את

חנועת "חחונים" בימי המשבר הכלכלי

והאידיאולוגי חגדול של סוף שנות חיסב,

והמדוזור הואשון מייהוצליה" שיצא להגשמה

בגראין -מנובש: חבורה אליטיסטית של

איריאליסטים, שהתמודדו נגד אורה חחיים

חבורגני, רצו לחגשים, לעשות ציונות יצאו

להתנחל בעמק. הנסוון התמים נכשל, חלק

חורו הביהה. שופים צופשם, שויים התאברן. הנוחרים הקימן את ביה השיטה "-גאקס

מאוהבות בו".

טשרנוביץ אבידר, בת מחזורו, ט"ו, בגימנסית

שובר הלבבות

19 Hiaeain

ביים משונגם גל דבג צול. בתקנון המבצע ניתן בעיון בייבית אנדיי: ההשתתפות במבצע אסורת עלכל חברי ועובדי ייאגדיי ובני משפתתיחם:

מרדכי סורדין, אביו של משת (שלישי מימין) עם הנציב העליון הבריטי ארתור ווקום במפעלי המלח של עתלית: הוא רצה לבנות קודם את הארץ ואילץ את ילדיו לגור באוהל בתליאביב".

(המשך מהעמוד הקודם)

את העוברה שיהודים רכים הם מומחים גדולים בתחום את מרכזיותו כמנהל־הפטרון הראשון של מפעל החריש הזה ועוסקים בפיתוחו. התפעל מהעובדה שאדם צעיר, כמוני, הגיע לעמרה חשוכה כצרמת. גם כאן ניצל את ההזרמנות להפגין את בקיאותו ביוונית. המלה 'אטום' כיוונית היא 'אטומוס', אמר, זה המלח. מאיתנו, הילדים, דרש לדבר רוסית ולהתנהג כלתי־מחולק', לא כן?... ריברנו על האפשרויות הרבות ראדאר. כארץ היה אז רק ציור אמריקני, טוכ כשלעצמו אכל די פרימיטיכי, שהיו עמו צרות־תיפעול רכות. אמרתי לב.ג.: 'אין בעיות! למעשה אפשר לכנות מיתקני ראדאר מצויינים מתוצרת מקומית. אין צורך בעזרה מכחוץ'. בעקבות זאת היפנה אותי כ.ג. להמשיך בשיחה בנושא זה עם הרמטכ"ל ראז, יגאל ידין, במכנה קטן ליד חורשת הגימנסיה במושגי תקופתנו שהתעניין פחות כאטום ויותר בראראר. לצערי, לא משה סורדין היה נער מחונן. הוא למר בקלות והשינ היה המשך לשיחה -- למרות שסוכם שכאשר אחזור לפארים אמשיך לפעול משם...".

> רוסיה, בתחילת 1920 יחד עם אביו מרדכי, אחיו חגרך ואחותו דינה. האם, ממשפחת תרשיש (שעליפי מסורת משפחתית מתייחסת לגאון מוילנה), מתה משפעת בחורף 1919 כשהחלה המשפחה כמסעה רצוף התלאות והממושך (שישה חודשים) לארץ־ישראל.

"אבא השתתף במהפכת 1905. נחשב לטירוריסט ולרכולוציונר. היה חבר בקבוצתם של מניה שוחט ופנחס רוטגברג. ה'אוחראנה' (המשטרה החשאית הצארית) לכדה אותו והוא חטף מכות רצה. תחילה היכוחו בגלל דעותיו הפוליטיות ואחרייכן – משום שגילו את יהרותו. אכא אירגן קכוצת יהודים במטרה לעלות לא"י ולהתכסס על תעשייה. הוא דיבר על כך שהארץ זקוקה בראש וראשונה לתעשיות־יסור כמו שמן, מלח ומלט. אלא שעד מהרה פרץ וויכוח בין חברי הקבוצה, ורק 12 הצטרפר אלינו למסע", נזכרת דינה וורט. .האניה הפליגה לתורכיה שבה עשינו כמה חודשים. אחרייכן המשכנו לביירות, שם הוכנסנו להסגר, ומשם הצלחנו לכסוף להגיע ליפו, עם תעודת

סורדין האב גרס כי "תחילה נבנה את הארץ ואחרייכן נכנח כה את ביתנו הפרטיי. משום כך אילץ את ילריו להתגורר באוהל, חשופים לגשם ולפור. הוא עצמו התגורר זמן מה בחררון קטן על גכול תל-אביב ויפו ומשם חחל לארגן את חברת המלח שלו. עור ברוסיה ניהל מפעל לייצור מלח, ואת מודות המקצוע הכיא עימו. הוא היה רמות שנויה במחלוקת, ותיקי עתלית זוכרים אותו כאדם קשה מאוד אך יחד עם זאת בעל לב והב. אחרים מספרים כי שנאו את התנהגותו בלחי מחולק' – לא כו?"

साम्हर्कात २०

דינה וורט: "הוא היה אבא רע לילדיו. כל זמנו ומחשבתו היו נתונים להקמת תעשייה ולפיתוח חברת כמו ברוסיה. בעתלית הקים בנק הלוואה ותסכון, קופת חולים לעוברי החברה וגם קבוצת כדורגל. למעשה היה המוכתר של עתלית. הוא פיתח יחסים מצויינים עם ערביי הסביבה. האפנדים מן הכרמל נהגו לכוא אליו מפעם בפעם כדי לערוך לכבודו 'פאנטאזיות'".

הרורנית כלפי הפועלים. אלה גם אלה אינם מכחישים

סורדין האכ מת ב־1944. משה, דינה והנוך סורדין נשלחו לפנסיון של גימנסיה הרצליה, פנימיה ציונים מעולים. כן 15 הצטרף ל"הגנה" והיה אחראי

אהבתי במיוחר את נגריית הגימנסיה", נזכר-משה-סורדין. "בניתי שם את הרהיטים לכיתה שלנו, ובקיץ חשקיתי את גינת הגימנסיה וכך חסכתי כסף לשנת הלימורים הכאה. קיק אחר קנינו, שלושה חברים, סירת דייגים ומפרש מערבים בימו. את הסירה הצבנו כשפך הירקון ומדי יום שישי הפלגנו כה. שבת אחת יצאנו מתל-אביב לעתלית. ההפלגה נמשכה יומיים. חגיית ביניים ללילת עשינו בקיסרית".

כאשר סיים סורדין את לימודיו ב"הרצלית" יצא לצרפת ללמוד הנדסה. "אלא שער מחרה לא מצאתי עניין ככך והתחלתי לעכור כחשמלאי במארסיי. אחרייכן הייתי טלסוניסט ואיש מורס על אניזו. עברתי לגאנט כדי ללמור שם הנדסת אניות, ולבסוף החלטתי לצאת לפארים ללמור אלקטרוניקה והגרסת חשמל. בן 21 קיבלתי תעורת הסמכה כמהגדס".

מ־1935 וער 1939 עבד משה סורדין על

בורגוריון החעניין מאוד. באטום וחקר אותי לפרטייפרטים. גם כאן ניצל את ההזדמנות להפגין את בקיאותו ביוונית. הוא אמר: המלה 'אשום' היא ביוונית 'אטומוס' – כלומר

בונה הפצצה

ספר בפדדריק ו'וליו-קירי - האיש the man and his theories) "ווורותיו" מאת מינד ביקאר (Frederic Joliot-Curle: שראוז אור בשנות השישים במארים ואחריכן נאמר (Fawcett), נאמר בניו־יורק בחוצאת פוסט ועמוד 178:

היח זה כ־1946, כאשר תוציב מעליון (של הוועדה הצרפתית לאנרנים אטופית ו'ולירקיבי – א.ר.), איירין (אשתו, מדעות בזכוח עצמה ובתם של פייר ומארי קיהי האגדיים, מגלי הראדיום), ליאו קוברספי, מורים סורדין, ליאון דניוול ואחרים, וכוסו לראשונה ל"פורט דה שאטיון" (אחת משרשות מצודות שנבנו סביב פארים, להגנתה, כלפה ממלחמת חעולם הראשונה – א.ד.), שמשרד תמלחמה הצרפתי העמיד לרשות CEA-(הועדה לאורגיה אטומית). מאות טונות של חומר נפץ אוחשנו שם... ביולי 1946 נבול סורדין מנימה עם שני מומחים ובאמריל 1947 כבר עבדו שם יותר מעשרים איש. הציבו מיתקנים וציוד... כעבור שבועות אחדים הגיעו שתי מעבדות הדשות ותוחל בניקויים ואקווים בפיעפוע של נויטרונים בגראפיט... המבנה שכו שוכן חכור תאעומי הצרפתי קם ועלם מן

מרום" פראנסים פרן, הנחשב לאבי פצצה תאשום של צרפת שנוסתה לראשונה ב־1960. בסחרה האלג׳ירית, גילה לפני זמן מה כי בראשית שנות מ־30 סיפקה צרפת ליעואל במסגרת שיתוף מעולה מדעי, את קודות ייצורה של המצצה. צרמת סיועה אז לישראל בבווות הכור בדימונה, ובראיון ליקאודיי שיימש חלונדוני אמר פרן כי בין חיתר כולל חבור מיתען, סודי תתיקרקעי לייצור ראשי חח

צרפת היתה בסוף שנות ח-40 ובחתול שנות חיסם המעצמה חרבועית בעולם בעל יכולת גרעינית. אלא שחיא מיחחר את תוכניו האטום שלח באורח עצמאי לחלוטון, לפודה יד יסינו של דולו קירי ומעמר 2 בקבואת מדי האטום הצופתיים הבכורים, מוה הלק וכו

הרוקטוראט שלו. פרצה מלחמת העולם והוא ביקש להצטרף לצבא. גאלא שבלשכת הגיום בפארים אמר שאני נתין כריטי (מנדטורי) וסידכו לבייסני, המשכתי איסוא לעבור על התיוה שלי במעבדתו של הפיסיקאי הנודע פול לאנו'וואן, ממציא המונאר". מודין היה שותף לפיתוח ההמצאה ויצא לבתרן אותה לראשונה בנמל טולון, הבסים המרכזי של צי המלומה הצופתי. -היה זה כ־1940. צרפת נשלשה כבר חלקית בידי הנאצים. האניה שעליה הוצבתי עפרה להפלינ לגיכראלטר – אלא שהמליגה למארט אליכאכיל שבאלויר וסמגוז שם הפגזה כבדה". כעבור שנה חד לסארים, אך חבר קנאי הלשין עלי לשלפונות חשי. נטעו שאני מרגל אנגלי. נחקרתי ארוכות – ואתייכן ברחתי לספרד, דרך הפירנאים. שם נלכותי בידי המשטרה הפאשיסטית והשליכו אותי לכלא. משלצ נמצאה הצדקה למאסרי, שותררתי התמשכתי לליסבה. משם לגיכרלטר ומשם – לאנגליה".

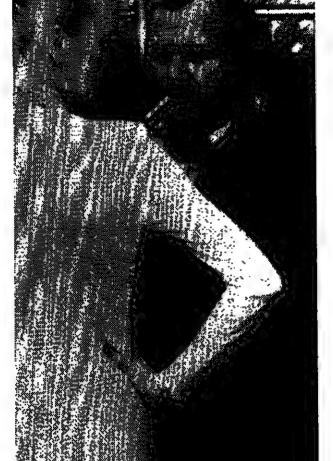
ינה וורט: בתא מסרב לרבר על כך, אבל סיפוד לי כי למעשה ובאצים רדפו אחריו ומשום כד ברח לספרה הוא חצה את הפירנאים המשלגים כמסע רגלי קשה. הקונסול הבריסי במדריד הסגיר אותו לידי הפאשיסטים, כפי שנהג אז ככל מי שהיה יתורי ובעל. דרכון מנדטורי. מפי יתודי אחד שהגיע או לארץ מפורטוגל שמענו שלילה אחר הגיעה צוללת בריטית לגיברלטר ואספח את אחי לאנגליה. היו וקוסים לו שם ברחיפות לעבודות מחקר ופיתחו השאיות של מיחקני

ראדאר וסונאר. מרום' סורדיף "כאשר הגעתי לאנגליה קיבלהי מרים וררגת קצונה מיוחדת. הציבו אותי באסריק אופים, עדיין לא קראו לזה 'סונאר'. זויותי כנסל פורטסמות'. מה היה תחקירי המבצעיז – אני יכול רק (חמשך בעמוד 13)

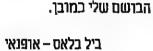
. אשה המדברת כל הזמן על

לא אוהב

- 2 אשה המספרת לך הכל ברגע שהכרת אותה.
- ג אשה שאינה יכולה לעבור לד ואי מבלי להביט בו.
- אשה החוששת להרטיב את 🛦 שערה בגשם.
- ג אשה שאינה מודה בכך שהיא קוראת רומנים זולים.
- 4. אָשה שאינה יכולה ללכת
- לעלטע לבדה. אשה הקוראת לכל אחד
- "TIME" ג אשה החושבת שזה בזבוז מיתור לקנות 2 בקבוקי בושם

מה שאני אוהב ולא כל כך אוהב באשה״

אשה הנראית קשובה, אפילו

אם היא לא כל כך מקשיבה.

.2 אשה האוהבת צחוק בריא.

3. אשה היכולה להתלבש

שלה הוא גבר.

לארוחה בבית.

אם היא מזייפת.

7. אשה שרוקדת מצויין.

8. אשה האוהבת בגדים, אך

9. אשה שאינה מפחדת לומר

10. אשה שאינה חושבת שזה

בזבח לקנוח 2 בקבוקי בושם

אינה מדברת עליהם.

כשהיא כועסת.

בבת אחת.

טיפ־טופ ב־5 דקות.

אשה שהחבר הטוב ביותר

5. אשה הנהנית להתלבש יפה

6. אשה ששרה בקול רם אפילו

את "ביל־בלאס" ניתן להשיג בחנויות הבאות: און אבר בארם אינון אילון, **הרצליח**:סופרפארם בירול 22. **רצה-גו:** סופרפארם, קניון אילון, **הרצליח**:סופרפארם המדיעה בירול 22. **רצה-גו:** סופרפארם, קניון אילון, **הרצליח**:סופרפארם המדיעה בירול בירול בירול בירול מחוביר לצרכן. היונגוף סומר, כל בד שלום, סופרפארם המדיעה מחוביר לצרכו. מה ארדים. רמובות: כל כו יהונוף שנטר, כל בו שלוב, טופו באו טו הוו אביב פו הוו אביב פר הוו אלים. ברוציאל: כל כו גבי מרכן מסחרי. ירושלים: המשביר לצרכן. מהדיה: ממשביר לצרכן. ברוציאל: כל כו גבי מרכן מסחרי. ירושלים: המשביר לצרכן.

המפיקים. נעים להזכר שאלכרטו גרימלדי, שכמעט ביטל את הסרטת "קונובה" בגלל חריגה מתקציב, הפיק גם את הסרט הזה זכיסה את כל התקציב כולו.

"ג'ינג'ר ופרר" מתרחש כולו ברומא. כעצם בכית־מלון, במיניבוס וכאולפן. אך איזו רומא זו. לא המקסימה מ"רומא", ואפילו לא רומא המפחידה, פרסומות־ענק לסכונים־גרביים־נקניקים־נעליים ורגלי אחרי "והספינה שטה" (שעריין מוקרן מרי פעם חזיר מפלצתיות מפלסטיק אונסות את הטייל תוכנית הטלוויזיה זדותסים לכאן ולשם חבורה עלובה (המשך בעמוד הכא) -

وأحعدنى

"דנגד ופרד" – סרט פשוט. פשוט אסטייד, עכשיו הם נפגשים מחרש, מתארחים בתוכנית פליני בלי פליני, מראה לנו כאן פליני, האשף יפהפה. לא זה הסרט שנועד לאוה" בידור לתנ המולר ושמה "איפה הם היום" (או משהו רומה לזה. תוכנית הנראית ממש כמו תוכניות הבירור האיטלקיות המוגשות לנו מרי פעם על מירקענו. ברור שאין הם אורחים יחירים. כין השאר יופיעו שם מאפיונר קטלני־יפהפה, כומר המתעופף כאוויר, נזירה שנישאה לכומר (אחר), ארמירל כן תשעים וגם דמות טרגית: אשה שחיה עם משפחתה במשך חורש שלם ללא טלוויזיה: גאטור לעשות רבר כזה לבני־ארם: זה יפהפיה מקושטת מ"החיים המתוקים" ולא המאמא אכזרי מדיר, היא תצעק. בין לבין מכדר אותנו מנחה שרמנטי מפלסטיק והוא שמציג את האורחים כולם וגם האכורית והמכשפת מ"סטיריקון". רומא בעולם שנאכל מקשים העטינים על ידי הטלוויזיה היא רחובות עצוכים, רבייקומות על ידי הטלוויזיה היא רחובות עצוכים, רבייקומות על אורת העטינים הם ראויים להופיע בתוכנית את הגמדים, הטרנטווסטים, הפרה אלומת-העטינים על ידי הטלוויזיה היא רחובות עצוכים, רבייקומות מוזי נשלחייה כמו ביריד כפר ביניימי. הפעם, הערכניה משהו פיקנטי ועליז איומים והרבה מאד שקיות זכל אפורות מפוזרות. "עוד מכמנים מן המגילה המכונה משהו פיקנטי ועליז מרונים־גרכיים־גרכיים־גרכיים־געליים ורגלי מדי ביריד כפר ביניימי. הפעם,

כשביל צופינו לחנים". ואסור להחמיצו) גם "בינגד ופרד" הוא סרט פרידה המבולבל לקנות לולול לקחת לאסוף ללכוש להריח. שם העלה פליני את העולם הקסום, המרתק המשוגע האנשים המאכלסים את העיר הזו הם פליטים ללא של טרטיז כחלום אומרה שנזרק כאפר לים ולעולם לא בתים, ללא כתוכות, ללא עיר. פליטים ממקומות יחזור להיות מה שהיה כאו רק הסוף האנושי חחם אחרים, מסרטים אחרים. רוכוטים יעילים מציל את הסרט מלההפך למחור אפוקליפטי (כמעט): סמכוונים מראיינים מאפרים מסרקים ומכינים את קריקטורה אכזרית למרט של פליני. כך יראו גיבוריו והמונומות אם נאסוף אותן כולן ונציגן בטלוויויה.

שפשים קשת לחם לפעמים ללכת, בטח שקשח להם לדעד 2000, מתרגשים, משקרים, קצת שותים, קצת מים, רוצים להתפבק מתגעגעים לאחבה שהיתה ולא שנו לחיותה. רואים את העולם נהרס ואינם נופלים: לעד ופרה דולייםה מסינה, מרצ'לו מסטרויאני,

ניוניד ופרד היו רקדנים. בשנות המלחמה בשונים האנדי מהצליוור: ג'ינג'ד רוג'רס ופרו

(המשך מהעמוד הקודם)

התהילה של המאה העשרים: להיראות בטלוויזיה, פיסת נצח, אורגומה עם ראש מגנטי. אין חיים ומוות מעבר לאותו הבזק כחול מטמטם המנצח את מהלך הזמן, מבטל לשניית נצח את הכסא החשמלי הממתין למאפיונר, המאסר לטרנסווסטיט והופך את הנזירה המתחתנת לדמות רומנטית נוסת "הקץ לנשק".

"ג'ינג'ר ופרד", כמו תמיד אצל פליני, הוא סרט משפחתי. בעצם, סרט קטן. גם הפעם ז'ולייטה מסינה (אשתו של הבמאי) במרכז, ולצידה מסטרויאני־פליני, זה שלא יכול כבר לרקור סטפס בקצב מסחרר, אך אינו יכול שלא להתפתות, שלא להיסחף, שלא להופיע, שלא ליצור. מאז "החיים המתוקים" דרך "שמונה וחצי" ו"עיר הנשים" מגלם מסטרויאני לפליני את בן־רמותו. גבר קצת כפוף, קצת אירוני, נורא מקסים. איקון מושלם של המאהב־האימפוטנט. מלנכולי וחסר תמימות, הוא מפגין מיניות בדרך אדישה כל־כך שתמיד תישאר היוזמה כצר השני. כן רומא שכע ער כלות, הוא בהר בחולשה הפסיבית כנשק מושלם במלחמת האהבה. אך הפעם טמן לו יוצרו־פליני מלכורת אכזרית: לא להקת אמזונות דרניות תררוף אחריו בהזיותיו, אלא אשה אחת, קטנה, רגילה, בטח לא זוהרת. האיש שסרב להסתכן בכלל כדי להישאר תמיד כצר המנצחים, משלם מחיר איום: שגעון, התמוטטות, אוברן.

פגישת זוג הנאהבים־שותפים־לשעבר 🏗 איים מנית שוב פליני את העוצמת אצל האשת. 🖙 🥍 היא מחכה לו, מחפשת ומפנקת אותו, והיא גם זו שעדיין יכולה לרקוד כלי ו ליפול וגם ליצור לעצמה חיים אחרים, חרשים. בסוף, אחרי התוכנית המפלצתית ולמרות כמה מעידות מכיכות, יוצאים השניים מחוייכים. כתחנת הרככת, עם פרידה, הם מאושרים שנפגשו מחרש ונוסעים כל אחד לכיתו עם פיסת חמימות. קצח כפופים, קצת מקומטים, קצת אירוניים, נורא מקסימים.

לא קשה לתפוס את "ג'ינג'ר ופרר" כהתקפת־מחץ על הטלוויזיה, על הפרסומת המטמטמת, השיחות חסרות המשמעות, הפרצופים הצכועים, הקצב הנמהר, המיותר. הרגמה לאימרה האידיוטית המפורסמת ביותר של המאה, כי כך נראה כאמת המשפט: המדיום הוא המסר.

בררך קנטרנית, ילדותית משהו, מציב כאן פליני אמיתי. קולנוע מקסים, חזק, אופטימי, יפה. ופליני,

נקרא את דבריו, וגדע שיותר טוב לראות סרטים מאשר להקשיב להסברים. לדכרים שאומר פליני לעיתונות יש להתייחס כמו אל סרטיו: גם זו יצירה של במאי, של בראי, של מספר סיפורים נהדר.

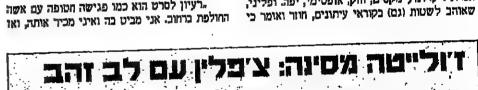
איני יודע מרוע עשיתי את 'ג'ינג'ר ופרד'. איני-זוכר. מי יודע איך עוברת השראה. אני יושב כבית, אוכל, מביט בטלוויזיה, קורא עיתונים ומתחיל להרות. מתחיל להרגיש את הסרט. בהתחלה אני נלהב ואוהב אותו מאוד. זהו סימן מובהק לכך שעריין איני מוכן. אתרייכן אני עובר עליו קצת ואז אני מתחיל לשנוא את הרעיון, לשנוא את הסיפור, לשנוא את עצם העניין כולו, את המקצוע שלי, את העבודה עצמה זה הרגע להתחיל. סימן שהבשלתי, ואני יכול להתחיל לצלם".

לארגן את הכסף, אני מרגיש כמו לוליין, כמו שחיין שצריך לקפוץ לבריכה שאין בה בכלל מים, וזה מה שאני עושה לכסוף: עוצם את העיניים ומזנק: אכל או אני מגיע לאולפן ופה, לא חשוב איך הרגשתי ככוקר וכמה עמרתי בפקקים כדרך ומה התקציב ומי המפיק, פה משתלט עלי הקסם. אני רואה את הצוות, את הבמה, את האורות הנדלקים – ואני מתפתה, נשאב לגמרי לרומנטיקה הזו. משהו נדלק בתוכי ושוב אני לעבור".

רעיון לסרט הוא כמו פגישה חטופה עם אשה.

בשעה שהמפיקים רבים עם המשקיעים ומנסים...

שאלה להמשך קיומו של הקולנוע, לאפשרות להתמודר מול הטלוויזיה, מול קשיי ההפקה. אך קינתו מרגיש כמפעיל הבובות, ואז אני נינות. אפשר להתחיל לקולנוע היא תחמושת רקה: הסרט שיצר הוא קולנוע

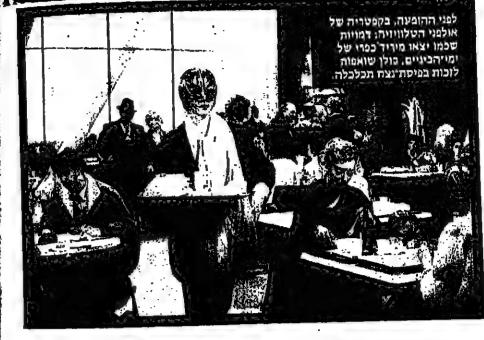

אז שכנשה את לפנו כזונה עלובה ב"לילות כביריה, הזונה הקטינה. פחדתי שלא יקבלו בל בביריה: מציצה לת וולייטה משינה מדי אותי בחור אשת רגילה, נשואה, עם ילדום מעם אל המפך בקריצה מפק ובוכה שפק עצובה. 'מאהב, ביתו רציתי מאוד לנלם אשה שעופה אך חמיד מחייכת, כי לא חבל אבור, חשחקנית משחו מענייו, עובדת, חיון בחברה משחועה שרבק בה הבינו "זונה עם לב וחב" היא, מעורבת, ולא דק בתיוול וומוטית לובר, בפנ בעצם, צ'מליון עם לב חחב, אבל נקוח מכל שחאשה מתוארת ברוב חסו טים האיטלקיים". רשעות מכל אחכת עצמית בביריה הקטוה יוחעלוברן זו לא רק דמות קולנועית אלא איקון בטלוויזית אן בעיקר עקוקת + זה 42 שוה

תרבות, מושג. מקוורן גם בשאין תקונת. מאז עברו שלושים שוח. ז'ולויטח כח 65 בפלל "לא אומר שתוא דרשן מדי. אוי כמו כל בדמותוד של ג'ינג'ר, רקדנית בעבר ובותנית אשת אינולקית שובת אחבת לפוק אותן אבל

בדכותוך של ג'ונין רקורנית בעבר ובוחנית אשת אינילקית עובת אותבת למוץ אותן אבל חביבת בהוזה יוצקת אתבת. חום ופיני לשתי לעבוד עם בדיקון אני מרגישת הדבה שחושבון פעם לשבריתון ועורש: פלינ לא מלוץ יומן משותורת עם בל בפאי אתר. הוא במעש אותר בתסקודים רבים, באילו שומר אותר בתסקודים רבים, באילו שומר אות מדבר קאשר חבל הדלי בדיוק ברצונו זה ליצקו איקון תחקוות תקטון הקטן והמרגי של מסורניי לדיות לשת במער מקור לאורות בים בל זו ישור ביילוד בבילות בבילות בבילות מסורני "לה מטורני" לבוקות לשת למתבקובות בי בל זו ישור יילילות בבילות בבילות בבילות בבילות בבילות בבילות בבילות בבילות בבילות בים מהעי הראשון היה תואבות ביולות של מסורני בון באור האורות ביל מתבקורת של נותר בת מון לעופם האורות ביילות בבילות מסורנית הבילות ביילות ב

חיא עשתה תשעה סרטים חומיעה הדבה בלחיות. אשתו של מו בליני. זות לא משוט הנה, נתתי עוד ראיון לעיתון, וכל הדיבורים

לא התכוון לפגוע כטלוויזיה או לצאת נגרה. אנחנו מתחיל לחלום עליה. האשה היא אותו חלק מיסתחי בתוכי שאיני מכיר, ועימו אני יכול להתחיל לחשוף את עצמי - לעצמי. דמותה של האשה, טכתותה הבתולית, מלווה אותי. האשה היא תמיד בת זונתו של הקוסם, לאז לכן אני מרגיש שהסרטים שלי נעשו כעצמם. הם ככר היו בתוכי קודם, ואני רק המתנתי לרגע הנכת כדי לחשוף אותם".

בסרטי הנמורים איני צופה מעולם. איני אוהב אותם. אני אוהב רק את הסיפורים שיש לי בראש. אנשים תמיד שואלים אותי איזה סרט מסרטי אני אחב ביותר. אין לי תשובה לכך. גם כאשר אני צופה נמקדה בטלוויזיה ורואה שם סרט מסרסי, אני מיד סוגר אח המקלט. אולי זו מין היסגרות מצידי, אני מרגיש נורא חשוף בסרטי, איני רוצה ואיני יכול לצפות כהם ממרחק".

ין ספק שהקולנוע נמצא 🛝 בנקודת משבר. במאים שעש סרטים פשוטים מחפשים רוכי ביטוי חרשות, להדביק את האמנות הפלסטית, להדביק את המוסיקה והסלוויזיה – זו בכלל נהפכה לאחר מאיתבי הטבע. במקום שנשלוט כאמצעי הזה, המכשיר השתלט עלינור.

,פעם אנשים הלכו לקולנוע כמו לבית־מקדש, כמו לתיאטרון עתיק. זה היה פולתן, התנקות וקטרוים. באפלת האולם, מול פני הכוכבים, הם חשו התעלות, היטהרות ושמחה. היום פתות ופחות אנשים בכלל הולכים לקולנוע. איך זה יתכן? צריך להבין, אני גרלתי באיטליה הפשיסטית, והקולנוע - המושים ההוליוודיים – היו חלום, חלום מושלם של אושר, של תקווה לחיים שאינם רק נאומים של מוסוליני, מצערים צבאיים, שקירה על חיי נפוליון והמלחמות הפוניות. האגשים כסרטים תמיד נראו נהדר, היו להם בנדים יפים, היתה להם שמתה וגם סופטובד.

גבעת אויה

לפרטים נוספים:

שכונה חדשה ושקטה קרובה לתל-אביב

בגבעת אויה ליד יהוד"שיכון עובדים"

מפוארים בני 6 חדרים - 180 מ"ד,

בחכנון וודיש ורמת גימור מעולה.

פוריקט משתף עם י. זילברמינץ ובנו.

על מגרש המשתדע על פני שטח של

וחברת"י. זילברמינץ ובנו" בונים קוטגים

עד-400 מ"ר. תבתים מרווחים, מצטיינים

נבעת אויה - מקום טוב ושקט ליד תל-אביב.

פיכון עובדים, לה גרדיה 25 יד אליהו, טל 23-390721

אני מבטא עצמי בטרטי רוך צילום, רוך הסיפור ודרך דמויותי – כל דמויותי. גם המנוחכות והעלובות כיותר. בניגור למה שאוהכים לכתוב, אין לי ניכור כן דמותי: כל הגיבורים הם בניידמותי. וממילא אני מאמין שלא כדיכורים הישירים מבטאים את הרכרים המעמיקים והאמיתיים כיותר, אלא דווקא ברגעים הפתות הכרתיים, אלה שלא עברו תהליך של רציונליוציה ואיבוצן הגיוני".

שלי נשמעים כמו אוסף חגיני ביותר של ששרות. זה קורה כשמנסים לתת לדברים מימר פילוסופי, נעלה, רומנטי, כשעה שהמציאות היא הרכה יותר ארצית ואני, כאשר אני מזדקן, כן 66, רוצה לו לפשטות, לעשות סיפורים קטנים, נקיים יותר. והעיקר: לעשות עוד סרטים, הרכה סרטים. עשיתי בסך הכל שישה־עשר סרטים. מעם כל כדו, מעם מדי. תמיד מכובוים זמן רב על מלחמות עם מפיקים, על חיפוש כספים. אני חולם על מפיק שיהיה כמו נסיך רנסאנסי נאור, שיקרא לי אל חצרו ראמר: פדריקו היקר, אני אוהב אותך. קח כל מה שאתה רוצה ועשה כל סרט שאתה רוצה כמשך שלושים וחמש השנים הבאות".

דמת אפעל מקום נפלא במרכז

בלב ליבה של רמת אפעל "שיכון עובדים" וחברת בנ שקד ובניו" בוני רמת אפעל. מציעים לכם שכונת קוטג'ים מפוארים כני 8 חדרים - 215 או 245 מ"ר, על מגרש של כ-500 מ"ר. רמת אפעל מצטיינת באיכות חיים

מן הגבוהות ביותר בארץ. ורוייקט משותף עם ביי מיסה שקד ובריו נעים

ל מבלוית לובנין לפרטים נוסטים:

שיכון עובדים, לה ברדיה 58 יד אליחו, טל' 23-390721

גני מעיין - מקום נהדר לגור בו? פַרִייקט משותף עם של יובל גד בעים

באזור המבוקש ביותר בראשל"צ "שיכון עובדים"

על מגרש של כ-260-270 מ"ר. הסביבה מפותחת,

ניש בה את כל השרותים הקהילתיים הדרושים.

משרד המכירות באתר פתוח לקהל בימים א-ה

בין השעות 9:30 ל-14:00, פרט לימים גשומים.

ו-יובל גד" בונות קוטגים דו משפחתיים

על פני 159 מ"ד. לא כולל מרפסות.

מבניית עילית משובחת. כל קוטג' משתרע

גני מעיין

המקום בראשון לציון

לפרטים נוספים: שיכון עובדים, דוגווין 25 אשדוד, טל' 35-57732

ישו כך כתובת.

risesio '

היום הם קלאסיקה עויצי־ רותיהם נחטפות במחירי שׂיא. לפני 60 שנה היו רובין, גוטמן, זריצקי, לי־ טווינובסקי, פרנקל, חג׳ר ואחרים – חבורת אמנים צעירים, מודרניסטים ומ־ רדנים שהופיעו בתערר כה חצופה בחל־אביב הקטנה ועוררו עליהם את חמת מנהיגי ההסחדרות והיישוב. היתה שם מהפר כה אמנותית ולא ציורי חלוצים וגיבורי התנ"ך. בימים אלה משוחזרת החערוכה ב"ביח ראובן", מעין חזרה בזמן לשבח. 14 בינואר 1926, היום בו נקבע לדורות שתלאביב תהיה המקום בו מתרח־ שים הסטוצים האמנוחי־ ים בארץ הזאת.

מאת מל בשן

שבת השחורה" של ירושלים, כה 💮 ירושלים שקועה עמוק בתפילותנה, זרמו התל-אביבים 🙉 נקבע לדורות כי תליאכים תהיה לצריף ה"אוחל" לטקס הפתיחה. אחר־עשר אמנים המקום כו מתרחשים הסטוצים צעירים הציגו שם את עבורותיהם: ראובן רובין, נחום האמנותיים כארץ הואת, החלה גוטמן, ישראל פלדי, יוסף זריצקי, פנחס ליטווינובסקי, יצחק פרנקל, ציונה תג'ר, מנחם שמי, אריח לוכין, כמו כל אירוע תל־אביבי: אמנים, שחקנים, פוליטיקאים, מבקרי אמ־ אליהו ניומן ויונה צליוס (שכטר). לאחר־מכן נתווטפו נות, הרבה קהל ושמש חורפית של ינואר. בצריף בו אליהם הפסלים חנה אורלון ואברהם מלניקוב ועוד שכן תיאטרון הפועלים "אוהל", קרוב לשפת הים, כמה שמות מעוררי כבוד ונוסטלגיה ושווי כסף. אבל נפתחה "תערוכת האמנים המוררניים" כחסות ווערת או הם היו צעירים "מודרניסטים", מורדים מחפשי התרבות המרכזית של החסתדרות. יאיר גרכוו לא היה דרך, חלקם אלמוניים, רובם (להוציא את לובין ורובין) שם, וגם לא כתבי המקומונים. תתפלאו, אפילו לא דן תפרנים גמורים, שביקשו לבעום בסגנון חציור שניסה להשריש כאן בורים שץ מיבצלאל". הבמאי משה הלוי.

בראמוץ. הם היו וראי מגיעים אלמלא נערך האירוע לפני שישים שנה. עכשיו יש להם הזרמנות לכפר על המחרל. "בית נאם, פרופסור שור ניגן, והקהל – מתוסר עבודה או לא ראוכן" שיחור את האירוע שחולל מהפכה באמנות – בא בהמוניו. ., והתערוכה ההיא חיה ובועטת מחרש. רוב האמנים שהציגו אז כבר אינם בחיים. כמקום ואתרים – יצאו בפנים חמוצות: לא לילד הזה פיללו. הצריף של "אוהל" הקימו את "שרתון". את תיאטרון ...הם לא אמרו דבר, דק גמגמו שלום והלכו", נוכר הפועלים קברו מומן יחר עם הרוח החלוצית. אבל ישנו המבקר גבריאל טלפיר (90), ברור היה שהם השחקן יהודה גבאי מהתיאטרון ההוא שהיה בין מאוכובים לגמרי". כי כמקום תפונות משובבות נפש מארגני התערוכה ההיא והיום הוא כן 80 וקצת מתרגש מהווי החלוצים כארק־ישראל, כיאה לתערוכה המוצגת וגם עצוב, -כי מלברי לא נשאר כמעט אף אחר מאותה בחסות וערת התרכות המרכוית של ההסתדרות, גראו

תקופה". הוא שעזר לכרמלה רובין בשיחזור המאורע. שם מיני ציורים מושפעים מאסכולות פריסאיות: בשבת, 14 בינואר 1926 ב"11 בבוקר, כעוד קוביסטיים, אקספרסיוניסטיים וחשד יורע מה עוד.

Hagaio 28

המודרניים של אז, הקלאסיקה של היום

מייסר "אוהל", פתח את התערוכת אברהם שלונסקי

מנהיגי הפועלים – משה בילינסון, ברל כצנלמון

יוסף זריצקי. ירושלים (מגדל דוד, צבעי מים על נייר): הרמח נבה.

THE REAL PROPERTY.

משעות רעות". אבל הביתוק היה גדול מדי, והצמא שאוש באץ היה חוק. ציונה תג'ר: -פעם תפש אותי ון שמותנת בחצר עם ספר על סיזאן. 'דכי מה את קוצה, שאל אותי, וכעם מאוד. כולנו הושפענו ממה שנשה כאירופה. את התהליך הזה אי־אפשר היה מלכם שם לישון בשמונה", אומרת תג'ר. המרד נגד משנה ה'בצלאלית' התגבשו לא עוד גמלים, קלסחה, מנעידוד ווומנטיקה מזרחיה מצועצעה ילני ות אלא אמנות משותררת קרובה בנושאים לצים האדץ, לבוף ולתנדך - אכל לא מנותקת אנונות התורה. בפארים של שנות וד-20 תספו שבי היון להתעלם מוזמו

פולצלית כאו מגלות זו או אתרת רק זמן קצר

שיתי אז תמישים עבודות, 🖢

פורטרטים, ולא מכרתי אף אחד",

ווכרת הציירת ציונה תג'ר, שריד חי

בת 90 מהתערוכה המקורית, -אמרו

כפה שנים לפנייכן, כאשר לימד את רוב האמנים

ודי בציור המודרנים של פארים. כשלב מסויים אף

שו נעודם את ספריית "כצלאל". -לכשרון צעיר",

של אמר לקיוא ספרים אמנותיים לבל יושפע מהם

פויכוח נהפך לקרע. תג'ר עזכה את כצלאל

מוצו, אדי ראובן, זריצקי, שמי ורכים אחרים. רוכם

עוז לתלאביב, -ומאז אין חיי אמנות כירושלים.

אין מעוביסטים, הפוטוריסטים, העוביסטים – אין

ואירוניה היתה שרוב האמנים שוללי הגלותיות

ציונה תנ'ר (צילום: שמואל רחמני)

תנ"ר אומרת שכל אחר מהם רצה להיות הכי חשוב. השניים גם ייצגו בסגנונם שני סמכים אמנותיים: רובין צייך את הארץ בעיניים של יהודי שהגולה שרואה מול עיניו הלום, שמתנשם. הישראליות היתה עניין מרכזי כציור שלו. זריצקי ראה את הציור כמקצוע עולמי, בלי שום מחוייבות לוקאלית או אידאולוגית. וווא טען שהציור הוא בתם צבע על בד, לא יותר. עד היום קשה לרעת עם מי מהם חיה הצדק.

כנראה ששניהם צרקו". בחסות ההפתדרות וצייר גם זמא במנותק מן הנושאים - חרשים" וורמי לגר. כל אחר מהאמנים ההם עבר המקומיים, נעו שאר האמנים בין הקטבים האלה של צורה ותוכן, הם חיפשו נואשות את השילוכ בין חירושי הציור האירוםי לבין חחוייה הישראלית כדי להגיע במוש. של דבר לאמנות ישראלית מקורית. מצר אתר חיו שייבים למציאות המקומית: עוכדים במורים "עכשיו", היא אומרת. את הנוסטלגיה משאירה הציירת לציור (פלדי, פרוקל) מודירי ספרים ונוסמן, שנם כתב בת ודיפי לצעיהים

לפנדכן. אבל גם עוכדה זו איננה מפתיעה: כל הישוב סיפורים) זציירי תפאורות (תג'ר), זמציירים בהתלהבות היה נתון ברוח של התתרשות עברית, אנטיינלותית את הנוף, האור, הצבע ואת ערביי הארץ, (בהם ראו את במופגן. .באנו ארצה לבנות הכל מחרש". אומר יהודה - גבאי, התסיסה המהפכנית של 'עולם ישן נווריבה עולם חדש נקימה' שהתרחשה אז ברוסיה ובגרמניה -השפיעה עלינו מאוד, למרות שכאן לא היה כמעט מה

להפוך. הרי הכל היה חדש כליכך". תל־אכיב תאמה את הלך־הרוח הזה כמו צרפה כים: עיר עברית ראשונה בין חולות לשמיים, בלי עבר, בלי שורשים מעיקים. "כתולית כמו נערה צעירה", לעומת ירושלים האמלולית, הכורעת מכובר ההיסטוריה. תל־אביב היתה מוארת, תוססת, מלאת חיים. התקכצו בה ביאליק ואתריהעם, שלונסקי ואורי צבי גרינברג, אז עדיין משורר גרוד העבורה ("פרולטארים בישראל כתרו בי להיות פייטנס"). גולינקין ייסר את האופרה והלוי את תיאטרון הפועלים. אגדתי המציא ריקורים ויום עדלאיירות, וסותרי העלייה הרביעית תוללו תנופת בניין אדירה. בנוסף לכל אלה התפתח בעיר מרכז מדיני מתחרה למוסדות הלאומיים הירושלמיים – עם דור ברגוריון כמזכיר ההטתדרות, יוזמת התערוכה המהפכנית – תוכתה ניצחת למי שמחפש את הקשר שכין אמנות לפוליטיקה. .תל־אביב היתה עיר קטנה מאוד", אומר סלפיר, "אבל כשום אופן לא ראתה את עצמה ככואת".

האמנים המורדים מירושלים השתלכו כאן היטכ ויצרן חבורה משלהם, לא צפופה ו"קומונאלית" כמו אלה של גדוד העבודה, ושהרי יש גבול למה שניתן לררוש פיצורים אינדיווידואליסטיים כמו ציירים). אבל בכל זאת קבוצה ציונה תג'ד, או יפהפיה צעירה, נזכרת בחיוך כיצר היו כל העיניים בספה "נינתי" מופנות אליה כאשר היתה מופיעה שלוכת זרוע עם ראוכן ואגרתי, "שני הגבוחים היפים האלה". וגם נכאי מורה שנהבטנו עליה כמו חתול על שמנת". מקום המפנש הקבוע היה ביתם של בת-שבע ויצחק כץ, שהקיפו מעין "סלוך" תרבותיו שה היה מרכז הכוהמה של תל-אביב", מספרת ציונה תנ'ר, בהיו באים לשם אָבשי תיאטרון וספרות וציור ומרברים, ומתוכחים". לפעמים הגיעו הויכוחים גם לתגרות ירים. תג'ד נזכרת איך פרנקל הרביץ פעם לפלדי אחרי שפלדי צייר אותו מוכני ילרים ונשים". לפרנקל, יש לוכור, היו חיי משפתה סוערים, עם כמה ילדים מכמה נשים.

מתחים הגדולים ביותר בין הציירים, מעידים תג'ד וגבאי, היו כין ראוכן לוריצקי. שני טיר. פוסים וומיננטיים והפוכים באופי ובתפישה האמנותית. ראובן היה טיפוס אלגנטי, מר שים, שרמנטי, תמיר בחליפה ומקל, שהטתובב בחברה תגבותו של תל-אכיב. הוא היה היחידי שהתפרנס היטכ מהציור, כי מכר ציורים בְתוּל. זריצקי היה חיפוכו הגמור. נון־קונפורמיסטי במופגן, חמיר עם מכנסיים קצרים, נעליים מלוכלכות בטים, טיפוס קשה יותר",

התגלמות העברי הקדום, התנכ"י). מצר שני נמשכו לפארים, המקום בו "קורים דברים" באמנות הכינלאומית: "הרגשנו מנותקים", סיפר לימים אביגדור סטימצקי, "לא היה אז כארץ־ישראל זכר למוזיאוו או לגלריות. ורפרודוסציות היו גרירות

אבל הכמיחה לפארים היתה נחלת מיעוט: רוכ האמנים הצעירים בארץ הושפעו דווקא מרוסיה, מהרעיונות המהפכניים, מהאוונגארד הרוסי ומהפוטוריזם – אקלים רוחני בוטה, נועז, משוחרר מעכבות המוסר הכורגני. -היינו אכולים ככל ה'איומים' של התקופה – מהסוציאליום והקומוניזם, וגם מהפוטוריום", אומר יהודה גכאי.

בהררגה נהפך צריף ה"אוהל" למרכז אמנויות. שלונסקי כתב שקסטים. יואל אנגל ופרופסור שור כתבו את המוסיקה להצגות. זאו צץ לשחקנים הרעיון לאחר את כולם – ציירים, מוסיקאים, רקרנים, שחקנים, להקים מין קומונה של אמנים, מין "היכל תרבות". _הציירים", מספר גבאי, _קיבלו את הרעיון בשמחה. אכל את ארגון התערוכה עשו כעיקר השחקנים, שהיו גם צעירים יותר וגם נלהכים יותר: הם שקנו מכספס את בדי היוטה ששמשו כרקע. הם שהביאן את הציורים והם שישנו כלילה בצריף כדי

יאה לתערוכה שנערכה בשם ולמען הפרולטריון עלתה הכניסה לפועלים גרוש מצרי אחר, ולמחוסרי עכודה - חצי גרוש. שלונסקי, המשורר המרדן של אותם ימים, התפלל שהמקום יהפך לבית־כנסת של האמנות. הכהל בדר בהמוניו. -עד עכשיו ביקרו בתערוכה 1,500 איש, חוץ ממחוסרי העבורה הנכנסים ללא תשלום ולפיכר אין מספרם מדוייק", דיווח כעבור זמן עתון הפועלים "דבר". אכל מה הבינו כל אלהז המכקרים, כאמור, לא התלהבו: לא מן הסגנון ה"מוררניסטי" ולא מהעדר המסר החברתי פועלי בציורים.

גבריאל טלפיר, העולה הטרי ממרכז אירופה, כמעט לקה בהלם: "פתאום, אחרי כל מה שראיתי באירופה אני רואה משהו חוככני כליכר. אחד-עשר ציירים מסכנים שרוצים לומר משהו ועדיין לא יודעים בריוק מה. הייתי מיואש. 'אלוהים אדירים', אמרתי לעצמי, 'עם האמנות הזאת אצטרך לחיותל. מרוב יאוש נסעתי לחיפה, ליחיאל שמי, וכמשך שכועיים ניהלנו ויכוח יסודי על האמנות בארץ־ישראל. הוא הסביר לי שצריך להבין שהאנשים האלה לא ראו אפילו מה זאת אמנות מודרנית. בסוף השתכנעתי שעוד תוכל להיות אמנות ארץ־ישראלית טובה".

גם האמנים עצמם עברו משבר, שהיה כנראה תוצאה מן המשבר שפקר את הארץ לקראת סוף שנות ה-20. פשיטות הרגל של כני העלייה הרביעית. התפרקות גדוד העכורה והמתחים עם ערביי הארץ, שהפסיקו לפתע להיות דמויות דומנטיות ונהפכו לאיום. אחרי שלוש תערוכות קבוצתיות כצריף ה"אוהל" נסעו במעם כולם לפארים, לחוות סוף־סוף מכלי ראשון את מה שניסו לחוש כאן באינטואיציה. ובעיניו של שמי בכאילו צוהר נפתח במות, וורם אוויו רענן חרר: שום עכורה מאומצת לא היתה נותנת לי ואת אילו ישכתי בדמשק וכעכו".

פארים ניצחה במשך תקופת. אחריה כאו תקופות להוציא את מרנקל, שפתח ב־1925 סטודיו "ישראליות" חרשות, עם זרמים חדשים ו"אסקים גלבולים שונים, ומי שנשאר בחיים עדיין מחפש את האמת שלוו בער היום איני יודעת אם אני ציירת טוכה או לא", אומרת תג'ד, ובעצם וה מה שמחויק אותה, החיפושים המתמירים. "לי עדיין חשוב מה אני עושה

29 BIDEDID.

מועדון מטיילי מעדיב

להחגום וכשומרי מסורת

חברת "גשר" בשיתוף עם "מוַעדון קוראי מעריב" מציעה חופשות חנוכה לציבור הדתי.

- א 8 ימים בלונדון, כולל מלון וארוחת בוקר, סיורים בלונדון, הצגות תיאטרון, מלוות ישראלי. תאריכי היציאה: 28.12 לוונוכה) 25.1.87.
- א 12 יום פריז ולונדון. ז ימים בפריז ריך ★ בלונדון, כולל מלון+ארוחות בוקר, סיורים מודרכים בשתי ערים. טיטה לפאריז, חזרה מלונדון. תאריכי יציאה: 24.12 (חנוכה)
- 10 א ימים בשוויץ. ז לילות במלון "אדלווים" בסנט. על בסיס חצי פנסיון ושני לילות בציריך, ארוחת בוקר, כרטיס רכבות חופשי בשוויץ ל-8 ימים. תאריכי יציאה: 8.3 ,1.3 ,18.1 ,4.1.87
- ארה"ב. 19 יום מחוף לחוף. טיסה * לטורונטו ומשם דרך מפלי הניאגרה לוושינגטון, אורלנדו, סן־פרנציסקו, יוסמיטי פארק, לוט־אוג'לס, לאט־ווגאס. ניו־יורק, תאריכי יציאת: 22.12 (בחג התנוכה) 16.1,

חגיגת תיאטהון

בלונדון

10 לילות בלונדון בהדוכת

שחקן התיאטרון הקאמרי

אורי לוי.

:תאריך החופשה

(חנוכה) 26.12 – 5.1

5 🖈 מההצגות הטובות בעיר

סיור מאחורי הקלעים של ★

חגיגות כדורגל

4 ממשחקי הצמרת בליגה האנגלית בימי חנ

המולד והשנה החדשה. בהדרכת אבי מלר,

. פרשן הכדורגל האירופי של "מעריב".

127.12 אוסטהאם – ווימבלדוו

אפשרות לחזות במשחק נוסף בלונדון אחה"צ: כ

★ לראשונה: טיור מודרך בחיכל חכדורגל האנגלי – איצטדיון יוומבלי"

תאריד תחופשה: 5.1 - 26:12

נוטינגהאם – לוטון 🖈

1.1 צ'לטי - ק.פ.ר.

ארטנל - ארטנל טוטנהאם - ארטנל

🖈 מלון במרכז לונדון+ארוחת בוקר

(משחק בוקר)

התיאטרון הלאומי

★ סיור באוקספורד

ובסטראטפורד

🖈 מלון במרכז לונדון,

ארוחת בוקר

חופשה חמימה באילת 14-18.12.1986

מוטים: "מועדון מטיילי מעריב" מערכת מעריב", רח' קרליכך 2. חליאביב, טל' 101 139 מערכת מעריב". רח' קרליכך 2. חליאביב, טל' 101 139 מערכת מעריב"

מצוקי דרגות

המתיר: 33 ש"ח לאדם כולל ארוחת

ימי טיול ברכב מדברי

תאריד יציאה: 13.12.

המרכז הבינלאומי לתיירות מדברית

צהרים בשטת.

.11–13.12 תאריך

טיול משפחתי

בחנוכה לחרמון

3 ימי טיול במסלול: עכו, המצפים

החדשים, אתר החרמון. קלעת נמרוד.

ראש פינה. כפר נחום

טיולי יום: 13.12, 16.12, 20.12, 27.12.

.31.12, 29.12 המחיר: 32 ש"ח.

א קורס גלישה ★

💠 לילות על בסיס לינה וארוחת בוקר במלון (אביה־סונסטה – 5 כוכבים) במחיר מיוחד של 62.50 ש"ח לאדם ללילה בחדר זוגי

במצוקי דרגות

28-30.12.86

שני ימי טיול ברכב מדברי.

טיול ושבת חברה לציבור הדתי

במלון זוהר בחנוכה 2-3.1.87

בקיבוץ לביא 10.1.87, 9-10.1.87

טבע, ציפורים וארכיאולוגיה טיול וסופשבוע ארוך בזכרון יעקב

לצעירים ברוחם (חנוכה) 1-3.1.87

לילה בכפר הנופש, ולילה בשטח (בשקי שינה)

טיולי סתיו וחורף למצרים

ממשיכים במסורת הטיולים למצרים.

תאריכי היציאה: 26.12; 11.1

הלינה במלונות בדרגה ראשונה. המחיר: 415 \$ תאריכי היציאה: 27.12; 25.1

ספארי בקניה

? ימי ספארי בשמורור המערביות והר קניה

16 ימי ספארי שמורות המערביות: המזרחיות של קניה ביצוע: "נאות־הככר" תאריכי היציאה 25.12 (חווכה), 2.32

לדרום אמריקה עם מדריכי נאות הבבר

חמישה מסלולים

23,2 510007

- 15 יום לארענטינה וברויל עם טיום בקרובל בריו. וציאוז נ.10

חנוכה בלונדון ופרים

מועדון מטיילי מעדיב

חבילת נופש בכפר חיטים כל המזמין לינה וארותת בוקר בכתי הנופש בתניון הצופה על הכנרת יקבל כרטים כניסה חיום ל-חמי טבריה הצעירה" או לחרמון או לחמת גדר. השובר הינו יומי עבור כל לינה

המתיר למבוגר בבית זוגי החל מ־30 ש"ח תהצעה בתוקף: 15 במבמבר – 28 במברואד

א טיול בירושלים ושבת

יום כיף בחמת גדר ושבת

חופשת חנוכה

ימי טיול במסלול: מנידו, עמק השלום. מוחוקה. תצפית ציפורים במענן מיכאל, תל זור, רמת הנדיב

"מועדון מטיילי מעריב" וחברת "נאות הככר

8 א ימים לקהיר לוקסור ואסואן הלינה במלונות בדרגת דה־לוקט. המחיר: 475 \$.

8 ימים לקהיר לוקסור ואסואן

6 למים למצרים תחתית

המתיר: 235 \$. תאריך היציאה: 28.12

כל הטיולים כוללים: נסיעה הלוך ושוב באוטובוסים, חצי פנסיון, מלונות ע"פ רמת הטיול, כניסות לאתרים וההדרכה הנועולה של

בתקופת הקרנבל

🖈 המסלול הדרומי – לארגנטינה, ציולי וברזייל . ארץ האש לקרנכל. ארץ האש לקרנכל.

🖈 חמשלול המקיף אי – לארגנטינה. בוליביה. פרו וברזיל -35 יום טיום בקרנבל – רטת לינות משופרת. 🖈 המשלול המקיף בי – ברזיל, פרו, בוליביה וארגנטינה 14 יום פחידוה בקרובל - רמח לינות עממית טובה. ל קרנבלים בברויל . 18 יום מהאמוונס למסעלי האינוראסד.

המסלול האטלנטי הקצר 🛨

1987 בדצמבר - 7 בינואר 1987

0) ימים בלונדון ובפרים כולל מלונות בדרגת תיירות וארוחת בוקרן סוורי חיכרות בערים, מלוות

מחיר החבילהו \$ 595 למכוגר בחדר זוגי ביצועו האברתונס

מקצועי וטיטה בחברה סדירה

1 23

ש ה מלל היותם חברי־כנסת הרי שניתן לומר פוצו הוברות בכנסת יכולה להיות מקור לא־אכזב למה נכגע בגין למפות פעיד חיים רמון, עו"ד פעיל: -אני כניה פים מלה שפונים אלי מחזך ציפיה שאני יכול לסדר

ום תרום ניתר קלות. מי שמצפה כמני שאשיג לו

תים תותם, או שהוא יקבל באמצעותי צורת טיפול

צינה פועה מה שכן, עוברת היותי חבריכנפת

ושיפת לי לקבל תשובות מהירות ומנומקות,

ורב צריאל וינשטיין, שהוא גם שמאי מקרקעין

ומד, אמר לפני מספר שנים כראיון עיתונאי: _אם

חזי פותה משרד ליעדץ כלכלי בתחום זה (שמאות

אַקעים, כו אין לי מתחרים כין חבריהכנסת, הייתי

ותק למיליונר. היו פונים אלי עיריות, קבלנים

ושם אין ספק-שרכים היו סכורים שעוברת היותי

ערנונת תקדם את עניינם". הלפו מספר שנים וה"כ

תמטין קיבל את עצתו שלו, ופתח עם שותף משרד

פסי לשמאות מקרקעין בתל־אביב. -פוליטיקה איננה

לולם וער. אני רוצה להבטיח לעצמי וזיים פעילים גם

למד הממו". הסביר וינשטייו את דרכו למיליונים.

את 1954 אני חבר במרכו הליברלים שבו בוחרים את

פעשר המפלגה לכנסת. אני זוכר פעם אחת שבא אלי

ברנונת עם רמעות בעינים ואמר לי שאם לא נבחר

וו שב, אנתנו בעצם זורקים אותו לרחוב כי אין לו

ום אד לעשות. מאז הגעתי למסקנה שלי זה לא

עב אני לא אאבק להיות ככנסת רק כגלל שלא

שד לי פתנסה אחרת. לא אסתיד ממך גם שבהיותי

שרנונת ללא הכנסות נוספות -- לצאת לחופשה

שתיא עם המשפחה או אפילו למוף־שבוע, היה על

של הבולת הבספית שלי. חשתי שאני מסוגל להגיע

למנשה גבוהות יותר, כלי לפגוע בכלל כעבורתי

"כ בני שליטא חי רק ממשכורת

תבר־כנסת. המועצה המקומית

מנחמיה, שהוא עומד כראשה,

העמירה לרשותו רכב צמוד לימי

מושב הכנסת. את רמי אחוקת הרכב

שהוא מקבל מן הכנסת הוא מעביר

שמ וברינה. הוא הח"כ היחיר שסרב עד עתה

של הצמת תון ולהפקידה בכספת בלישכתו של

יד ושמת כפי שנדרשו לעשות כל תכרי הבית. בוו

הופעת ההתעשרות על חשבון המעמד

שולמוטרי מוציאה אותו מכליו: בהעיסוק

מרלפנטריום נהפך לעסק המכנים ביותר במרינה.

עייכנת עושים עטקים בנויול. משרדיונם משגשנים

ין נקב היותם תברי־כנסת. אנשים יודעים כריוק על

צה צר מרחה התמאה. אתה יודע כמה שווה מלה של

פר ועדת הכספים כאוצרי אני יושביראש הועדה

(פנית הציבוד של הכנסת. בתוקף תסקידי זה עשיתי

סאו שרותים לאנשים, מהם עשירים וגדולים. או מה,

קולתי אנורה כשביל זהו אם היית פונה עם אותן

נעיות צל חבר כנסת שהוא עורך דיין פרטי, והיית

פנס את מיפולו, היית נדרש לשלם עשרת אלפים

האם ניתן להתעשר מעצם התברות בכנסתו אכן,

שמבב במסדרונות הכנסת ובמזנוניה יכול לראות

א התשובה כמו עיניו. כל מיני "מאכרים" מסתובכים

ש ושופשים שידוך של חבר בנמת לציסקה, ידומה או

השקעו בני שליטא: בתראה מה שורה פת. זו ממש

מצח וכבת אחד מתנגש בשני. עושים כאן עסקים

משתעים". התנחה היא שתבר־כנסת יוכל לסייע

ידש אתר אתר מחברי ועדת הכספים סיפר כי גם

ודיפון נכנפת שותף מקורב למימשל, אחר כך וה

תשון האתיקה של חברי הבית קובע כי -חברי

ער לניסקת עם מדינות דוום ומרכז אמריקה, והיום

פת לקוותיו של חבר הכנסת העצמאי, איש גם אינו

על לומי עד כמה נשמר הכלל הות. עיתונאים

אנים אם עיסקות עם ודום אפריקת.

צל השלשונה כהשבת הרשיונות הדרושים או סיוע

לית של בעיני הציכור", הוא אוכנר.

לשמים גם זה חשוב".

בעית החמורה ביותר", אומר ד"ר זוחנן בדר, משפטן ופרלמנטר ותיק, ח"ב (תרות) בדימוס, "שהקואליציה הרחבה גרמה וזרס לפרלמנטריזם. אני לא נגד קואליציה כזו, אכל המחיר הוא כבד. מחודש מאי 1967 עד סוף 1969 ישבתי בתנהלת הקואליציה. אז הסיעה האופוזיציונית הראשית היתה אנודה ישראל. בתקופה זו היתה ירידה בחיים הפרלמנטריים שלא התגברוו עליה עד היום הזה. המחיר הכבד של ממשלת האחרות הוא ההתפרקות ממשמעת. ווצרה מידה של סובלנות כלפי הפרת משמעת, כלפי הפקרות של חברייבנסת. העדרותם. ועכודתם הצדדיה וזה דבר תמור. פעם חברי כנסת מיהרו להצבעות והדגישו מאוד לא נעים אם איחרו.

תיום חרוב חמיד בטוח. תעסוקתם הצדדית של חברי־הכנסה --תעסוקתם אינה בעייה נפרדת מהשכר שהם מקבלים. מי שאומר שבגלל התעסוקה הצדדית לא צריר להעלות את משכורתם של חברי־הכוסת, פוגע באלה שכן מבקשים למלא את תפקידם ומנציח את תבעיה. בתעסוקה צריך לטפל באופו נפרד.

צדיך לחבין שיש טונים שונים של תעסוקה. כחיבת מאמרים, למשל, משתלכת בעבודה ולא פוגמת בה. גם הרצאות אינו עבודה נוספת זרה. אבל עכודות שאינן משתלבות הן אלה הכאות על חשכון עכודתי הציבורית. אמילו אם הוא כא לכנסת ויושב בווערות חרי ראשו מתולק.

"ב־1962 השכמתי לפתוח משרר עורך-דיו. גין מאוד נפגע. זה הזה נסיון של שנתיים. המסקנה שלי היא: אם הברי־כנסת רוצים למלא את תפקידם, הם אינם יכולים לעכוד כעורבי-דין פעילים. מסקנת שניה: קיימה סכנה לחקתבך בעידוב חתחומים. אני, באופן אישי. מתנגד לעבודה נוספת, למרות שבעולם בולו זעם בישראל טוענים שאם יבועו מאנשים עבודה ווספת, משפטנים נדולים. למשל, לא יגיעו

אני לא מקכימה עם הטענה הקובעת שתטובים לא ישבו בכנסת", אומרת חברת הכנטת שולמית אלוני. "רוני מילוא, משה שחל, אולוד אולמרט ואחרים ובחרו לכוסה עוד לפני שחיו עורבו־דין, ואם עורביידין גדולים חם בעלו אמבזציח לשרת. את חציבור, שיעשו חפשקה הוקודה החשובה היא שאם תברויווכנעת חיו לכחרים בבחירות אישיות, הם לא חין יכולים לבוא לבוחרים שלהם ולומר אנחנו עובדים בכנסת רק שלושה ימים! ובשלושת וזנותרום אנחנו עוסקים בעסקים מרעיים, היום אף אמד לא חיים לציבור יין יוחשבון. המצב הזה חורה לי.. אני טועות שכל עניין בתחום פניעה בזכויות האורה עליירי ביורוקרטיה חיא בתחום מעילותו של חברני חכום הוושאים אלה עוסקים קבריכנסת בשתדלנות ולולחים דמו חיוור. שערורית. איך הצובור ומלח על והז"

וחברי־כנסת מעידים מתוך הסתכלות סכיב כי בעת הצורך נשכתת לעתים ההקפרה על הכלל הזה. אחר הסיפורים הידועים בעניין זה הוא על חבר הכנסח שעימוקו הפרטי באחר המקצועות התופשיים. עם בואו למישכן הוא מוסר בירי העוזרת הפרלמנטרית שלו רשימה של אנשים עימם הוא תפץ לרבר, והולך לשכח עדין הוה יש אופנה. זה התחיל עם עיסקות כאיראן במונון. מכאן ואילך חוזרת התמונה על עצמה העוזרת הפרלמנטרית החרוצה מסתגרת כאחר מתאי הטלפון הסמוכים למונון, ומשינה את האנשים שברשימה. אפשר לשמוע אותה מודיעה להם שת"ב פלוני מבקש לרבר עימם. אחריכן היא מניחה און השפופרה בצר, משת לא יקבל לשוח כמישכן הכנסה, ולא יפעל ממהדת למונון ושוראה למיודענו לטלפון. וכך, כמשך משת לא יקבל לשוח כמישכן הכנסה, ולא יפעל ממהדת למונון ושוראה למיודענו לטלפון הסמור משל והנמו בענין לשוה. מכיתון שאיש אינו יודע שעות, מנהל אותו ח"כ את עסקיו בטלפון הסמוך למונוה

סיפור אחר המסופר בכנסה מפה לאון, ללא

הוכחות שמאפשרות לנקוב בשם, הוא על גורם שפנה אל חבר־כנסת שיעזור לו בפתרון בעייה מסויימת. אותו ח"ב, שהוא גם עורך דין פעיל, השיב לפונה אליו: "המקרה שלך מעניין אותי זהייתי רוצה לטפל בו. בוא ניפגש במשרדי". אותו גורם, שמראש פנה אל חבריהכנסת כאל שליח הציבור ולא כאל עורךידין, נדהם לגלות במשרדו הפרטי של הח"כ כי זה התכוון לטפל במקרהו כעורך־דין פרטי ולגבות עבור הטיפול

סכום לא קטו. החבר כנסת שהאתיקה לא מעניינת אותו, יכול להיות מיליונר תוך זמן קצר מאוד. בכך איו ספק. הרבה תלוי בכן־ארם, בהגינותו, כסרך העדיפויות שלו. אפשר לקנות את מי שרוצה שיקנו אותו, ואין בעניין הזה טורות. הכללים הנוכחיים מהווים פירצה שיכולה לקרוץ למי שלא מכבר את כללי האתיקה הכתובים והלא־כתובים", אומר חיים רמון. הוא מסכיר כי קבע לעצמו קווים ארומים שאותם אין הוא עובר בפעילותו בעורך־דין וכחבר־בנסת. כך למשל אין חיים דמון מופיע בבתי המשפט. הוא אומר כי בהיותו חבר מרכזי בווערה שקובעת את שכר השופטים, אין הוא רוצה לעמוד בפני שופט שיודע כי אותו עורך־דין הניצב מולו עכשיו, יקבע מוצר את שכרו. ועוד מונה רמון את כללי האתיקה האישיים שלו: "אני לא פונה לשרים בעניינים שאני מטפל בהם כעורך־דין, זאני לא מפעיל את השפעתי הפוליטית על־ירי פנייה לפקידים באמצעות השר. אינני פונה אל פקידים בדרגות נמוכות, אלא למנכ"ל המשרד. יבולת ההשפעה שלי על מנכ"ל פחותה, ויכולת העמירה שלו בפני גבוהה יותר מאשר הפכיד הזוטר". עד כאו חיים רמוו. אחרים יאמרו כי בעצם הפניה למנכ"ל, שמו הסתם יעביר את המשך הטיפול לפקיד זוטר יותר, יש משום ניצול

ד כמה איו בנושא זה כללי התנהגות אחירים תעיר העוכרה שח"כ רור ליבאי, אף הוא עורך־דין פעיל, קכע לעצמו כללי אתיקה הפוכים בדיוק מאלה שקבע לעצמו ח"כ רמון. ליבאי מופיע רק כבתי־משפט. בבית־המשפט אני עומר מול שופטים מקצועיים. שיורעים להתעלם מעיסוקי הנוסף. אינני מטפל כלל בייצוג לקוחות בפני רשויות מימשל, ולכן איש אינו יכול לכוא ולטעון שאני מנצל את מעמדי הפרלמנטרי לקירום עסקר, הוא אומר.

המעמר הפוליטי.

הכל מסכימים כי כללי המשחק הנהוגים כיום בכנסת, פרוצים ואינם מתאימים לרוח התקופה. הוויכוח הוא איך לשנות אותם. חברי־הכנסת מררכי וירשובסקי וז'אק אמיר הם מאלה הטוענים כי יש להטיל איסור עיסוק" מוחלט על חברי הכית מעבר לעבורתם הפרלמנטרית. לרכריהם, כששכר הת"כים הועלה עכשיו בעשרות אחוזים, אפשר כבר לחיות רק מן המשכורת המשולמת בכנסת, כך שהטיעון הכלכלי אינו תופס עוד. לעומתם, אומרים חברי־בנסת כמו דוד ליבאי, אהור אולמרט ומיכה רייטר, שאם ימגעו מכעלי מקצועות חופשיים וכעלי עסקים ומפעלים, להמשיך בעימוקם הפרטי, רוכם יימנעו מהגשת מועמרותם לכנסת, וזו עלולה להפוך לביתם של הלא־יוצלחים והלא־מוכשרים, אשר ממילא יתקשו למלא את תפקידם הפרלמנטרי כראוי.

שכר הח'כים, ויתרה מראש על הריון בשאלת העיסוקים הנוספים של תברי-הכנסת. הוועדה העריפה להסתפק בשאלות משניות של שכר, אש"ל ואחזפת רכב, ולא לרדת לשורש הכעייה. גילום המלצותיה לגבי חיב שהוא תכר בווערת הכספים, גר בתליאביב ומופיע לכל ישיבות הכית מעמיר את שכרו החדש על על 4,337 שיה ברוטו וכולל הוצאות ארוח, רכב ואש"ל) לעומת 3,218 ש"ח ששולמו ער כה זה לצד קיצוץ קל בוכויות הפנסיה המנופחות של חברי הכנסת שייכחרו בעתיד, והתניית תשלומי אש"ל ואחוקת רכב בנוכחות במישכן הכנסת. תוספת השכר המיירית היא בשיעור 40 אחון, והומלץ על עוד תוספת של 20 אחוז בעוד שנתיים.

ועדת נכנצאל, שהגישה את המלצותיה לשינוי

עם זאת המליצה הווערה שהכנסת תדון מחרש בכל נושא ההכנסות הנוספות נסיון העכר מראה שההמלצות ברבר העלאת השכר יאומצו כמיקשה אחת אבל יישומה של ההמלצה האחת הואת ייתקל בקשיים שלא קשה לחזות אותם מראש.

גבי מסקר

olegais (S

שנינו כמעש מאותו הכבר פותאיונא

לארץ אויים. יכול להיות שמרינת ישראל היתה צריכה ולהגיר לו: 'תשמע מה בדיוק הם רוצים ואם יש סיכוי שהם יסכלו את 242 ו־338', היו הרבה מפגשים כאלה של יהודים בארצות ערכ, כשתים מארצות המפרץ וכאירופה. רראושה לא צריך להתגנב החוצה. צריך לתת לו לנסוע. שיחזור אחרי שבועיים ושיספר את

עומת זה, רפול לא רוצה לראות את דראושה כסגן שר החינוך. דראושה -המורה, מנהל בית־הספר והמפקח לשעבר כמשרד החיבוך – דווקא רוצה. הוא אפילו מועמר. האמרתי לפרם שזכות ערביי ישראל, שהם 17

אחוז מהאוכלוסיה, להיות מיוצגים כממשלה. במועמדות שלי יש ניסיון לראות אם המדינה רוצה לקבל אותנו כשותפים. האינטרס הממלכתי הוא לשלכ את הערכים בתפקידי שרים, מגכ"לים וכשירות החוץ.

המתיחה הגדולה

פני תצי שנה, בארוחמ־בוקר במלון 🖷 הירושלמי בו לנים חברי הכנסת, התבדח מ"כ דראושה עם שני מ"כים ערבים אחרים על אפשרות של עיסקה עם ש"ס: שר הפנים יצחק פרץ יבעל צווי הריסה נגד 2,000, בתים ערבים שתוקמו ללא רישיון, ובתמורה יצביעו שבעת הח"כים הערבים בעד חוק "מיהו יהודי". אצבע אחת שווח אלף בתים. במיפגש באיכסל, בשבוע שעבר, שיחזרו דראושה ורפול את המתירות וגילגוליה.

נוכר דראושה: "כמה ח"כים חסרי חושיהומור שישבו בשולהן הסמוך, שמעו את חשיחה ומיהרו להעביר את הידיעה לכנסת. בשוכנסתו למשכן לא האמנתי למראח עיני. דפול עומד מול סוללת כתבים ומשמיע הצהרות נמרצות ננד הקנונים הערבית".

רפול: "באותו יום הגיע אלי עוזי ברעם נרגש וחיוור כטיד ואמר לי בטוד: 'שמעת על תעיסקת של הערכים'ו האמת שעד לרגע הוח לא ידעתי שזו היתה מתיחת שלף. בכוסת הזאת הכל יכול להיות. אבל אז אמרתי לדראושה שהעיסקה הואת זה ראש יהודי".

דראושה: "עניתי לו שזח ראש ערבי שלמד מיהודים".

רפול: "לקחות את תכל ברצינות". דראושה: "הייתי מבסוט – וואללה, סיררתי את ומול. אבל אחריכך הידיעה שודרה בקול ישראל וגם בארח"ב. משם הוולו טלפונים בחולים של ופורמים ללישכת ראש מממשלה מרס, חם חיי בלחץ. מרס שלח אלי אח תשר שחל. שחל חומון אותי לשיחת ותפציר בי לרדת מעניין מידו יהודי. ראיתי שחם מתוחים והתחלתי לצחוק. סיפרתי לשחל שזו מתיחת.

חוא צילצל לפרס ובצרוריים נרגעו וזרוחות. החאמת שהייתי יכול לחעביר את מיחו יתודוי. מניעת הריסת בתים זה אינטרט של כל האוכלנטיה מערבית, אמל נטר אידין הצעורף אלינו ותסמכנו אותו לדבר בשמוו עם חשר פרץ. אבל אני נגד כמיה דתיה ומחוייב במשמעת ִ שיעוזית, לכן תוזיו רגועים, אנחנו לא נחזור על קמתייוה הואת בראיוות״. רפולו החובה דברים מתחילים כבדיהה".

סוסלים אותי על רקע גזעני, בעור חברי למפלגה עם

רסול: באופן אישי דראושה יכול להיות סגו־שר. אבל אני לא בטוח שהוא מייצג את ערביי ישראל". דראושה: "אני מייצג לפחות 53 אלף ערכים שהצביעו בשביל מפלגת הענורה".

רפולו "דראושה אישית יכול להיות סגןישר, אכל לא כמייצג ציבור ערבי שרוצה להרוס את המדינה, לא להשתלב בה".

דראושה: "זו טעות מתוך אייריעה, בגלל דעה

Maeaio 32

מסבלים תפקידים".

קדומה. ערכיי ישראל נאמנים למדינה". רסול: גאני חושב שזה לא ככה. אילו ניתנה לתת לדראושה לנסוע לרכת עמון, להיות שליח שלנו, "לערכיי ישראל הכרירה בין להיות בער המרינה או נגדה – הין כוחרים נגד, אין הכדל בין הערכים משני צירי הקו הירוק. הם לא שינו את השאיפות הלאומיות

דראושה: "צריך להבריל ביו ערביי ישראל

רפול: "אני לא שותף לדעה זו". דראושה: "לתושבי כקה־אל־גרביה יש קשר לחדרה יותר מאשר לבקה־א־שרקיה שמעבר לקו

רסול: •זה מתוך אילוץ – לא בחירה. האילוץ הוא של שירותי מחבורה, בריאות, כלכלה ומסחר. בסקר שנערך גבתי־ספר ערבים תמכו 80 אחוז מהתלמידים כמדינה פלשתינית בראשות אש'ף".

דראושה: "הדוגלים כסיפות, רוצים אינטגרציה בין ערכיי השטחים וישראל שתיצור כעיה בטחונית ורמוגרפית קשה. לכן אני בער חלוקה. לא זו של 47/. היסטורית זה נגמר. אני מדבר על גבולות 67'. ההפרדה היא אינטרס של ישראל".

פול לא מסכים.

דראושה: "אני מאמין בריאלוג. מגע אישי שובר רעות קדומות ויוצר אמון. רפול שכן שלי. אני קרוב אליו גיאוגרפית ולא הכרתי אותו. יש לי מחסום נפשי מסויים לדבר עם רפול, עם הרמות שהצטיירה בעיני. למרות זאת ברכתי על הפגישה, גם אם תזמין ביקורת מהצר הערבי. אנחנו צריכים לשוחה כשכנים ואנשים שחיים כאותה מדינה ויש לנו רכרים משותפים".

רסול: .כשהייתי מח"ט בצנחנים היו לנו תקריות גבול עם הירדנים באיזור לטרון. לקחתי מתורגמן והלכתי מול הירדנים. כא מולי קצין וסיכמנו שהואדי הוא הגבול. חזרנו למקומנו וכעבור שעה התחילה אש חזקה מהצד הירוני. מה שהחלטנו בשטח סוכל עליידי הדרג הגכוה. ההידברות כיני לכין דראושה יכולה למיות ירירות והסכמה, אכל ההידברות הזו לא יכולה להשפיע על מדינות ערב. הן נשלטות בידי שליטים שהגיעו במהפכות ונשענים על הצבא".

דראושה: "יש שינוי משמעותי. היום מרינות ערב מכירות בקיום מרינת ישראל".

רפולו "הערכים מכירים כישראל כעוכרה שצריך להתלכר ולהלחם כה. אפאר קורא לזה איזון

כעכור שעתיים של דיבורים עקרים נטלו ידיים והתיישבו לאכול. העוף, הכפתה, האורו עם הצנובר, הרגיעו את כני המעיים. הוויסקי הטקוטי פתח להם את הראש. אם אתה רוצה לדעת מה יש להם בראש וחערכי וגם היהודי) – רק תן להם לשתות.

רסולו שעם בטן כזאת אי אפשר לעכור". דראושה: "תלך לישון". רסול: גאיוה לישון, יש לי דרצאה בערב". דראוטה: -עוד מעם אתה הולך לקלקל את

רפול נכנס למטבה לברך את ליילה ומזמין אותה עם בעלה לכיקור גומלין בתל־ערשים. רסול: שאתה משחרר אותי לעכודה:" דראושה: "קודם פירות וקפה".

יומיים אחרי הפגישה באיכסל ציינו תושכי השטחים את כ"ט בנובמבר בהפרות סרר. ערביי ישראל אינם שותפים להפגנות. דראושה יכול להשתמש בשקט הזה להוכחת צרקתו. רפול יכול לגיים טיעונים כנגד. המפגש כיניהם לא שינה עמדות אכל הקרח שהיה בראשיתו, נמס בצחוקים לקראת דעות דומות – וייצמן, גוד, אורה במיך, יוסי כיילין – סיומו. כשהוגשו הפירות והקפה כבר היו נינוחים ומפטפטים על מחירי השמן, ואפילו מחכרחים בדרך למכוניתו של רסול

רראושהו .מה איכפת לד המתיר, ממילא אתה מוהל את השמן שלך במים".

יצחק בן חוריו

רבול: "על השמן שלי יש תווית שבחצי העליון שלח כתוב 'שמן רפול' ובחצי התחתון 'שמן ערבי

לורן" רם המעלה.

לא־יהודיה, בפאריס. הגרמנים חקרו אותה ארוכות. לא שכעו נחת מתשובותיה וביקשו לדעת יותר מרוע נישאה דווקא ליהודי... בעזרת ידירים נמלטה גם היא לאנגליה, ררך פורטוגל".

למעשה למומחה מס. ז שלה בראדאר. בשום כך מיפשו אותי אנשיו של ב.ג. ב-1948. תחילה אמרו לי שצה"ל זקוק מיירית למיתקני ראדאר. ריברו על ראדאר לתותחים, על רקטות מונחות בראראר. לעניין האטום הגיעו אחרי־כן...".

אותה שנה הגיע לפארים ברטראז גולדשמירט. מראשוני תוקרי האטום הקנריים, ועודד את חבורת קירי להקים בהקדם כור אטומי ראשון בצרפת. עד או נבנו רק מיתקנים אלקטרוניים שיש להם הקשר עקוף לנושא האטום. "שלושה אנשים – קירי, ליאו קוברסקי ויהודי למחצה, מדען בעל שם) ואני, הקמנו בחוך שנה ומחצה את הכור הראשון. הוא רמה במירה רבה לזה שבצ'רנוכיל. התכסס על אוראניום ומים כברים. האמריקנים סירכו כתוקף לסייע לנו. עשינו הכל לבד. לאחר שהכור בפורט־רה־שאטיוז החל לפעול, הקצחי את הקריה למחקר גרעיני ואת הכור בסאקליי. 500 איש עכרו אז עמנו. כאשר סיפרתי על כך לבג. בפגישתנו כתל-אכיב, התפעל מאוד מעובדה זו. הוא נתן לכך ביטוי, כדרכו, ביומנו, כאשר הביא את הנתון הזה בציינו כי מה שחשוב במיוחר ככור הם

עברתי מסלול־חיים מרתק: נגר רהיטים וגנן ב'הרצליה', פועל־קיץ במפעל המלח בעתלית, חשמלאי במארסיי, מהנדם אלקטרוניקה כמעברות לפיתוח הראדאר והסונאר בפורטסמות', הכורים האטומיים של צרפת, הלווינים האירופיים, הרובוטיקה... בשנים האחרונות עשיתי גם לעצמי: נסלתי את מקומו של האדריכל והבנאי ובשתי ידיי ללא עזרה, בניתי סוף־סוף את ביתי בפרבר־גנים צנוע ליד 'עיר האורות'. אכל הפרק היפה והמרתק ביותר כחיי היה בגימנסיה 'הרצליה', כתל־אביב הקטנה שבחולות...".

מה בוער?

(משך מעמוד 20) לומר כי הייתי הראשון בעולם שהחזקתי בידי את המאגנטרון, כחנתי אותו ושיפרתי אותו. חקרתי את נושא המיקרו־גלים. על פי צו יחיד במינו שפירסם הגנרל דה־גול בלונרון ב־1942, נתמנה 'חבר מושכעים ומומחים' מיוחר שלפניו הצגתי את עבורת הרוקטוראט שלי. אני הרוקטוראנט היחיך של צרפח החופשית". בנוסף לתואר זה קיבל סוררין גם את "צלכ

רינה וורס: -כשנמלט לאנגליה, נותרה אשתו,

כשחזר סורדין לצרפת בתום המלחמה היה

ב־1946 החל לעכוד כווערה לאנרגיה אטומית. ו אנשים היו כקבוצת המייסרים שבראשה עמר ווליו־קירי. .הוא ורעייתו לא היו אנשים מאושרים. הם לא הקרינו שמחה. בסופו של דבר מתו מסרטן מחמת הקרינה רדיו־אקטיבית שגופם ספג בשיעורים גבוהים כמשך עשרות שנות מחקר".

ב־1964, לאור 18 שנה כווערה לאנרגיה אטומית של צרפת החלים סורדין לפרוש וכיצע ההסנה מקצועית" לתחום חדש ומרתק לא פחות: החלל. הוא הצטרף לארגון האירופי לחקר החלל שאו דוקם, ארכע שנים תיכנן וכנה שם את מיתקניו – חלקים ללוייני תקשורת, ביניהם הלויין האירופי הראשון "אוסרו", שנועד לצרכי מחקר של קרני גאמה.

התחנה הכאה במסלול: פרופסור באוניברסיטת כורדו, שם לימר סורדין כמשך עשר שנים את חורה האוטומאטים והרובוטיסה – התחום החדשני ביותר של התעשייה המודרנית. .כאן הגעתי למסקנה שהגיע זמני לפרוש לפנסיה, אלא שכומני הפנוי אני ממשיך לחקור ולפרסם מאמרים כפיסיקה תיאורטית וגם להרצות, כאורה, כאוניברסיטאות שונות, גם כארח"ב". כאשר אני משקיף לאחור, נראה לי שאכן...

אלכם דורוו

100 שעוני קיר

10 קומפקט-דיסק "סניו" תנאי ההשתתפות במבצע: על כל קנית של שעון "אדק" או שעון ייסיטיזן" אתח מקבל תַלוש

"10 רדוו-טוופ "אמסן

הנה שעון ביסים הגדולה: או שעון אוואוא והשתתף בהגרלת הפרסים הגדולה:

הישתתפות במבצע "קנה וזכה" בין המשתתפים יוגרלו פרסים יקרי ערך:

200 שעונים

מעוררים

מכונית פיאט אונו 45 10 רדיו-טיים משוכללים "אמסן" 10 קומפקט דיסק "סניו" 10 תנורי מיקרו-גל "סניו"

100 שעוני קיר "סיטיזן" 200 שעונים מעוררים "סיטיזן"

חגרלת ביניים תתקיים בתאריך 30.1.87. חנויאונתפים שלא יוכו בפרסים בהגרלת חביניים ישתתפו בהגרלה חסופית שתתקיים בתאריך 17.3.87. חזוכים יקבלו חודעות לבתיהם.

בעקבות היוונים שלנו שהולכים לשמוח בייפנטויהיי, התורכים ביפאמי-בבקיי רהישראלים בייבונוהיי – הולכת הגווארדיה הרוסית ל"בריוסקה", לערב של וודקה ייגורבציוביי, בורשט, קוויאר, וקרואציוק סוער. אם היו לנו עוד מיליון כאלה, אומרים שם, היה למדינה פרצוף אחר.

> מאת מנחם תלמי צילומים: ראובן קסטרו

שלום אלירו מ"בריוסקת": "נולדתי בארץ, אכל אני חש שייכות לשורשים הגרוזינים של הורי". כל הכבוד לתורכים שלך, אמר לי הקול בטל-● פון, כל הכבוד ליווגים שלך ולרומנים שלך. אבל ראית פעם איך הרוסים יורעים לשמוח?

איך הם פותחים שולחן ובקבוק, איך הם שרים ורוקדים: אינו, ראית פעם: אי־אפשר היה לטעות בזהותו של בעל הקול. קול ככר כמקצת, צלול, עגה מתנגנת. רוסי. ראיתי כבר רוסים שמחים, אמרתי לו. איפה ראיתו התעניין חשרני. בקולנוע, אמרתי לו.

הוא צחק בכיטול. למה לך קולנוע, אמר, אם יש לך את זה בחיים, פה, בתל־אביב. בריוסקת שמעת? מעולם לא, הוריתי ככורותי.

כששותים ואוכלים – עושים את זה ברוסית. אם לחגוג, אז עד הסוף. בלב פתוח וביד לא־קפוצה. בטלפון, תשאל בריוסקה, לא תצטער.

כשהגענו לכן־יהורה, למרנו שהמקום שוכן במרתף גדול במספר 77, שפעם היה הבאר של מנדי'ס ורפי שאולי, וגם 'מוערון מפתח" היה כאן לחברים בלבר שהחזיקו את המפתח שלו בארנק, והמוערון של פרדריקה סגל, והמסעדה "נאש" שעל מטכחה ניצח השף אנטואן. עכשיו זה בריוסקה. ובריוסקה, כרוסית, וה שמו של עץ הליבנה. ברוסיה יש להם להקה עממית גדולה כשם זה שגם ביקרה פעם בארץ. עכשיו התברר לנו שכמו שהיוונים שלנו הולכים לשמוח ב"פנטזיה" ב"בוננזה" ובחוף תל־ברוך – כך הולכים הרוסים ל"בריוסקה", מיתחם של יוצאי רוסיה, צעירים

השתייה, השירה והריקודים של מולדתם הקודמת. האיש. הראשון שאנו פוגשים שם למטה הוא

דווקא הונגרי. קוראים לו לאצי. מוותיקי המלצרים של תל־אכיב, מהדור האריסטוקראטי הנכחד: אריב וסמכותי, חליפה שחורה, כתונת צחורה, עניכת פטיון, צרעיים מכסיפים ומבטים רגועים שכבר ראו הכל. ששום דבר אינו יכול להסתיעם. אנחנו שואלים אותו איך המקום, איך הקליינטים. לאצי נאנה אנחה רוויית־צער ואומר שאם חיו לנו, לא הרכה, נניח עור מיליון כנרארם כאלה, למרינה מיה פרצוף אחר. יוםי

ומבוגרים המתרפקים על מורשת המזון,

או תלך ברווב כן־יהודה, אמר הקול הרוסי של בני־אדם, הוא אומר, יורעים לשתוח, יודעים

לשמות, ויש להם קולטורה. המוערון מלא מפה לפה. השפה השלטת – רוסית. גם הצחוקים רוסיים. השולחנות כורעים תחת שפע מזון ומשקאות. כל פריט ביד רחבה. פלטות של רגים מעושנים, קערות של סלטים למיניהם, קנקני משקה ומיץ פירות, ואיך אפשר כלי צלתות עם כורשם של כרוב וסלק, עופות נוסח קייב, חצאי ביצים קשות שתלמונן טולק ובמקומו הכניסו קוויאר שתור וארום, וממול כינור ואורגן וומרים. שרים רוסית, נושמים רוסית. הכל קיצבי. הכל מלודי. הרבה השתפכות ו"מתיאוס", התורכים כ"פאמי־בבק", הישראלים 🕶 והרבה ערגה. בין הוולנה לגדות הדנייפר. סערה מכאן וגעגועים רכים מכאן. ובתווך התפרקות לשברי שמחה שאינם נכחרים, ששבים ונדבקים מפעם

לפעם לעליצות גדולה ושלמה, מלווה חיוכים י רחבים ומחיאות כפיים. מישתו אומר לנו שהשמהה החלה כבר בעשר בערב. חלף זמן מאז ואין כל סימן שהיא עומרת לדעוך. מישהו אמר לנו שכד זה ייםשך ער לפנות כוקר. ובשבת בצהריים זה יתחיל שוב, עד צועקים לתזמורת: לוגינקה לוגינקה לכבוד בעל הביתו תנו לזגינקה התזמורת נעתרת. מנבינה סופתיה, סוחפת. מיקצב כמרמרוקני עם ניתוח רוסי. דותפים

לנו ליד כוסית של וודקה גועית, "אכסולוס", ואומרים שכאן הולך עכשיו, לכבוד בעלת הבית, ריקוד ביתיני. גבר מזוקן וממושקף, עם חיוך מתחשא כלשהו, פולש לרוובת הריקודים ופוצח במחול. תחילה סולו.

גרווינין אני שואל.

אכל כסיתרורים וכקיפוצים שלו יש הרכה רוח־געורים. אומרים שותו שלום, אתר מבעלי בריוסקה".

ממשפתה גרווינית, אומרים לי.

פעים אני צומר לכל מי שרוצה לשמוע שאני מעט־מעט מצטרפים אליו אחרים. לא צעיר הבנאדם,

חק החומות. סינגרלה עם עיניים ווהרות, עם לב ולם סעולה, מסבירים לנו, ודא אחר מן השלאנרים התפים שינם מופיעים כמצעד הפומונים של מש המשיקלי הסובייטי. כמו שירים ומנגינות מים הבאים היישר מהגולה הרוסית הגדולה

רפי כץ ודוד טרייטומן. מההוואה לבמה.

כגבהים. מפעם לפעם עוצרים את הקצב הסוחף, הכנר פוסע קרינה ומשמיע מנגינה צוענית בוכייה בטונים הכי דקים". ולפני שהנשימה נעצרת כליל, לפני שהדמעות זולנות מהעיניים, נעלמת הבכייה הצוענית, מתחלפת כקוזאצ'וק סוער. גכר לא־צעיר, לגמרי

> הצעירים פרק כ"ירידות" ובדילוגים כפופי־ברכיים. הוא רקד קוזאצ'וק

אתרי הקוואצ'וק – ואלם

ו שה נואשון לציון: אכל הוורים שלי, הוא אומר, מרים פלי נולדו בגרוזיה. אמא שלי הגיעה ארצה מרתק, איזה מיפגש מרגשו מיק לפני 86 שנים. הרכה זמן, וההו היא היותה קטנה, אריק רשקובן שמאחורי דלפק השתיים מויפילס עברה משפחתה לתורכיה ומשם המימונה הוא איש נעים להתרועע. קש עולה והתחילו לנסוע לארץ־ישראל. לא חייכני, טוב מזג. מתנדנד לקצב לחלים תרישנו בעיר העתיקה. זה הסיפור של

בולך שיגעון. המשקאות זורמים. טמפו, לעזאול, יש מלוריה, יש שמחה.

ותראה איך הוא יודע לשמוה. נותנים לאכול ולשתות. מפעם לפעם מודיעים ברמקול, ברוסית, כי אפשר לבקש מנות נוספות, לא

במקצועו, אריק רשקובן לא רתוק מהעסק. הוא

שנחנו מרימים כוסית לחיי גרוזיה, לחיי מוחנים הנצים, להיי הרוסים שיודעים לחיות למת וברוק או עוברת התומורת לנגן "סיננרלה". א משרש של התעוררות בקהל. שיר ירוע, חביב, לים מחף, מי שלא שר, יוצא לרקוד. מי שלא רוקד, הת בתלו א מהא כפיים. רחבת הריקודים צפופה. חקים עליה צפירים ומבוגרים יותר, עם רוק של ומלניה שמעועל את המבטים.

מצותר יותר, ליד בקבוק של וודיקה פינלנדית

חות עד על עצמו הגבר המזוקן הוה, שלום אליה

שוא נדוויני גאה אפילו שנולד כאן כארץ לפני 🗷

האנא שלי היה מכוגר ממנה. הוא הגיע ארצה רק

משת 1920. כאניה. ליפו. לפנייכן היה קצין כצבא

מה, שב שנויים שלוש כשבי, אצל האוסטרים, אם

ד מ שער. כששותרו מהשבי חזר לטיפלים ומשם

מים לבוצת צעירים יהדים לארץ־ישראל. כקצין

מל נסיון קיבלו אותו האנגלים למשטרה. הם רק

שחלו לארגן את המימשל האזרחי, והציכו אותו

מתו הקישלה כירושלים העתיקה. ושם הוא פגש את

מש שלי, התחתנו. אני נולדתי בראשון לציון. אכל

עי פרנים שייכות לשורשים של הורי. גרוזיה.

אה סינבלה סינברלה שרים בשני סילות על מתוב פירים שאהוכים מאוד גם ברוסיה עצמה, או שים הם נחשבים לשירי פחתרת.

בשעה אחת בלילה השמחה הרוסית עריין תלוייה לא־צעיר, נוטש את יושבי שולחנו הלא־צעירים, וימצא שולחן שעליו ניצבים בקבוקי וודקה "וויברובה" לגמרי לאיצעירים, ופורץ אל הרחבה. הוא מלמר את 👚 כל הסיכויים שיושביו הם פולנים. הרוסים נעולים

כשצעירי המקום עוד היו יונקרשריים. וליחו טרם נס.

מתקתק נוטף שמאלץ נהדר, שמחליק אותך את תוך מנהרת הזמן, אל מה שנשמע כעולם רך ורומנטי. הרוקדים משייטים בריחוף על גלי הנענועים, מנסים לגעת במשהו שמזמן איננו ואולי כלל לא היה. ואלס, וורקה, קוויאר – איזה שילוב

פסים לא סוכנות־הודית, לא משרו־קליטה. 💣 התזמורת, מלחש לעצמו את אחרי הקוואצ'וק – ואלס מתקתק נוטף שמאלע נהדר. מתה דוך מוריה. אחרי תורשים וכים הגיעו במלים. נהנה מכל רגע. העסק

צלחות הכורשם החם נפלטות מקיטון המטבה. יש תן לדוסי לאכול ולשתות, אומר אריק רשקובן,

להתבייש. הכל כלול כמחיר.

מהנדם מכונות מזון שהגיע ארצה מקישינוב לפני תשע שנים, לא מצא תעסוקה הולמת ופתח מסערה רוסית. מצא שני מוסיקאים מיוצאי רוסיה בעלי תואר אקרמי שעסקו כאן כהוראה, והביא אותם אל במת

בלילות ניגנו ושרו. רפי כץ זדוך טרייטרמן הם עכשיו השותפים שלו. אבל ער שהגיעו לכאן, עכרו כמה בתחילה העסק הלך טוב. באה מלחמת של"ג

וטרפה את הקלפים. הם נאלצו לסגור והשכירו את כשרונם למסערה אחרת, ליד נמל תל־אבינ. הפיקו שם "ערבים רוסיים" שהיה להם קהל אוהרים נאמן. בקרכ הקהל הזה נמצא גם שלום אליה, ה"גרוזיני", איש־עסקים ובעל חברת תוכלה. הם שיגעו אותו. הוא היה נעול עליהם. ההערצה נהפכה לידידות. עד שיום אחר, כאשר התפנה המרתף ברחוב בן־יהודה, החליטו רפי ורוד לקחת אותו ולחזור לעצמאות. להקים שם "מיתחם רוסי", מוערון משל עצמם. כשחיפשו איש־עסקים מנוכה, מישהו המתמצא בנככי הבירוקרטיה הישראלית והמסוגל להתמודד איתה מכלי ללקות בהתקפי־לב, פנו אל ה"גרוזיני" והוא נאות לחבור אליהם, למען האתגר וההנאה יותר מאשר למען הביזנס. שלום אליה נטל עימו לעסק את חתנו, וכך הוקם מועדון "בריוסקה" שנהפך לכתוכת מומיצת מאוד בקרב עולי רוסיה המכקשים בילוי כרוחם

אלא שאל הקהל הרוסי האורגינלי ככר מתגנבים גם "אלמנטים זרים". פה ושם אתה מזהה שולחנות ישראלים מאוד או כאלה שמדכרים רומניה זפולנית. אבל כששותים ואוכלים, שרים ורוקרים, כולם עושים את זה ברוסית. קשה להבריל מי בא מהיכן, וגם לא חשוב כל בך. ובכל זאת, מי שמתעקש לחפש הבדלים

על "מטליצ'ניה", "מוסקובסקייה" וכיוצא באלה. אניני־כים וטעם מומינים את ה"גורבאצ'וכ" הגרמנית, את ה"אבסולוט" השוורית, את ה"פינדלנדיה" הפינית. מי שמומין את הספיישלים הללו (כל הסוגים האחרים מוגשים חופשי לשולחן במסגרת עיסקת החבילה) מומין גם "שפרוטים" רוסיים או "בליק", שהוא מין לאקס רוסי, או קוויארים למיניהם זמה לא. אם לחגוג, לעזאזל, אז ער הסוף. בלב פתוח וביד לא־קפוצה.

אחרי סידרה של קוזאצ'וקים סוערים משמיעה התזמורת את "לכנרה" – שיר אהבה רוסי שוכה בפרס ראשון בפסטיוואל רוסי כלשהו, כך מסבירים לי. אחרי ה"לבנרה", לכבור הוותיקים שבין עולי רוסיה, משמיעים את "אוחור־קופיץ" (סליחה אם אני טועה בהיגוי וככתיב) – שלאגר רוסי מתחילת המאה, שוכה לעיבורים מאוחרים המושמעים גם אצלנו. זלא נעדר, כמובן, מקומם של ה"קאלינקה", ה"אטאמאן", ה"סוורווה" ורומיהם. כל מה שמנגנים – גם רוקרים. אין אפס. וכל מה שרוקרים – רוקרים עם כל הלב הרוסי, ולא תמצא אורח אחד שכשלכ זה או אחר לא יצטרף אל הקהל הרוקר. אם לא את "סינגרלה" הטוחפת, לפחות איזה ואלס נוטפני או טאנגו שמנוני־מתוק של שנות השלושים.

בעור פחות משעה יפציע השתר. ברחוכ כךייהורה למעלה כבר גוררים מהחצרות את פחי האשפה, אכל הרוסים במרתף עוד רוקדים ביזע והנאה. רפי ורוד מנגנים צם בני להקתם ומומרים ברוממות רוה. האחרים, שאיגם רוקרים, מחויקים כוסות משקה ושרים. אריק מחייך בקורת רות. לאצי ההונגרי נשען על עמוד תומך־תיקרה בנענע בראשו ואומר: נו, תגיר בעצמך...

35 **Vizebio**

שג'ימי קרטר התחיל לפזר חיוכי בוטנים בדרך לבית הלכן, שאלו אנשים כנימוס מי הג'ימי הזה: ולמרות שכאותו שלב איש לא ידע להסביר כדיוק למה הוא מחייך ככה, זה לא הפריע לו להגיע ל"טופיג'ונ" במסלול הקירום שכחר לעצמו. אברהם אלפסי מגרל שויפים, לא בוטנים. הוא אינו מרכה לחייך, אכל ממש כמו הג'ימי ההוא הצליח להגיע אל "הבית הלכן" של חיל התחזוקה, איישם כתליהשומר, בהכדל קטן. תת־אלוף אלפסי, קצין תחזוקה ראשי כצה"ל, התחיל מלמטה, מהמעברה.

אהכת ישראל.

הם עלו ב־1956. אכרהם היה כן 11. בכוקר כו נכנסה האניה לחיפה – זה היום הגדול שחיכו לו – הלבישה אותו אמא כבגדים הכי יפים. אכל כנמל רצו לרסט אותם בדי.די.טי. והם ראו כזה השפלה והתנגדו. פרץ ויכוח. כן לרסם, לא לרסם, בסופו־של-דבר ויתרן להם. הוא לא שכח את החווייה המשפילה הזאת.

תא"ל אברהם אלפסי

הטרקטור ל"סיירה"

הצבאית, ובמדים עם

אביגיל והילדים:

אין אצלי 'צבא' "אין א

בפתחיתטוה. כל יום היה נוסע לשם באופניים.

הלימודים היו קשים, הוא זוכר, במיוחר המקצועות

ההומניים. לא היתה שנה שעבר מכיתה לכיתה כלי

כוחן. גם המסורת הנינוחה של הבית המרוקני לא

דמתה למסורת הרתית האשכנוית הנוקשה והמחמירה

בבית הספר. בשחייבו אותי ללכת עם ציציות של

טלית קטן בחוץ – הזרעזעתי. הטכסים החיצוניים

כמעט גרמו לי לעזוב. אנתנו פחות שמים לב אליהם".

אמא שלו זוכרת ש.התלונות עליו היו רק בענייני דת.

בעניין הטלית, הסברתי להם שאצלנו זה לא נהוג,

את שרות החובה עשה כשיריון. .לא חשבתי על

עבותי לתחווקה. חתמתי קבע לשנה כדי לחמוך כפף.

רציתי ללמוד וטרינריה בתרל". מאז עברו 23 שנים

חלומה של כל אמא ידודיה לא התגשם. הוא לא רופא,

ואפילו לא רופא כהמות. הוא התקדם כתחווקה. בכל

שנה היה מאריך את שרות הקבע ומנחם את לאמו

שהוא חותם רק לעוד שנה. אחרי כמה שנים חבינה,

ולא התאכזבה. גם אחרי שאחיו הצעיר נפצע ונשאר

נכה. היום גם היא קצת בצבא, עוברת עם חיילים ויש

המקום הכי טוב לכל יהורי. בכל מרינה יש ומנים

רעים וטוכים. אפליהז לא נתקלתי כזה, אולי מפני

שהסביבה סגורה. לפעמים אולי זו הרגשה של בנאום

מכפנים. בעלי עבד מתוץ למשק ואני לא יודעת שורה

מוסלה. אין חבדל בין תימני, מדוקני, אשכנזי - העיקר

-טוב או רע, זו הארץ שליי, היא אומרת.

לה אפילו יחירה מאומצת.

שיהיה בנאדם".

ו'בחוץ'".

ב"אפטר" בין

הרכה דברים מתוך אהבה".

תת־אלוף אברהם אלפסי, עלה ממרוקו, התחיל במעברה, רצה לה וטרינר, וחתם קבע כאפסנאות. לרוב ביחידות השדה. אחרי עשרים הוא קצין תחווקה ראשי, "הקירום היה פונקציה של מה שעשיתי מאיפה עליתי. לא היה תפקיר שרציתי ובגלל המוצא לא קיבלתי". מאת אורית הראל צילומים: ראוכן קסטרו

> הוא רק כנארם, וזהו", אומרת אמא של אברהם, מסידי אלפטי. היא מדברת כנימוס אצילי מחוייך. הכן שלה בן 40 פלוס עם שיער שמכסיף באלגנטיות, ועיניים בכחול-עמוק שיכולות בקלות להתחרות עם אלה של פרנק סינטרה. גם הוא מדכר מתון־מתון, מקרין שקט פנימי של אחד שחי בשלום עם עצמו. בלי סימני ההיכר של איש־צבא מקצועי, שכילה כמרים יותר ממחצית חייו. ממש אנטי־תיזה לסטריאוטיפ של קצין ככיר, שחסר אפילו גינוני "מצ'ואיסטים". רק בקטע של השיחה נזכר להרגיש ש-הרקע שלי הוא כמעט רק ביחידות שדה", לא באפסנאות של העורף.

הוא נולד במקנס שכמרוקו, בכית מסורתי, אחד לפני הסוף" מתוך שישה ילדים. אבא היה סוחר. ציוני מהסוג שככר הלך לאיבור. המצב הכלכלי היה טוכ, והעלייה לא היתה מתוך מצוקה אלא מין "מחלה מידבקת טובה". קשה לתאר היום איזה מאמצים עשו בשביל לעלות, הוא אומר כחיוך אירוני קטן. כשהסוכנות לא אישרה עליה למשפחות ברוכות ילדים מתחת לגיל מסויים, כנראה מחשש שיהיו לנטל על המרינה הצעירה והעניה, זייפו ההורים את גיל הילרים ובלבר שיוכלו לעלות. קשה להאמין שלא כליכך מזמן נזקקו יהורים לשקרים קטנים כדי להיכנס הנה. אולי פעם, הוא אומר, מישהו יחקור את התופעה הואת של

מחיפה נשלחו למעברת כארישבע. אברהם היה רובר עברית חנ"כית. להפתעת כולם עלה לכתה ח' אחרי שליש אחר בכתה ז'. החיים במעברה נמשכו רק שבעה חורשים. אמא אומרת שלא היה קשה שם, אבל גם עתיד לילדים לא חיה. הם עכרו למושב רינתיה, שהיה קודם כפר ערבי, שם גרה אחותה, קהילה מגובשת של עולים מצפוך־אפריקה. "הם כאו מחרל למושב כמו אגורה שיתופית, וזה הצליח", אומר אברהם. העכורה כשרת לא הרתיעה. אביו של אברהם, הסוחר לשעבר, נותר כאן חסר־מקצוע. בקיבלנו את הפתרון לעבור לחקלאות כמובן מאליו. עשינו אז

הורים עברו קשה במשק, הילדים עזרו. אמא, מרוקנית טיפוסית, לא קנתה שום דבר מהמוכן, אלא כישלה תפרה וסרגה הכל בעצמה". עד היום היא לא מוותרת על התענוג הוה. מקפירה שבתגים כולם יהין אצלה, והיא – ממטכחה הצר והארוך – מנצחת על הפקת הסעורה המסובכת (מטבח מרוקני, נא לא 'לשכוח) לשלושים אורחים.

ההורים לחצו שהילדים ילמדו. אפילו לקחו שהוא עושה כמו אכא שלו. אבל התודלו לעשות לו הלוואות כדי לשלם שכר לימוד. את אחותו שלחו צרות, התנקמו ממנו, והוא היה צריך להפסיק כי'ב". למררשה למורים בנהלל בהתחייבות שתשלם את התורים כיבדו את התעקשותו העקרונית. היום הוא לימוריה בשלוש שנות עבורה, וכלכר שתלמד כמו - מתפלל רק בחגים. כחו"ל ולא תאלץ לעבור עם טוריה בפררס, כמו בנות אוצרות במושב. את אכרהם שלחו לבית־ספר תיכון דתי קריירה צבאית. היותי איש צוות טנק ורק אחר-כך

חושב איך לזרוק לחבריה עוד מחסניות לא זוכר שחשבתי על חיים ומווח"

ארגומנט לדרך חיים צבאית, אלא עד מתי אמשיך ב'השתוללות' של עכורה בגילי - כשאני ככר בקירומת חיפאית". חיוך שרמנטי. "יש גם העניין של תרומה לתא המשפחתי. אני לא תורם מספיק, אבל כנראה שמתעלמים בכוונה, כי זה עומר בסתירה מוחלטת לקריירה ולרצון. יש מעט רגעי הרהור. בדרך־כלל אני מעריף להמשיך קרימה". הפסקה סטנטונת, וכריחה שחוקה וכלתי־נמנעת: -מצפוני נקי - אני לא משתמש כו".

קצרים לא קיים אצלו. -כמעט שאין לי מה להגיר

בעניןשאינו צכא. הצבא והתא המשפחתי זה הסך-הכל

שלי, אין אצלי 'צבא' ו'בחוץ". בך. למשל, המלחמות, שהן חלק מהעבורה, נהפכות לחלק מהחיים. -כאיש

צבא, כמי שזו דרך חיים בשכילו, לא היה לי קושי

להיכנס למלחמה. לא חשבתי על מוות. בששת הימים

הייתי קצין תחזוקה גרורי, נכנסנו לאל-עריש, ואני על

המשאית זוכר את עצמי חושב רק איך לזרוק לחבר'ה

עוד מהסניות. לא זוכר שחשבתי על חיים ומוות". בכל

זאת, בהתשה, אחרי שאחיו נפצע, לא סיפר לאמו

-עם אשתי, כשאנחנו משוחחים. הסיכון אינו

שהוא משרת במיתלה. היא, אגכ, אומרת שידעה:

.כמי שהצבא זה דרך חיים בשבילו. לא היה לי קושי להיכנס למלחמה. בששת

הימים, כשהייתי קצין תחזוקה גדודי, וכוסנו לאל־עריש, ואני זוכר את עצמי

ו ילרים שלו אומרים שיהיו כמוהו, אכל הוא יודע שהם עוד צעירים, ונכון לעכשיו – רק אומרים. בינתיים, הוא 🚤 🗸 רואה סכיבו את הקצינים הצעירים של היום: "האתגר פחות מעניין אותם. אני מנסה למשוך אותם. אני נוהג לומר להם ששום גוף כלכלי לא נותן לבחורים בגילם לנהל משהו בסדר־גודל ובהיקוי כזה כמו שנותנים להם בצבא. בקחת"ד אני מעוניין יותר לפתח את האתגר הזה. אצל הקצונה הוותיקה האתגר עובר, אכל שם הכעיות הכלכליות משפיעות. יותר ויותר מדברים על זה, וזה לא רק רעש. אני מקווה שיחול שיפור, חייב לחול שיפור, כי יש קשיי קיום לחלק מהציבור. נג"ד עם שלושה ילדים שמרוויה 650 שקל – זה בגדר קשיי

אבל כל זה עדיין לא עומר מול הנושא.

החיילים של היום מוכנים להשקיע פיזית יותר. להיות קצין עד שתתמתי קכע. היום, יותר חושבים על לא שותף להערכות של התופעה וחושב שוה יותר

שבת בבוקר ברינתיה. משה, בן חמש (שנקרא על

מסבירה אביגיל. ההבדל כין אלפסי במרים לאלפסי במכנסיים

בבית כבר התרגלו לשיגרת חיים של משפחת

איש־צבא, לימים שלא תמיד ברור איפה הם מתחילים

ואיפה דם נגמרים. אם אכא הוזר הביתה לפני שמונה

כערב, הילדים מתעניינים אם הכל בסדר אצלו, או

נוזפים בנוסח שהנומת, מה באת כליכך מוקדמי".

כשסיני עוד היה ישראלי ואכא עבד שם, זו היתה

אטרקציה לפתות אפשר היה לטייל איתו לשם. אבל

בדרך כלל לא עושים עניין מהעכורה שלו וגם לא

ופרחו. השנה קשפו את היכול הראשון, האמיתי נם אברהם עקר גבה משועשעת כשמוכירים לו מלת בצבא כלל לא הרגשתי בה. הקידום היה אכרהם כבר לא ב"תופשת אוניברסיטה", ואכיגיל מצאה עצמה עם הרבה שויפים ומעט ידיים עוברות. חוויה. כמיותר כשהפועלים לא מכינים מה היא מדברת. את אוהבת את זהי אני שואלת. .אם לא תכתבי – אענה לך", היא מחייכת הישועה לא תבוא מאברהם, הוא בקושי עוזר לקטוף שזיפים. "עשיתי מה שעשיתי מרצון כשלא היה

לי מה לקרוא בשכתות", הוא אומר ספק ברצינות. גם אחרי שיסיים את תפקידו הצכאי, הוא לא רואה עתיר וא כן אוהב לספר איך פיתה את בחקלאות. ככלל, הוא מרגיש, היום אין כמעט ארם אביניל, הנננת העירונית מראשון לציון, במושב שמתפרנס רק מהחקלאות. משוט אי־אפשר. להפוד למושבניקית. זה קרה לה כמעט בסך הבל יש לו שם עשרים רונם ועוד שכעה כפרדם משותף. "בעוד שנתיים נניע לצומת, נסתכל ימינה כלי שתרגיש, היא מורה. בהינחלה גדו נבאר שבע. אחרייכן התקרבו ושמאלה, ונחצה כזהירות. מוקרם עדיין להגיר לאן",

ית שבוללת דופין, כדמל, פרינץ, פיאט ועכשיו פת כנוי דור ההמשך כמושב. כוזרו בשויפים כי צמו להם שוח לא הרכה עכודה, מה שגראה נכון מומה איניל הבשיכה לעבור בגן־ילדים הרינים מוד. אברהם לפד באוניברסיטה (היסטוריה, המסלול תינ על אנשי צבאו. לעבודה כמטע היו מנייסים מפישבוע את הילדים – מירב, תומר ומשה -לפוק מוך נם את הניסים העיסות. השויפים גדלו

מתנה של מה עשיתי ולא מאימה עליתי. לא היה מקד שמאר רציתי ובגלל המוצא לא קיבלתי. אילו פאי כבר, הייתי עוזל מיד. גם כאזרה לא נחקלתי מופסת אשתי ילידה הארץ, כת לאמא פולניה ואבא ארם אותר ואחר נשואים ל'אשכנזים'. ארם מה להיות שותף עם מישה, וכל הדיבורים על מיזוג מקשקשי, תא לא אותב את הדיבורים האלה.

לשהחקה, ופכאן קסיצה קטנה למושנ ברק כדי לנד שם" היום היא הכוס האמיתי במטע השויפים. שרחי חולת הנה, רק למרתי לנתוג, ומצא תן ידי העניין שבגלל המשום יהיה לי אוטו משלי משד לנות הדבה, היא צוחקת, ומוקרת היסטוריה פנד. לביות הקלאים ממש החלו רק לפני ארבע

מדברים הרבה על הצכא בכית. ער שאכרהם היה

אלוף משנה הילרים לא ידעו אפילו מן: הררגה שלו",

האיראולוגי, עדיין לא מהווה גורם בהתלכטות להיות או לא להיות בצבא. הרעש סביב גושא הכסף והחתימה גרם להדים שהפכו אותו לעיקר. צריך לפתח רעש איראולוגי, ברוח של 'אם אתה ואני לא, מי כוז'

מאשר בתקופה שאני חייתי בגילם. אני לא חשכתי פצונה. את ה'ראש הקטן' אני לא יודע מי המציא. אני

האיש שיודע שהוא עצמו מכור לעכורה, ביו הציור והקיילים, הוא גס האיש שמפעיל כעצם הרכה מתנרבים בצה"ל, הרכה דורות סוכות. כהודמנות זו הוא לא שוכח לחלוק מלה טובה לאמא שהיא פעילה האגורה למען החייל. "אני מתייחס בכבור למתגרבים. בשבילו, סבתא מקטמון שכאה לקפל ולארוז היא מקור להתרגשות ולהוקרה. בשכילם, הוא הגיכור שמתקרב

שם אביו ז"ל של אברהם), מגרש את הכלב הקטן שמפתה משכריוהות, כי משה ואחיו עור לא החליטו מה בריוק יהיה שמו. עם שם זמני ומתחלף, מה הפלא שהוא סותב סברלים: חוץ מזה שקט של מושב. ליד הבית בוהקת בשמש ה"סיירה" עם הלוחית השחורה. התמונה הזאת מוכירה לי "שנות טובות" מהימים שהייתי ילרה. חסרים רק פירורי הזהב.

37 810E010

באמצע המדרכה שהיו האחרון, והשיבה לנעלי ושים בסגוון ועלי הגבר יק: ועלי ה30:

organ organ

Lana Lana

יש וגדל של 25 אחו בין 125 אחו בין 125 אחו בין 120 המרנה המרכית ביותר – 120 המקור המקור המקור המקור את המקור

לא רק בשביל את לא רק בשביל את לקשור את לקשור את לקשור את לקשור להנפונים ליים גם התא, נעלי־עבודה, בגפונים ליים גברות עם טליות בעשמות, לי סבתא, נעלי־עברדה, פי הי הי הי הים לשבפיים פופולריים, לקשור למבפיים ביוויים, 150 ש"ח למבפיים ביוויים, 150 ש"ח ויוונר למבפיים ביוויים, 150 ש"ח ויוונר למבפיים צים.

מנסף ומוחאמר ביפו העתיקה

יב אל שייך" היא אחד (באל שייך" היא אחד מסיפורי ההצלחה כת־ חום המסעדנות של כני הכפר הערכי־גלילי טורען. המסערה נמצאת כתחנת הרלק של "דלק" בכביש החוף להרצליה, והיא אחת מני רבות שמפעילים בני הכפר טורען ברחבי הארץ – החל מרמי שכגליל, עבור את הרצליה וכלה ביהוד. לאחרונה חרגו בעליה מהמיתחם המשגשג שלהם כהרצליה ופתחו סניף

דיב אל שייך", יפו העתיקה: המשך סיפור ההצלחה הגסטרונומי של בני הכפר הערבי־גלילי טורען. (צילום: שמואל

> ביפו העתיקה. מי שטרח להגיע להרצליה כדי לטעום מן המנסף, המוחאמר והמחלוטה של המסערה הזו, יכול עתה לשנות כיוון או לקצר דרך, ולסכל מאכלים מיוחדים אלה ואת כל השאר במסערה היפואית. מי שחסרו לו במסעדה שבהרצליה פרי־ים למינהו ומבחר גדול יותר של דגה - יקבל אותם במסעדה היפואית. פרט לתוספת של פרי־הים ומכחר רחב יותר של דגה, התפריט כיפו הוא העתק מרוייק של התפריט ההרצליאני -- מכחר מגוון מאור של תכשילי אקרמה ופתיחה וניגוב: ממולאים: בשרים על האש: פיתות רגילות ופיתות עיראקיות: בקלאוות לקינוח וקפה שחור המוגש לשולחן כבקראג' שהורך היישר מרמץ הגחלים. את החומוס – ליותר מסוער אחד –

מביאים לשולחן כצלחת שטוחה גדולה, כשהוא כנוי גומות־גומות וככל אחת מהו שמו וצנובר. סלטים של ירקות מוגשים ככמה וכמה צורות: הסלט מיני צורות: קציצות פלאפל: כדורי הרגיל, שירקותיו גזוזים דק ומוארך, עם שפע של מיץ לימון, פטרוזיליה וגענע – סלט שכולו טריות וריחניות ורעננות: "טלט ערבי", העשוי עגבניות בטחינה להזמין דג פלמירה על האש - דג גרול עם נענע ופטרוזיליה: טבולה, שבסיטו שנפרס לשגיים ונוקה מכל איררותיו בורגול, בתוספת עגכניות, נענע, וכטרם עלותו על מוקד הגחלים בצל טרי.

Biagain 40

רליל של לימון ושום: פרוסות דקות של סישואים צעירים שטוגנו ליובש: סלט שכולו לימונים כבושים; חצילים בכל

לאכנה כשמן זית – ועדיין לא אמרנו מי שמבקש לשמור על דיאטה יוכל ותכלינים. ברה ומיץ לימון: סלט מלפפונים עם הארומות הוספג במיץ לימון טרי. מי אוריאנטלית", כלי גינונים. מחיריה

הערבית הגדולה, ספוגה כשמן זית ראשונות - 2 שקל: ממולאים - 4 שקל: בטרם ההזמנה, כדאי לערוך סיור ותבליגים, עליה מגיחים אפרוח או שישליק כבש - 10 שקל: דג - 15 שקל: לאורך דלפק הסלטים והממולאים, כי פרגית שטבלו בשמן ובסומאק. בין מוחאמר – 15 שקל. פתוח שבעה ימים טוב מראה עיניים. תגלה שם, בין היתר, הפיתה הרווייה לכין העוף קיים מירבץ בשבוע, החל משעות הבוקר.

של בצל. את כל העסק הזה מכניסים לתנור, ומוציאים מוחאמר שמנוני, ריחני

פריט אחר ממחלקת האנטידיאטה הוא ה"מנסף" (אותו מגישים במסעדה הזו רק בשכתות) – נתחים של בשר כבש על שומניו, עשוי עם אורו, צנובר ולבן חמוץ. ויש, כמובן, "מחלוטה", שהוא צלי של חלקי פנים של ככש עם הרכה כצל

אצל 등

ם אונה בלונדון ובא לך אוכל איטלקי – לואיג'י חוא אחד מעשרות כתובות מעשרות חדאוות להמלצה. מאוד איטלקו, מאוד צפוף, חמים ולא יקד. ליד ת"קובנט־נארדן" (ברחוב טוויסטוק). קל לחגיע. קל למצוא. טוב לבוא בערב. כשבחוע יורד נשם ונושבת רוח צונות. כפנים מם וריחני – ריחות מאפהיתנור. תכשילים בשום ויין, תערובוה

מסחררת ופותחת תיאבון. תכתלים מכוסים בתצלומי שחקנים ירועים. עם חתימותיהם. שחרי המקום קרוב לאיזור תתיאטראות. מפעם לפעם אחה עשוי לפגוש אחד מחם בנודל

טבעי, אפוף אדים העולים מצלחה חספגטי שחונחת לפניו. חנימוס תאנגלי תמאומק מתנגש כאן חזיתית עם תקולניות האיטלקיה: תנפלטת בצרורות מתנגנים מפיחס של תמלצרים, כולם איטלקים. מה אכלנו שם בערב ביקורנה מרק טורטיליני לקתירות. בצקיות טובות שמילוי תבשר בהן עדין, יש

לשעד שנטחן יותר מפעם אחת וחכיל יותר ממיו אחד של בשה מולנו קיבלח תאשה חיפה גביל זכוכית עם חסילונים זעירים וקלומים, שרויים ברוטב אדמדם. אחרייכן ספגעו בולווו שאיטריותיו מקמה מתאים עם רועב עשוי כמי שאוחנו אוקבים מולנו קיבלו, בצלחה וזרם לוחטה קנלוני שביעבע נואשות מתחת למעטה הגבינה המוקומת. מ בקגלוני חירו מילוי הבשר מעודה זקוימת תגבינה היתוד מוצלחת

עשת במונו: הנח לבשרים וחתמשך לפאקטות לחינית חמיברור והטעם ראויים לכן קוים בקסטה צבעונית, הצוחלת מגוני ובטעמום שונים. בעצור ארוחת לשנים, חכוללת מח שתוזכריםא

ובקבום יון של חבית שוצמון!

משם זה נקדו עליהן בצווחה להתפשט, והעלו אותן שחשת על במה קטנה. מנגלה שלף מקל כיליארד

אתו אדם, אבל יותר קטן

נקטרה נפשו בה. המלחמה הפרירה ביניהם ארבע שנים ולאחר שחיפשו זה את זו ללא מנות הגיע מברק אל אליזכט: "אני רוצה לראות את אהובתי רק פעם אחת, אחר כך כבר לא איכפת לי למות." אהבת גבר רגיל לאשה נמוכה כקשר פאטאלי. משה מושקוביץ יפה התואר היה מניף בזרועותיו את ילדתו־אהובתו. ומכסה אותה בנשיקות. וכך עד יום מותו. שני גופים. אומרת אליזכט, אבל נשמה אחת.

רותי ינאי, נמוכת־קומה, אולי הגשימה את חלום האנושות להחלץ ממיצרי הגוף, ולהתאחד עם ה.אני" שמתחת לקליפותיו. עשרים שנים היתה מרכזנית בתע"ש, עכשיו היא מתנדבת כבית לוינשטיין בין ניתוח לשיקום שהיא עוברת. הניתוחים נועדו לשחרר לחצי עצמות על מערכת העצבים שלה. באתר ההתנדבות מקדמת רותי ליד דלת הכניסה את החולים ומלוויהם. מספרת להם על בית־החולים, מכינה אותם לכאות. היא גם מבקרת כגנייילדים וככתי־ספר, ומגרשת את דמון הפחד מפני נמוכי קומה.

המעבר של רותי מיצור מטופח למטפח היה אכזרי וחטוף. הוריה פינקו אותה בשכונת יוקרה, ונתנו לה הננה מלכותית עד גיל עשרים. הצצו בינה לביו העולם החיצון, לקחו אותה לטיולים, הלבישו והאכילו, הביאו לה מורים פרטיים. ואז חלו ההורים ונפטרו תוד שנה. היא עמרה לבויה מבוהלת, על סף צניחה אכל גרעין האישיות שלה היה נוקשה יותר מתנאי הפינוק שאיבנו אותה. רותי פנתה לעזרה מקצועית. באחד ממפגשי הפסיכודרמה הראשונים כהם השתתפה, נתבקשה לכייר את משפחתה בחימר. כשכיירה את עצמה, זערורית באופן מוגזם, נתקפה פתאום סלירה: ראיתי עצמי עומרת בתוך המשפחה בצורתי המכוערת, מקלקלת את השלמות, פוגמת. החרבתי את משפחת החימר בזעמ". אבל במהלך הטיפול וקבוצתי

ואישי) למדה להתמודר רגשית עם הדחייה. "לפני הטיפול, כל הרמת קול, כל סרוב קטנטן, התפרשו אצלי כביטוי של סלירה מצורתי. היום התייצכו קני המידה. למרתי שאיני צריכה לשלם מחיר מוגזם כרי שיאהבו אותי. הצלחתי לפרוץ את מיגבלות גופי. כבר הרבה שנים שאני שוכחת כי אני נמוכה."

חייה, היא אומרת ניזונים מנתינות. שמחת הנתינה. שמחת השארת החותם. "אספר לך סיפור: פעם ניסיתי להיות גננת יחר עם חברה. אחת האמהות, סנוכית איומה מהרצליה־פיתוח, התנגדה שגמדה תעבור בגן של עוללה. כעבור שנים רפקו על דלת ביתי. זו היתה האשה ההיא. לא ראיתי אותה שנים, היא היתה שפופה ומושפלת. 'זוכרת אותיז', היא שאלה, 'זו אני שלא רציתי אותך. עכשיו הגורל התהפך. נולדה לי בת כמוך. רשמתי אותה לגז. ההורים התנגרו לשלוח את ילדיהם לגן בו תכקר בתי הגמרת. בואי, עזרי לי". הלכה רותי לגן, הופיע בפני ההורים, סיפרה על עצמה בפרטים אינטימיים, לשכור את אימתם מפני הלא־נודע, והשינה את מכוקשה. לפעמים היא נקראת על־ידי רופאים המכירים אותה אל חדרה של יולדת שאינה רוצה לקחת הביתה את פרי בטנה הננסי.

אל אחר משיאי חייה הגיעה ביום כו נתבקשה בקבוצת הפסיכוררמה לעלות על שולחן גבוה, כשעה שכל אנשי הקבוצה הגבוהים, ישבו למרגלותיה. היפוך תפקידים. ענקית לשעה וסכיכה גמדים. "זה היה נורא, לא רציתי כוה. התחננתי לרדת למטה. לחזור את עצמי, אל מקומי הטכעי בחיים, אל האני שלי".

"כן", אומרת לי רותי, לפני שאנחנו נפרדות. "הייתי יולדת מישהי כמוני בריוק". אחריכך החלה

לתכנן את נסיקתה מן הכורסה. שרית פוקס

פה ושם ניתן לראות כעלי מלאכח, המסיימים עכודות אדונות כרירות שטרם אוכלסו, כשהם מכצעים שיפוצים קצים, כען וויכור תנורי בישול, הרכקות שטיחים, ליטוש

מהל התפעול כישט זהב", ועימו ברכרה סליאור ורחל ונשל. אברת וצית, תמסייעות לריירים החדשים, מדריכוצ אותם תעוח לפניות ולבקשות כאריבות ובמאור פנים. בשעת הצר ון גם שירות רפואי פועל בבניין 24 שעות כינימה. יש לציין

ובית עצמו שוקק חיים, המעליות החרישות עולות ויור־ זה השילוט הנאה מקל על החתמצאות ככניין על אולמותיו ושנים. הפשרד תראשי בכניסה אף הוא מתפקד בראוי, האר כל השנים שגש בומן השות הטכני רואג לרכת שירותים (נותה, כאשר המיתקנים לככיסה אוטומטית (כולל יבוש) שפלים נכל שעות היום לנוחיות הדיירים ומופעלים ע"י

בין	in in	
שע		
מח	· ENTRACES CARRES	lade tad .
מצ מוז	REPORNCE MANAGEMENT	PM PM
щ	YAS CAHAN LID OFFICE	יוודי או פוניין נוניינו
	MEDICAL CENTER	AS) 151
רעו כוח	- OHERICANTE AND	mp. 100
£13	- DHING ROOM - BOOM, PARLEY	SECTION THE THE
. 11	CAPETRAL	
עיק לבו	Delpute (\$190.	and the same of
	STRUMBOUS	Service Laboratory
לו וכמ	CANNOT CLASSIC CONTRACTOR	
כך	LANGER JOSEP	相對
	OR INC.	建工场
מיוו		

ראשוני הדיירים נכנסו לגור בבית

הבית הזה תואם את תפיסת היומים (בנק טפחות וקונצרן סולליבונה), בהקמת כתי מגורים לגיל הזהכ, המודעות לעובי דה כי לאנשים בגיל המכוגר יש עור הרבה שנים טוכות של פעילות חברתית ותרכותית, אבל גם צורך במירב הפרטיות

האישית, כל זאת כאשר הם חיים במקום המתאים, ככית ייתודי באווירה ההולפת צרכים אלה. העוברה שתושבי "מגרל הוהב" משוחררים מהרכה טרדות קטנות שיש בדרך כלל לכל אדם והידיעה שבמקום נמצא יצוות לעניין, מקנים לדיירים תוושת ביטחון, שקט נפשי ופעילות חברתית עניפה באווירה משפחתית ובכית חם ומר

בפגישות עם דיירי הכית הופתענו לפגוש דייכרים מחי־ מה ותלאכיב, אשר העריפו להפים את ביתם מחדש רוופא בירושלים. דיירים אלה הכהירו לנו, שהחליטו לנור במגרל הוהב בירושלים. בגלל התפיסה החברתית המיוחרת לבית זה וכ"אויר דרים צלול כיין" על פני הלחות והים, שהורגלו להם במשר שנים רבות.

אף כי בותרו עדיין מספר מצומצם של דירות פנויות (1.5, 2.5 בררים), הבית מתפקר כפי שצריך וכדאי לכם לכוא, לראות ולהתרשם במו עיניכם.

לאור הצלחתו של מגרל הנהב, מתכוונת חברת "טם חזהכ" להתחיל בהרשמה לכניין השני בירושלים (מגדלי

41 MIDEDIO

לאבנה מדוללת, שמיר ושום; סלט שעורג להרבה קלוריות ושומנים רוויים סבירים ובהשוואה לכמה מסערות שמרכיבו הדומיננטי הוא טכעות של יוכל להזמין את ה"מוחאמר" – הפיתה סמוכות – ממש מאופקים. מנות

צלות היכה הרוחשת בכית. מרי יום ביומו קולט מגדל הזהב לקשוצת ויתירים, אשר רכשו דירות במגרל הזהכ. עתה הסי -תיים שלכ תכנייה של הכית והמל שלב איכלום הריירים. הנית עצמו מצוחצה ונקי, והחל לתפקר כהתאם לציפיות

מוה בעותו על איבריהן תוך התפארות במונחים

למניים שולים. כך עמרו מושפלות במשך

מתישוחדי, לעיני ערכירב של גכרים, אלפיים איש

השפורים בפי אליזכט ופרלה איומים, אכל הכוח

מתנור נפני החיים מחרש, להלביש את פגמי הנוף

מאצות, הוא עצום. הנמרים של משפחת אוכיץ היו

מת השמרון - "ליליפוט" - לפני המלחמה. מיר

זרי השורור החיו אותו והרכיבו תכנית חדשה, ומה

ממית אם לא צפצוף ארוך על המוות: אליזבט עולה

לפה נלמלה שחורה צמודה בעלת שרוולים תפוחים

תנל נרול, ופרח אדום על שערה השחור. רוקרת

מו פוער, והנה אבוי! מאחור מופיע איש לבן־פנים

מודים זהו המאהב הקנא, מיקי אוביץ, ובידו סכין.

אינט נמלטת, מר המוות משיגה. היא מתמוטטת,

ווקל מרע. גם בארץ המשיכו להופיע במלודרמות

וומח עם סוף צחקני, עד שהתעייפו ופתחו שני בתי

אוירת פיוס והשלמה שורה על כנות אוכיץ

מתן שנחיפה: אליוכט, פרלה, והאחות לאה בעלת

קונה ורגילה. זיכת אהכתו למשפחה – אחים אחיות.

ותים ונגי דודנים - אינטנסיבית. התלכדות

לומה. כל מכאוב של בן־משפחה מעדער את שיווי

משקל הנפשי, כאילו נגס בכשר הקיבוצי. וזכרון

שנה הנדולה של משה מושקוביץ גבה־הקומה, אל

אינט ווסה על כל שרידי משפחת אוביץ. גם הוא

הבעל קבוצת תיאטרון יהודי. לפני מלחמת העולם

קונה מנט ראשון, והיא או כחלוק בית ירוק כרשא

שו כמו השמלת שהיא לוכשת כעת הראיון. מיר

למות כשהימלר מטריט את הארוע.

פרנסת, פעולות המקובלות בכל בית חדש. כאמר, הבית עצמו החל לפעול בניהולו של שלמה ולך

כי הצות כולו משרח במקום אווירה נינוחה ותחושה של ביה

7	II	
9	SUMMER PLANT	. bat that .
9	REMORNER MANAGEMENT	WAS LIKE
٥	YAS ZAHAN LID OFFICE	ישודי שם שוניי נוניינו
·	MEDICAL CENTER	WEST 12 W
n .	Geffen/State "fd)	sept for
3	DINNS ROOM - BOOM, PALL!	SECTION THE THE TE
Π.	CAPETRALA	
5	submer things.	Hart 1
	emulacous."	No.
ל ונ		
Þ		MANAGE AND ASSESSMENT OF THE PARTY OF THE PA
20		

במקום פועל שירות מיניבוסים, היוצא כשעות קכועות למרכז העיר ובחזרה. חשוב להרגיש כי דיכוזם של כל המי־

ראוי לציין שתוך זמן כה קצר ככר נוצרו בביה היכרויות ו וודיירים החרשים, שחלקם מרבה בטיולים בסימטאות ערייחסר ונחלאות, ותנוחרים ברירותיהם כתפעמים כל יום זרש מהנוף הנפלא של גנות ארומים וסמטאות מפוחלות גרן האוור של מגול הורב ומן הירוק המלבלב של גן סאקר.

, וערת תפריט, עורה הרדיה ומסורה ובתוכניתו גם לה יירים, השוב לזכור כי המגמה לשיתופם של ודריירים כפ" יות מנוונת זו איננה כפרה על הריירים, וכל אתר יוכל חוד בעצמו את דדך פעילותו עיפי רצונו בלב. בימים הקרובים שעלו במקום מסערה וקמיטריה, כה יוכר

לוויבוס לספיטריה ולשכת על כוס ספח ועוגה. תוך ימים מספר ייפתה בבית הספרייה, בית כנסת ואול ודי למפנשים חברתיים ומעולות תרכות מגוונות.

תקנים והשירותים במקום אחד מקל על הדיידים.

ייאון ישראל והכנסת מן הצד השני. נופים אלה נותנים החושת רגיעה והנאה לריידי הכיח. שלמה ולך סימר לנו, כי בימים הקרובים יוקמו במקום יות לפעילות חברתית וקהילתית מנוונת, כגון ועדת תר־ י עלון סבימי של מנויל הוהב בהשתחפותם הפעילה של

הרוצים בכך להומין אורונית עיני טפום, כולל דיאטטי. צובן, חרייונים יובלי לחומין אורחים לסעורון טובה אי סתב

חיים ואוהבים מבטא רוסי כבד

מונה ראשונה: תור ליד קופת התיאטרון הקאמרי להצגת "מיכאל קולהאס" שגם , תלמידים נצטוג לכקר כה – והמהומה רבה. בחורצ'יק אתר צועק משהו לחבריו הניצבים 🖛 מחוץ לתור, וזה שלירי גוער בו במבטא רוסי כבד: איפה אתה חושב שאתה נמצא, ביערזו". אה, יערות. רוסיה... עולם הרימויים הרוסי. .ביער". כוחותינו היו אומרים: "איפה אתה חושב שאתה נמצא, כמדכר?" גם בכית היו מעירים לי: .מה את צועקת, מהז את כיער?"

תמונה שניה: על המרקע, לפני כמה שבועות: אלכם קופמן, פועל יהודי שהיריים שלו משתוקקות לעבור. מסגר. עוכד בכרזל במספנות ישראל. מדבר על הככור האכור של העכודה. עברית שוטפת. מכטא רוסי כבד. דבריו כמו צרי לאוזנים דואכות. מראהו נאה. הופעתו משכנעת. אם זה הנציג של יהדות רוטיה מן המערכונים של V.V (וולבו – ווילה) – תנו לי מיד עוד כמה עשרות אלפים למהול בהם את הסביבה. כן, גם אכא שלי כא מרוסיה. עבד כברזל. התגאה במקצוע שלו.

תמונה שלישית: זכורה לי מלפני כמה שנים, מנהלת הסופרמרקט שלי תופשת רגע של שלווה כעכודה. עומרת לה בצר וכוצעת מן החלה הטריה שכירה. היא מככרת כה את הקופאית שלידה, ואחרי־כן מגישה גם לי בצע מן החלה: "קחי לחם, זה טוב". מבטא רוסי כבר. את מספרת ליז אנחנו כבית הרי גדלנו על לחם. לחם עם דג־מלוח, לחם עם ציר של צלי כשר ולחם עם אבטיח. סטייל יהדות רוסיה. ועכשיו, לאחר שנות דיאטה וכצורת של לתם ככית, אתם מחזירים לנו את הלחם הנהדר הזה.

תמונה רביעית: הידירה החיפנית שלנו, ד"ר רעיה, חוגגת מאורע משפחתי קטן בדירתה הצגועה. אמרה: "בואו לצהרים בשבת", והגענו בידיעה שמצפה לנו ארוחת צהרית שבתית. אבל לא. לא אצל יהדות רוסיה. סירים וקדרות ומגשים מלאים, מיני מאפה מלוחים, קנישעם ופירושקי, עוגות שמרים, צלי בשר בשזיפים. הכל הוכן כמשך הימים האחרונים תוך שיתוף־פעולה עם הרודות. ושוב אנו יושבים סביב מרוסיה שלא הגיעו אל היעד המצומה, שכן בין שולתו עמוס לעייפה במרכז החדר ואוכלים ממאכלי הילדות. גשר אל ימים רחוקים, שורשים.

/ תיבת דואר על הנוסטלגיה

תבת שאת מתגעגעת לשיר "דוום פח ודונם שם" ועוד לכמה דברים מהעבר... ובכן אספר לך: לפני שקראתי את קטע הנוסטלניה שלך באנו לבקר בבית ילדינו ונכדינו בבית־השיטה. נכדתי גוני הוציאה את מחברת הומרה שלה ויחד שרנו את "דונם פה". שמחתי שיש שיר שכזה שמקשר אותי עם וכדתי. הנה, חמר היקרה, נעים לי לבשר לר כי שרים את השיר הזה גם ילדים בכתה

ד', ככית השיטה. אגב, את הקטע שלך בעתון על וסטלנית קראתי אצלנו בקיבוץ בערב לאחר השירה בצוותא.

ציונה פומרנע גבעת ברנר

הבאתי ארבעה רטיטים, אך מה אני בעצם מנסה לומר? אם ארבר על "תרומתה של יהדות רוסיה למירקם החיים הישראלי" זה ישמע מגופח, ולא אני. אם אומר שאנחנו כאמת כליכך רוצים שהשערים יפתחו ומרכית העולים יגיעו לכאן ולא לארצות הברית – וואת מטעמים אגואיסטים שלנו – כי אז אומר את מה שמובן מאליו.

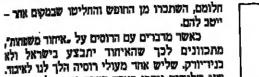
אז אגי מרסטת פירורי הווי כהוכחה שישראלים כעלי מבטא רוסי כבר, הרבה ישראלים מן הסוג הנ"ל. הם כריוק מה שאנחנו זקוקים לו, גם בתור קונטרה למי שמרגיש מפעם לפעם שהמרינה שלו הולכת פייפן. ומה שעוד רציתי לומר זה משהו די ישן: שגם לנו יש שורשים". שורשים זה גם שירים על ,וקטיושקה או יצאה לשוח", ועל אנחנו מתחנו התיל, מאיתנו איש לא כגר" בסטלינגראד של מלחמת העולם השניה. ושורשים זה גם לדקוד קרקוביאק פעם בשנה במסיבת יום העצמאות. ושורשים זה גם להיות מחוברים לתקליט השירים הרוסיים של הגבעתרון ולהתגעגע אל תקליט מקהלת הצבא האדום שמישהו

שניה, מפני שבאיזשהו מקום זה כנראה קשור אליכם... עכשיו, רגע של סטטיסטיקה: מחורש אפריל 1971 ועד לפני שנתיים, כאשר העליה מרוסיה נפסקה, יצאו את כרית-המועצות 250 אלף יהודים. 170 אלף הגיעו לישראל. 80 אלף נשרו כדרך והמשיכו, ברובם, לארצות־הברית. ואין זה המספר הטופי של יהודים 80.000 הנושרים לא נלקחו בחשבון גם הללו שהגיעו לישראל ואחרייכן ירדו מן הארץ, לאחר שהגשימו את

השבוע אחם עלולים לקנות משחו שאחם ל ממש וקוקים לו. טיולים ונסיעות וצליחן יחתי אבל יש לחיותו ממי הוצאות מופרוות אם מאר חים בבית. שימו את חדגש על קאלען וה חום לתירגע ולשכות מחראגות.

לפי שעה מומלץ לשמור בחוד הוכניות היינים ו הדשות, כדי להכעות שלא יוובו לכם אתשיקות אתם זכולים להאמין. לדצולם שוקשמן האת אלה, ואון צורך להזות השונים בחוד הע עות במיקבם:

בנידיורק. שליש אחד מעולי רוסיה הלך לנו לאינוד. שני שלישים נותרו כארץ חמרת אבות. לפעמים אני מחפשת אחריהם, כחפש אדם אחר קרובו האבור. לפעמים אני מצליחה לגעת כהם ואו הם כאילו מתקפרים וחוזרים אל החבורה הסגורה שלהם. אולי, אם נעשה מפעל שנתי גרול נוסח יהרות רוסיה כדוגמת הסהרנה והמימונה, נוכל להתרפק על המקורות, סליחה על הביטוי.

ינטהארד

פתתר עמד על הסיפון העליון של הספינה

ל באוינים לצלילי שופן. נוקטורנים לפסנתר

ששם וינ. כן. ספינה טובעת. כך הרגישה גליה

מונדים המיוחד הזה שנערך על גגו של בית, גג

תופר לאולם קונצרטים ספון־עץ. הנשם שהיכה

שמנות הנכיר את תחושת הבדידות. שמש אחרונה

אור עייפה וצבעה את שיער הפסנתרן

שנת אחרהצהריים. אורי וגליה נסעו לירושלים.

מש ומשתולל הניע אותם לכקש מחסה כבית בורד

קתב בדוך המתפתלת מבית־וית אל הר הרצל. כך

תושת הברירות ששררה שם הרהימה את גליה.

תיון שאנשים יכולים לחיות לכד, כלי שכנים, בלי

נוים הנוכלים כביתם שלהם. המרחבים הירוקים

מהיים, גלי נפש חיה. גליה, העירונית, חשח עצמה

שיני תחברת מצליתים לכם חשבוע, אל

די שום כשפים, והישמרו מפני העדות מחוכי

מדי תקיבויים בתחום הכסמים והעסקים

חשים, וקשרים שיצותם בעבר מתחילים לחי

יק מקום מדי להתרברב בקשר לתוצאות תוכי

משוד לא התחילה. שמרו בטוד עניינים בעלי

שנח. מישהו עלול לחעליב אתכם, אבל אל

חק, שכן הכל מצליח לכם עכשיו. עם חממו־

אלח חבורו תברים חדשים. אולט עלולה שני מחלוקה עם מישהו בגלל עניין כספי. ליין מונה להתפשט על יותר מדי דברים. חין

שיים אל תאבדו את הבעחון העצמי בבר מול

אחים מושבים, אתכם בעת, ויש לכם נטי

לווים לפודום תחוצאות. דעיונות תרשים לווים לפודום תקריירה יחיי מוצלחים. אל שת ניקודת על מישתו קדוב. זה זמן עוב לדוי

מנע נוושת, כאילו היה להכ ממורט של גרזן.

ממ להרפתקה בלתי־צפוייה.

(מניםאר עד 18 בסברואר) מון נים ארי

(פו נפברואר עד 20 במארס)

ווג במארט עד פו באפריל)

באפרול עד סג בנואי)

משולחה חברת,

מים לנתונ בדיוםלומטירו.

המובעת. הסיפון העליון נהפך לריצפה, ואילו

למעלה, סביב הפסנתר, ישבו ניצולי הספינה

דו"ח אינטימי

פני שנים, בעורנו רכות כשנים וכרגע גדיר להגיד לך, היה לי איתו עניין. מאוד מאכוב, מאוד. הוא גיבור קטן מאור נמיטה...". ואחרי־כן לא שאלתי דבר מפני שנורא התביישתי, במקומה, וגם היא נאלמה רום למשך איזה שתי דקוח, ואז פנינו במבוכה לקשקש על דבר אחר לחלוטין.

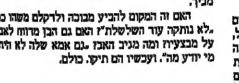
עכשיו היא ריברה אתי כיתר חופשיות: גאו הכן שלו חיזר אחרי הכת שלי. שמחתי. טוב כשההורים יורעים מנין זה צומח, ובכלל הוא כחור נחמר. רציני. מסורר. יורע כבר מה הוא רוצה, אבל במיטה הוא לא מי יודע מה...". כך היא מספרת לי. וזה היה מאוד

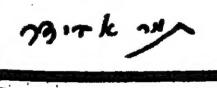
האם זה המקום להביע מבוכה ולדקלם משהו כמו לא נותקה עוד השלשלת"ז האם גם הכן מרוח לאביו. על מבצעיוז ומה מגיב האבז גם אמא שלה לא היתה

של חשיפה וגילוי לכ, אמרה לי חברתי: במה

かってん ツク

תחוית לשבוע שבין 5 ליון בדצמבה

קשת (22 בנובמבר עד 21 בדצמפר)

גדי (גג ברצמבר ער פו ביואר)

שלא להפריע את הרממה שמסכיב. בסך הכל הרי ביקשו מחסה מהגשם, ואין להם זכות להפריע. גליה עצמה את עיניה, מניחה למוסיקה להניע הספינה הטובעת

אותה כאילו היתה תינוקת בעריסה. באמצע החרר עמר תנור מפיץ חום, אכל היא פשטה את יריה אל החום שקרן מהפסנתר. מצאה עצמה מהרהרת כנושאים שמזמן לא נתנה עליהם את הרעת, דברים שתמיד השאירה לַ"אחרייכן", לכשתתפנה, והיא מעולם לא מתפנה אליהם.

כעל הכית היה גכר מסביריפנים. נכון, הוא לא

התכוון לקבל אורחים, אכל ביום גשם סוחף כזה איר

אפשר להשאיר את פליטי הסערה בחוץ? עולים אל

הגג במדרגות. לגליה נראה מוזר לטפס אל הנג במקום

להיכנס הישר לרירה פנימה. אבל הגג היה

קורש הקורשים של המוסיקאי. גליה מעולם לא חוותה

חוויה מוסיקלית עמוקה כליכך כמו אותה נגינת

פסנחר על הגג כיום גשם סוחף. התחושה היתה כאילו

הקונצרטים שהוא עורך מדי פעם בערים הגדולות.

אשתו לירו, מקשיבה. אורי וגליה הצטנפו שם, שקטים,

המארה מקריש את השכת לחזרות לקראת

היו על קרקעית ספינה טובעת בליל סערה.

הרצון שלה לצאת פעם מהמסגרת, לחפש לעצמה אתגרים חרשים. התחושה שמיצתה את עצמה בתחום המשפטי. אולי אי־שם מחכה משהו חרש. היריעה שמעולם לא תעו להגשים את החלומות הללו. חשבה גם על גברים שפגשה בחייה. אותן הרפתקאות בפוטנציה, אלה שלא התממשו, כאו והתייצכו עכשיו מולה כאילו מכוח צלילי הפסגתר, מוכיחות אותה על שלא העוה.

אורי ישב מכונס בכורסה עמוקה, גופו רפוי, בתחושה של אדם שצף באמכט חם, מאכר את שווי משקלו, מרחף. גם הוא הלביש את צלילי הפסנתר כרמות החטאים שלו, אכל בניגור לגליה הוא נוכר כפרשיות אמיתיות מאלה שחצו את חייו: הפגישה עם הפרסליטה בירושלים. שניהם הופיעו בעליון. זה היה יום גשם סוער, כמו היום. שניהם היו לבר בעיר הקרה. למחרת היה עליהם לקום ולהופיע בעירעור. לא היה

קטנים אך חשובים. זה חומן ליחוות מפעילויות

משום שפרוייקט חדש בעבודה מרתק אתכם,

יוזיח לכם ששה לחתמקד במשימות שוטמות. נסו

לא לחיות נתוגים למצבי־כוח באשר אתם מבלים

בחברת ידידים, ביקורים של קרוגי משפחת ישמי

יש עכשיו אפשרות לרומן חדש. אבל אל תכובוו

יותר מדי כסף בניסיון לעשות רושם טוב. מחלוקת

קלח עלולה להתנלע עם גן משפחה בימים אלה

חדגש הוא על הבית, אחדים ייחון ממול בחוום

אותם מוכנים לחתחיל בפרוייקט חדש בעבורה.

אבל יסו לא להיטרד יתה על חמידה בשל דברים

מעועו חשיבות, אל ההווחקו אל בוויחות כאל מובנים מאליחם. אחדים עשויים לקבל השבוע

נם פגישות בלחי מתוכנוות. אתם ניטים לחוזים בתחום חמזון והשתיות וצליכם לומוח למון אח

הקשורות בשותפויות.

סרטן (21 ביוני עד 22 ביולי)

חו אתכם, וכן גם טיולים וכילויים.

ארירן (25 ביולי עד 22 באונוסט)

בונולרו (22 בארבוסט ער 22 בספטמכים.

מאוניים (25 בשמשמבר עד 22 באוקטובר) נסיעות בלתי-צמיות יהיו מוצלחות במיוחד.

תהיאפון. בתחום תקריירת ולכיוון (כון-

שהיו צריכים לעכור את המכחן של חיים ככרירות כמו הפסנתרן ואשתו הביאה אותם להרהר לא רק במוטר הכליות המשותף אלא גם לכדוק האחר את השנייה, בחשרנות, כאילו זו פגישה ראשונה ביניהם. המוסיקה של שופן כמו הורידה ביניהם מסך. הרעיון שהם לא

היו יכולים לעמוד באותו מכחן שעומרים כו הפסנתרן ואשתו, הכאיב להם. היה יום חורפי, מאותם ימים שגליה מגלה כהם את חסרונות הדירה שעל הגג, כאשר המים שנקווים על המרפסת הגדולה נהפכים לאגמים, חודרים הכיתה וווחלים לחרר השינה. גליה עמרה בתוך השלולית הקפואה, מתכוננת כאורי ונוכרת בימים הראשונים והרחוקים שלהם בירושלים, כאשר גרו במרתף קטן בתלפיות. או עמרו שכם אחר. גבר ואשה צעירים עם דליי מים בחורף ירושלמי מקפיא עצמות, כשעל עצי האורן נחה שיכבת שלג לכנה והם שאכו את המים

טעם לחזור לתל־אביב ולעלות חזרה. יצאו יחך

ל"צריף" לארוחת ערב, ואחרי־כן היא משכה אותו

בארה"ב. רומן ישן שחזר והתלקח כמו גחלים עמומות.

פרטים קטנים. חטאים קטנים. אורי אינו יודע מרוע

מצא עצמו מהרהר בהם דווקא עכשיו, לצלילי

המוסיקה של שופן. אולי גרמה לכך התחושה של מבול

נסעו שותקים. גליה עדיין חשה במוסר הכליות על

מעשים שלא עשתה. ואילו אורי – מכרסם בחשאי

את מוסר הכליות על מעשים שעשה. משום מה חשו

עצמם נרהמים, כפליטים שנחלצו זה עתה ממכול. הזוג

שפגשו, הפסנתרן ואשתו שחיים כברידות מזהירה כל

כך, העסיק את מחשבותיהם. גליה שאלה עצמה אם

היתה מסוגלת לחיות עם אורי לכר. בלי שכנים. רק

גליה ירעה למה הוא מתכוון "זה היה קשה. אני

אורי לא שאל את השאלה המתכקשת: "ואנחנו?"

זמן רב ליוותה אותם המוסיקה ההיא, כמו מחיצה

המפרירה ביניהם. מוסר הכליות המשותף על מעשים

שלא נעשו ועל מעשים שנעשו איזן את עצמו. שניהם

חשו עצמם כחוטאים, שניהם חשו חלשים. המחשכה

היא והוא. ואורי, בררכו הישירה העלה את הנושא

מאמינה שגבר ואשה צריכים להיות פתוחים מאוך אחר

אל השני, קרובים וכנים מאור כרי לחיות כך, לכדם".

נשם דק כיסה את המכונית ואת נוסעיה.

במלים: "היית מחזיקה מעמרו"

כאשר פסק הגשם ירדו מהגג וחזרו למכוניתם.

המכסה את הארץ, תתושת הניתוק והבדידות.

והיו המכתכים ששלחה אליו ידידה היושכת

אחריה לחדרה שכמלון.

מתוך הדירה ושפכו אותם החוצה. גליה חייכה אל אורי .אתה זוכרז כמו אז,

אורי גנה: -או הייגו לבר. אותה בדידות כמו של הפסנתרן ואשתו. רק שהמים היו יותר קרים. אנחנו לא התאוננו". פתאום שמחה גליה על המרפסת הגדולה הארורה הזאת שהמים מציפים ממנה את דירתה. שמחה על התשוכה שהמרפסת נחנה לשאלות המרות שהתרוצצו במוחה. כן, אמרה לעצמה, מתכוננת בשטיה שהתמרטט ממי הגשמים. כן, גם אני ואורי עמדנו בזה, ועמרנו יפה.

מאנחר יותר צחק אורי ער דמעות כאשר שמע מחדר השינה שיחה כין גליה לרינה. השתיים ישבו בחרר האורחים, מתכוננות באלכום תמונות ישן. גליה אמרה לבתה: גאת יודעת, כשהייתי צעירה הייתי

יפרפיוד. ורינה, באותו בטחון מרושע של ילרות בנות 15: אמא, אל תגידי את זה לאף אחר". גליה: "למה, אני רווקא מתגאה כוה". רינה, בעיקשות אכזרית: אל תגידי לאוי אתר".

גליה: "למה?" רינת: "משום שאף אחר לא רואה את זה מיום. אמא. לא נשאר שום סימו"... עקרב (גז באקטובר עהי) בחנה את השיפוע שלכם עתה אינו בקיעי הוצאות בלחו ובונית, את יקד הקבוע לעסוק את הלולים לוקות לקחת על עצמבם יותר בלחון ובונית, אתרים יכבו הקבוע לעסוק השאתם הסוגלים לשאת עוי שאינובר יותר בלחוף ובונית בלון אתרים יקדישו זמן בלפודט ובחתעמלות, בעור שאחרים יקדישו זכו לעניינום לומנטולם. גם תווק חיצורן עולח יפה. משות מסוולים לשאח, או לחוניון פרטים

ווצעת נישואין.

43 **8102010**

Kinenio 42

בעמוד זה מבחר מהידיעות ותמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע המקבול של 1951. הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

השבוע לפני 35 שנה

כהונת ד"ר שמוראק הופסקה

תוכן חרו"ח של הר"ר שמוראק

דותל מודיו ברצמבר חדל | אק במטיבת עתונאים היום, מהור דייר שמוראק לכחן כמבקר: וה שלב חדש בפרשה חברעישה, המוכנות והוא הרדיע על כך לבי | שהחלה כאשר "מעריב" גילה את שיארת דוער חשועל חציוני.

על אי סררים כמחלקת הכספים כהונת המבסר הופספת למער של הסוכבות. מאמצי הסוכנות שה ע"י נשיאות הוער הפועל למנוע את פרסום חרו"ח של דיר הציוני, אשר לא בחרה מבקר שמוראק כצורתו המקורית והקי חרש וגם לא ציירה את דירן מת הוערה לעריכת" הרו"ח לשם פרסומו בצורה "מסוגננת" שמוראק בטמכויות חרשות לה־ משכת כחתתו.

תגבירו את חששות הציבור למר. הודעה זו שמסר דיר שמורי | תרחש כמשק הסוכנות.

בן־גוריון: מעשה הימאים –

חכנסת החלימה היום מה | חייות, ממים ומקיי - לערוך די-אחר לחעלות את פרשת חשבר | ת ברבר: תות דוצל המסחרי לסדר וומוה לאורי שישר התחבורה החיים כי רת רוחות שכנר מומן לא חיתה מטעמים מדיניים לחבל בעורק - לאילת המשמרה אינה מתנברה לתבר כדונמתה האנכ פראות מעליבות וחיוני של המדינה". על כד פרא תמשומרה אינה מתנגדת לתבר | כדוגמתה האגב קריאות מעליבות | וחיוני של המדינה". על כך ערא שת ארבע הסיעות - כלליים, והשמצה חרדית.

בסואץ עלה ל-55

נסצע סצעל מדות בשנתפפר טים והמצרים ל-55.

בכירבת מחנה חיל התעופה

חברישי בעות נסיון לחבל מחושי

שני ההרוגים נמצאו בקירבת

מקום החבלה עם הרוגים אלה

מודד עצים

עם ותק של 30 שנה במקצוע

מחפש מכום עבודה

לפנות : ויסמרק צמי

אכונת דעובר, רוף סלומו מיא בסיית

Alberta and records

במצא בחל אמוב

ard erif warren en feine 16, erigilika digar a agre-

וינולמון. דערביעי נכולכו.

שני מצרים נחרנו לשלישי | עלה מספר החרוגים מצד הכרי

סערות ערתו בוראטה

סמחים להוחים על הוכרת הוברת

בנמל לשעה אחת לאות טוליד דיות אתם. בינוניים מעירים כל הסימנים

ששביתה חימאים מתקיבת לכעי ונה חסופי.

שק מצ'כיה

למצרים חברת "בותנהי חחלימת המשלחת המצרית בעצרת למטר את על עומרית ולשלם | ארים אישרת אתפול שווערת

המישות מצרות שוחה עתק מומרו 254 עובדים ובקיים בציבוסלונולית וקנחלת מואם ישושריו עם זולם מושקרים. על קניית ושק מאתונה נמסר שנשם משהי של מיליון לירות, ברובו רובים משעלי וכותנה" קותקו עוד לסגי חורש ימים בועומה מהמר סור בוימרי גלם אולם לפי הסכם מיודור בין חנהלת המפעל והעובי דיים חוחלט על תשלום 30 אוצו

וריפוני יד, שנצמבר ביחן בימי מלחמת חעולם או בתמם ביחי תפרטיובים, חולף ומופרת עתה מחקשכורות לשועלום כרמי אבשכת

מסר המחנדם העירוני של תיא,

דיר א שפוראק

ראש הממשלה עצמו התערב

חבלה של אוייבי המדינה

תואטה זו נתקבלה אחר סע" -נסיון פושע של אוייבי המדינה

לוים את ושוצווים ויפותאיכום.

הבוסר נכשל נסיון של חימי אים השובתים להניע את פועלי נמל חיסה להפסיק את העבורה

לעומתו סנתו שותה אוייב מספר

ו' של המרינה".

ושחר לקיבוץ חנושרים שליך

הפיכה צבאית

ומוויללה של לוחשיכה הצבצית ווקרומות, ושויכות ונרשות, וורשויי

> חושיכת כובעת ומן קבר לאי ון שמערות אל הואליבי, מבכחיי גי המפלכה העמנייה, היא מפלבה ולום בפארלמנט הסוריו חיביב את מכושלתו חקישה.

וובוסר נמנס אריב שישאקקיי

2 הצעות לנמל עמוק־מים על שתי הצעות נסררות ן מקום זה יהיה נוה לייצא תוצה לרקמרו נמל עמוק מים שני במר המכרות, המחצבות והאשלג. וינה, שהוצעו בועדה חצימו-לפי הצעה שניה יושם הנמלי ליד חוף גבעת עליה בישו הקפו רית שבראשה עומד מנהל שר נמל כזה בת"א חקל על ייצוא: רותי חים וחאויר במשרד חתחבורה מר כ. מאירוביץ,

> לפי הצעה אחת יוסם חנמל החרש שבנייהו תעלה כ־12 מר ליון ל"י, 30 ק"מ דרומית מתיא וכיבו ק'מ צמונית ממגדל־אשקר התנועה לון. תומכי ההצעח מציינים, כי

תבתל אביב יש יותר פרי כוניות ופתות מוי שקובסיםי נאמר בדריה של י כחן. שורת הצעות לראש העיר

ממת המשפרה מדים

בתאריך ובוו.פו בשני מגוני ב בתאריך ובוו.פו בשני מגוני ב נוב לאת האת אלמנית אדוק פל מיני בל ברתוב ימיתא בופן שה אומנים נעדר יתוב ביתה בישר ש כפר גלערי הנוב נחסי באמשי מנוב כיש הנויב. על האפה שסטות נוב כיש הנויב. על האפה שסטות נוב האדוק להיפיע ברתי שתרה"הוי א האדוק להיפיע ברתי שתרה"הוי א דיפונו לחור פמ" 4. נו להוכר מ. א | ב/1857.

המומחה מאמשמרדם. שוגיש רוקה לשישור מצב התנועה בונירי בין ההצעותו הנדלת מספר שוטרי התנועה, התקנת למורי

ועועה ברוצב אלנבי, העבלת חוד נועה ברווב ישרת"א לכיוון איני שינויים בסידי היציאה העניטה של מכוניות בתחנת האוסוכומים המרכזית ועוד

בחור כניל 25 פפוד 157 ומסורת: מערגן להכי מולח על כל 25 ב. נא למוח : מניון הרשת האו וא ירושלים, זכו יל

rica igido: 09

רו מרת ווייאין מי טפריות

100 ופעורויות וונברה

ספרגות עם הלונות וכוכות לשמירה מפני אבק

• 150 מילים בדקה ופחות: groups a reside encomple editionals a relocal plant. התוצאה שחשנת חיא הרבה מתחת להוא להיו להיותוף במולה קיינית היות מי ביתור היותור ביתור תחזור על עצמה הרי שמצבך אינו באולוני מאויני היות מודות הווים המויים אינו ביים אינו ביים אוינים כעודד ויש לך הרבה מאוד מה לש־

अवस्थित हो सामान वास्तुन हो। नामाने वास्तुन • 400 מילים בדקה: תוצאה בהחלט נמוכה אך חתעודד: חדשו – סורס מיוחד למנהלים, עצמאיים ועוברים בכירים זהו הספק הקריאה של הישראלי הממוצע. באירופה ובארצות הב־ רית, שם מלמדים כבר בבתי־הספר את תורת הקריאה המהירה, חיית נחשב לאיטי ו כבד קריאח"...

• 900 מילים בדקה ויותר: תוצאה טובה בהחלט. בדוק אם אכן הבנת את שקראת... אם כן -אתח כנראה אחד מבוגרי המכללה לקריאה מתירה... אין ספק.שה־ - חוצאת שהשנת מסדמת אותד בער חמילים בקטע שחספקתם לקרוא. עלינם לוודא כי חבנתם את הקטע בודה או בלימודים, מקנת לך יתרון רציני ומשמעותי וחוסכת לך זמן שקראתם.עכשיו סכמו וראו היכן

יקר ומאמץ מיותר.

"קריאה מהירה" באה למקום עבורתרו חקורטים המרתקים לקריאה מהירה נערכים, על־פי הזמנה מיוחדת, גם

מאת אייל בר

העיקרון פשוט ומורתק: ככל

שתקראו מודר יותר, הוכלה

חומר רב יותרו ומוכלו לשמוד

לאצרין יותר מדי: הצטיידו בשעון

מוכניםו – התחילו למדוד את

סיימתם לקרואז - סיפרו את

האנן מרגע תחילת הקריאה. (רצוי

מחייק ובטפר או כתבה בעתון

או ללמוד ביעילות עצוכוה

ותצליחו לרוטור מאכוע

מותר והרבה זמו יקר.

שטרם הספקתם לקרוא.

לתעאר באדם נוסף!)

להסמיק, לקלוט ולו הבין

בשסחת ובמפעלים עצמם. מכון מיל־ה דואג לחציב לקורסים אלה את מיטב שבדי הסנה", בכירי בנק "דיסקונט", מנחלים ביטלרד" ובתדיראן, רופי אים גבתייתולים, קציני משטרת, מפקדים בחיל־חים. חרשימת עוד ארוכה־

מנהלי מחלקות החדרכה מספרים על .מאבק על מקום בקורס". במקומות שנהי פולקות החדרכה מספרים על מאבק על מקום בקורטי בטקומה שנה רבים מתכננים קורטים נוספים לנוכח והישנים המרשימים. פגעלים, מוסדות, קיבוצים וגורמים נוספים, המעוניינים אף חם לשפר את יםלע הקריאת, התבנה והתפוקה של אנשיהם, יפנו לנוספרי הטלפון המצורפים ווקבלו הסברים מפורטים.

מבללח לקריאה מחירה: 03-909870, 03-903215, 03-900153

למנהיצ ומשעה 7-5 בערב. להרשמה ולקבלת ציוד לימודי, הקדם ובוא שלוד

שים דקות לפני מועד פתיחת חקורס. הקורסים לקריאה מהירה יפתחו במקומות הבאים: מל־אביב: בית ציוני אמריקח, אבן גבירול 26 בעם כ' 8.12 וביום ה' 11.12 בשעה 7 בערב

קורסים מיותדים למנחלים ולבכירים יתקיימו במלון ימית, רתוב חירקון 79, תל-אכיב. המתארים הקרובים – בימי א, ח־7 ות־14 בדצמבר, משעה 12–12

לרה 23 שנות נקיון ± 40+,א∑וותלמור פן ★ פנקוח, אקדמי במר

בתליאביב: בספער הקיבוצים, זרך חיפה 149 ביחושלים: מכללת מיליה, אגריפס 30 בחיפה: בכית ארדשטיין, יל. פרץ 20, חדר בקרים: חיפה (מירחות) בבית החסתדות, שרת יום א' 7.12 וכיום ד' 10.12 בשעת 7 בערב ביום א' 7.12 וביום ד' 10.12 בשעח 5 בערב י ביום א' 7.12 וביום ד' 10.12 בשעה 5 בערב ביום א' 7.12 וביום ד' 10.12 בשעה 7 בערב בתרצליה: בביחדם חתיכון, חרב קוק 30 בתרבנים: בכירדים התיכון, הייב קיק 90.
בכפריטבא: בחטודיב ניש אלון, גלי ק 90.
בתחבות: בבית הרמשה, עלקביל (עי הרבנות)
במנות: בית לינת נשים, קבקלן 42
במנות: בית לינת נשים, מקדונלד 5
במנות: בית חורבת: מקדונלד 5
במנות: בית חורבת: 6
במנות: בבית חורבת: 60
במנות: מיללת מיליח, רמב"ם 30
במנות: בבארישבע: מכללת מיליח, רמב"ם 30 ביום ב' 12.2 וביום ח' 12.12 בשעה 7 בערב ביום אי 7.12 וביום ד' 10.12 בשעה 5 בערב כיום אי 7.12 וכיום ד' 10.12 בשעה 7 בערב ביום אי 7.12 וביום ד' 10.12 בשעה 7 בערב ביום ב' 8.12 וביום ה' 11.12 בשעה 5 בערב בקרית־אונו: מרכז קחילתי, צת"ל 104 באשקלון: מתכיס, רח' גרופר 15, שכ' שמשון

ודרת: התכלכת האזורית שכונת רכובים

בעמולת: מתעצת הפועלים יתושע בקרית שמונת: מתנים ע"ש אירלשטיע, דהי הרצל

ביום ב' 8.12 וביום ה' 13.12 בשעת 7 בערב הרשמה מוקדמת כל יום במוניס ביום ב' 8.12 וביום ה' 11.12 בשנה ל בערב ביום א' 7.12 וביום ד' 10.12 בשעה 7 בערב ביום ב' 8.12 וביום ה' 11.12 בשעה 7 בערב ביום כ' 8.12 וביום ה' 11.12 בשעה 5 כערב ביום אי 12.7 וכיום ר' 10.12 בשעה 7 בערב חרשמה מוקדמת כל יום ביום אי 7.12 וביום ר' 10.12 בשעה 7 בערב ביום בי 8.12 וביום ה' 11.12 בשעה 5 בערב

בקית שמונה מעבט עש איו לשטין. דור והצל ברושל"צ: במנטיח ראלית, רוז' סמילצנסקי באשרוד: מרכז קחולנו ותקותנו, בית רומיון בערד: מתניס ערד, אליעזר בן יאיר 2 בסבריות תמרו לתר. וא. יד שיטרית, רוז ביאליס לתרשמה ולקבלת ציוך לימודי, הקדם ובוא 30 דקות למוי מתירות הקורס. שבר הלימוד למשתתף 150 שקלים חדשים. - לפרסים נוספים 186307:00 (2001075) לפרטים נוטכים 1818 פינס 2013 (2091 פינס

4 1 5

צונה אינטרסיקטם מרכיב את חספריות קטלוג צבעוני חינם

לכ׳ ספריות אינטרסיסטם תיא דח בריהורה 143, מיקור 63402

חמוקר לפני וריוות חוומה ערד קולונל אוים שישאקלי,

בוע את חמשק בו יש רוב של ווברי ממים. חברי הקיכוץ היוצאים עוב-רים לאילת וושוצר לעומת זה יועברו בעשרים ושפחות של חברי מפינו כאילת

בויכוח וקרא למעשה חימאים מבית השטה

מר משה עמיאו בישיבה מנורה

של מועצת עירית תיאו.

חברי מפא"י

120 הברי ממאיי במשק בית ושיטוו עם משפרותיום וביניתם 140 ילד מניל שנתיים ער 13 שנה, הואו ערובים חשר

בחיר בסנו ליבות בין היים ליבות מנור ביל פות

מכוו 'שראלי למינהל